

SRCE ISUSOVO I EUHARISTIJA

Katolički list

ZVONIK

GOD: XII BR. 6 (128) Subotica, lipanj (juni) 2005. 70,00 din

U SREDIŠTU

Papa Benedikt XVI. na tijelovskoj procesiji u Rimu i na nacionalnom Euharistijskom kongresu u Bariju

Kardinal Bozanić i biskup Péntzes predvodili su tijelovske procesije u Zagrebu odnosno u Subotici

Nezaboravna meditacija kardinala Puljića u Bečeju: jaslice - križ - Euharistija

Prvopričesnici: na Kelebiji (lijevo) i u Titelu (desno)

Naš biskup Ivan voli krizmanike, fotografirao se za uspomenu s krizmanicima katedralne župe sv. Terezije i župe sv. Roka

SRCE ISUSOVO I EUHARISTIJA

U mjesecu lipnju Crkva je zagledana u Srce Isusovo. U svojoj pobožnosti vjernici najčešće iskazuju svoje štovanje Isusovu Srcu moleći Litanije. U Litanijama u čast Srcu Isusovu ima jedan zaziv o kojem želim razmišljati u ovom uvodniku za mjesec lipanj u Godini Euharistije. To je zaziv: "Srce Isusovo, kopljem probodeno, smiluj nam se!" Taj zaziv temelji se na evanđeoskom izvješću o Isusovoj smrti na križu. Vojnici koji su trebali ubrzati čas smrti Isusu i razbojnicima koji su s njim razapeti "prebijajući im golijeni", "kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda" (usp. Iv 19,31-37). Zapisao je to Isusov ljubljani učenik Ivan. On je vidio taj prizor, jer je s Isusovom Majkom Marijom bio pod križem. On svjedoči i "istinito je svjedočanstvo njegovo" (usp. Iv 19,35). Taj događaj potvrđuje ispunjenje Pisma koje kaže: "Gledat će onoga koga su proboli" (Iv 19,37).

Činjenica da su iz Isusovog probodenog boka potekli krv i voda govori s jedne strane o njegovoj stvarnoj smrti, a s druge strane, to je znak "otajstava Crkve". U Predslovlju svetkovine Srca Isusova, Crkva moli: "On se na Križ uzdignut iz ljubavi za nas predao, iz probodenog rebra izlio krv vodu, znak otajstava Crkve, da sve ljude privuče svom otvorenom srcu, te radosno piju iz vrela spasenja." "Krv i voda" simboliziraju sakrament Krštenja i Euharistije. A upravo ti sakramenti zajedno sa sakramentom Potvrde čine sakramente kršćanske inicijacije te su na neki način temelj Crkve. Tako će papa Ivan Pavao II., navodeći riječi Konstitucije o svetoj liturgiji II. vatikanskog sabora, ustvrditi da "iz probodenog Kristova boka proistječe Crkva": "Doista iz rebra je Krista, usnulog na križu, proisteklo čudesno otajstvo čitave Crkve" (SC, 5).

U svojoj meditaciji na spomenuti litanijski zaziv papa Ivan Pavao II. je naglasio: "U probodenom Srcu promatramo Isusovu sinovsku poslušnost Ocu, kojega je zapovijed hrabro izvršio, i njegovu bratsku ljubav prema ljudima, koje je 'do kraja ljubio' (Iv 13,1), to jest do krajnjega žrtvovanja sebe."

Na tu i takvu ljubav valja nam odgovoriti zahvalnim prihvaćanjem darova koje nam Isus daje iz njegovog "probodenog srca", tog neiscrpnog vrela ljubavi. Na to nas poziva i podsjeća ova Godina Euharistije. Najveći dar milosti koji izvire iz Isusovog srca svakako je Euharistija. Pedesetak svećenika, koji su imali milost sudjelovati u duhovnim vježbama koje je držao kardinal Vinko Puljić, postalo je tih dana toga još svjesnije. Govorio nam je Kardinal o Isusu, o Euharistiji, o našem svećeništvu duboko, konkretno, bratski i pastirski toplo da nitko nije ostao ravnodušan. U tako pripremljeno srce pala je i riječ pape Ivana Pavla II. da su svećenici kao i svi vjernici "pozvani biti duše ispunjene ljubavlju prema Isusu, spremne strpljivo čekati čuti njegov glas i u određenom smislu osjetiti otkucaj njegova srca". A kada uđemo u Kristovu misao, u njegovo srce - posebno u slavljenju Presvete Euharistije - doživljavamo iskustvo poziva nastaviti taj intimni odnos tijekom dana, ne isključujući "provođenje određenog vremena u dijalogu s euharistijskim Gospodinom". Papa Benedikt XVI. je u tom smislu snažno naglasio svećenicima: "Vrijeme provedeno u nazočnosti Božjoj je istinski pastoralni prioritet i - u konačnoj analizi - ono je najvažnije". O, kad bismo to ostvarili. Puno toga bi se promijenilo. I kad bi svi vjernici odvojili svaki dan dovoljno vremena za Isusa, kad bi iskoristili tolike mogućnosti susreta s njim u molitvi, u sv. misi, po sv. pričesti kao i privilegiranu mogućnost klanjanja pred Presvetim Sakramentom, sve bi bilo drugačije jer, po riječima Ivana Pavla II., "Isus u tabernakulu želi da budete na njegovoj strani, tako da može ispuniti vaša srca iskustvom svoje ljubavi koja jedino može dati smisao i ispunjenje vašem životu".

Zvonik koji imate u rukama nudi vam u tom smislu mnoštvo poticaja. Nemojte "biti srca tvrda". Isus je svoje učinio. Njegovo je srce zauvijek otvoreno vrelom milosti, koje samo trebamo primiti.

Želim svima ugodno ljeto. Volio bih da svi možete odmoriti svoje tijelo i obogatiti svoj duh molitvom i klanjanjem. Molit ću za to. Sretno!

vaš urednik

Piše: Vjenceslav Mihetec, OCD

BOŽJA VOLJA

Karmel je vrt u kojem Bog uz blagi lahor šeće s čovjekom. Vrt u koji dolazi čovjek kojega Bog zove, izabire, da bi s njime drugovao. Tako je Karmel nebo, voli reći bl. Elizabeta od Presvetoga Trojstva, jer Karmel je mjesto gdje Bog i čovjek prisno razgovaraju. To je volja Božja. Tako želi Bog. Čovjek oslonjen na Boga korača onako kako želi Bog. Ide onuda kuda želi Bog i stiže na cilj koji je odredio Bog. Život po volji Božjoj. Život u miru i radosti, jer volja Božja mir je naš, kaže poslanica Hebrejima.

Hodanje s Bogom, drugovanje, razgovor s njime, zovemo molitvom. Molitva je prostor, vrt, u kojem su Božje staze. Staze koje pozna Bog, koje vode k sigurnom cilju. Zato čovjek oslonjen na Božje srce s mirom i sigurnošću kroči naprijed. Oslonjen na Ljubav ne strahuje, nije zabrinut jer je zbrinut Božjom prisutnošću.

Vrt, prostor Božjeg prijateljavanja s čovjekom, Karmel, jest čojek. U njemu je Bog stvorio prostor svoga boravišta. U sredini vrta je stablo spoznaje dobra i zla. Plodove toga stabla čovjek ne smije uzimati sam već treba čekati da mu budu darovani. Samo Božja ruka može ubrati i pružiti. Pružiti i reći: "Uzmite i jedite...". To je volja Božja. U svojoj nestrpljivosti čovjek postaje neposlušan a to znači da u njemu zavlađa nered, buka i lahor se pretvori u oluju. Bog se javlja u lahoru, blagom i ugodnom koji omogućuje čujnost Riječi Božje. Demon se javlja u oluji i snažnom vihoru u kojem glasa Božjeg čuti nije. Bog brani čovjeku da uzme sam i želi ga osposobiti za primanje, Demon ne želi dati već nagovara čovjeka da uzme sam, da otme ono što je namijenjeno da bude dar, Dar Božji. Bogom obdaren čovjek postaje darom za sve ljude. Demonom zaglušen čovjek postaje otimačem mira i spokoja, otimačem radosti.

Jedan od putova u vrtu Božjemu je molitva. I ona je dar Božji. I nju ne možemo uzimati kako hoćemo i u molitvi trebamo dopustiti obdarenost. Putem molitve Bog će nas dovesti k sebi. Stoga vodstvo treba prepuštiti njemu. Kad se molitelj prepusti Božjoj volji, onda ga Bog ne samo vodi nego i nosi. Oslobođen je tada svih zamki koje mogu biti jaka smetnja. Psalam kaže da se molitelj osjeća "kao djetesce na grudima majke", a na drugom mjestu kaže: "samo je u Bogu mir, dušo moja". Onaj koji se prepusti u ruke Božje, sam Bog ga nosi iznad svega: "što mu čovjek učiniti može". Vođen ili nošen rukom Volje Božje molitelj ulazi u prostore savršenosti. U molitvi neće tražiti užitke, zanose i viđenja već samo Ljubav Božju, Boga samoga. To je volja Božja u Karmelu, Vrtu Božjemu, Srcu čovjekovom koje je Bog stvorio i izabrao za svoje prebivalište, za nebo na zemlji.

Bog je u srce svoga prebivališta spustio molitvu koju u čovjeku-vrtu, čovjeku-Karmelu moli sam Duh Sveti: "Oče naš". To je molitva po Volji Božjoj, za Volju Božju, za mir i radost u ljudskom postojanju. Tako i Karmel pridonosi da Crkva, majka naša, ima srce u kojem on želi biti ljubav. To je spoznaja svete Male Terezije kojom sav Karmel ispovijeda kako shvaća Volju Božju. Crkvi i sebi Karmel moli da se naša volja potpuno složi s Voljom Božjom i u slasti i u gorčini.

DJECA SUBOTIČKOG VRTIĆA "BL. MARIJA PETKOVIĆ" NA SUSRETU BUDUĆIH PRVAKA U SVETIŠTU BLAŽENE MARIJE PETKOVIĆ U BLATU

Blagoslov za početak školovanja

Družba Kćeri milosrđa drugu je godinu zaredom organizirala za buduće prvake ali i njihove roditelje te odgojitelje od 27. do 29. svibnja Dane vrtića koji nose ime hrvatske blaženice Marije Propetog Isusa Petković. U rodnom mjestu blaženice okupila su se Djeca iz pet gradova, Zagreba, Splita, Osijeka, domaćina Blata i najudaljenije Subotice.

Subotičku djecu, njihove roditelje i odgojiteljice **Marinu Piuković, Dajanu Šimić i Eminu Kujundžić** na hodočasnički put povela je **s. Silvana Milan**. Šezdesetero putnika bilo je punih pet dana u "Lijepoj našoj" a put je bio olakšan suvremenim autobusom i profesionalnim vozačima **Vinkom i Otom**.

Kako bi i najmanja djeca što lakše podnijela put, prvi je dan završio u Međugorju na blagdan Tijelova gdje su svi putnici sabrano sudjelovali na sv. misi. Sljedeća su dana pogledali ovaj kameni ambijent u kojem svi osjećaju posebnu Božju prisutnost.

Na putu se nađu i dobrotvori

Drugoga dana puta subotičke hodočasnike put je poveo u Ploče gdje su župnik i časne sestre Kćeri milosrđa pripremili ručak, o čemu svjedoče riječi petogodišnje djevojčice: Ljudi ljudski, što su nam sve pripremili! Uz ovakvu ljubav i dobrotu bilo je lakše krenuti u Trpanj na trajekt koji vozi

prema odredištu. Koliko je samo uzbuđenje izazvao prvi susret s trajektom, morem...

I vrijeme i priroda bili su kao pravi prijatelji - sve je djeci bilo naklonjeno. Po dolasku u Blato lijep doček priredile su sestre u svetištu u kojem su neki već bili a uglavnom je ovo bio vrlo dirljiv i lijep prvi susret. Za našu djecu pun emocija bio je i susret sa **s. Ivom Bagarić** koja je prošle godine vodila djecu na prvi susret u Blato. Djeca i roditelji su pjesmom počastili blaženicu a dan je završio večerom u hotelu i odlaskom na Prižbu gdje su svi otpočinuli.

Roditelji slušaju, djeca "izvode"

*s. Jasminka Gašparić
i Ive Gavranić*

Centralni dio susreta počeo je u subotu u Domu kulture kojem je nazočio i načelnik općine Blato **Ive Gavranić**. Pozdravljajući svu djecu i njihove roditelje, odgojiteljice i časne sestre, istaknuo je potrebu negovanja ovakvih susreta u vrijeme kada globalizacija prijeti obitelji koja je osnovna stanica našega društva i upozoravajući da je važno vratiti se pravim vrijednostima. U ime roditelja domaćina riječi pozdrava uputila je gđa **Katja Mirošević**. U ime provincijalke Družbe Kćeri milosrđa pozdrav sudionicima uputila je njena zamjenica **s. Jasminka Gašparić**.

Djeca iz Subotice pokazala su svoju zahvalnost što su lijepo primljeni u Blatu i ove godine prigodnim darovima. I načelniku općine i sestrama Kćeri milosrđa predani su darovi nakon čega su se djeca otišla pripremiti za nastup a za roditelje je predavanje na temu "Euharistija središte obiteljskog života" održao **vlč. don Jure Vrdoljak**, povjerenik za pastoral mladih u splitskoj nadbiskupiji.

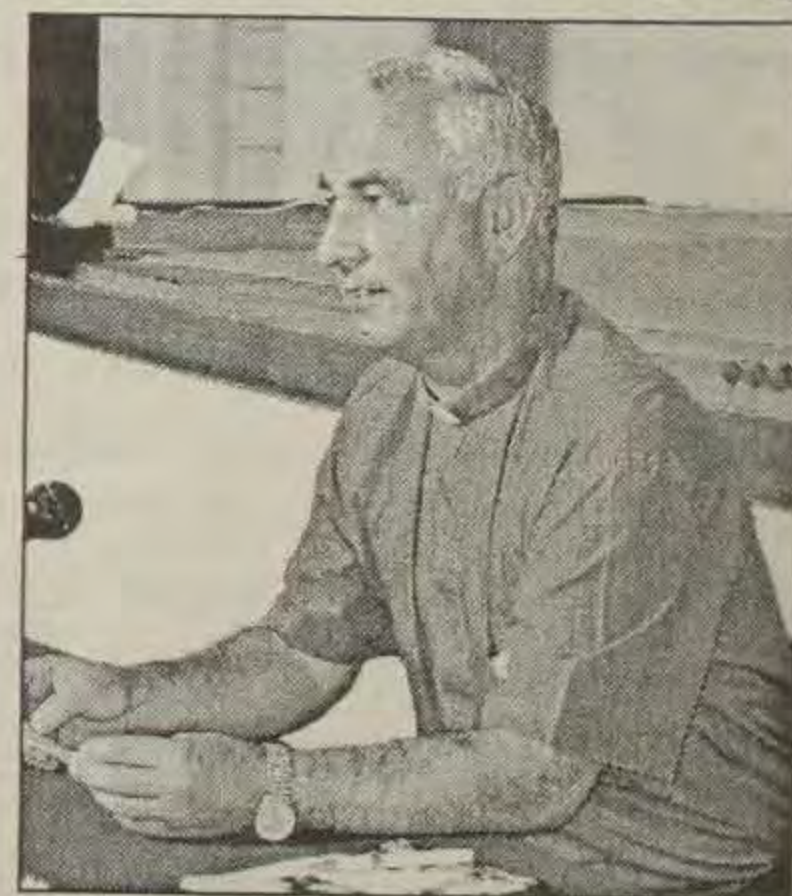
Svoje vrlo zanimljivo i inspirativno predavanje don Jure je završio preporukama koje će mnogima koristiti:

Obitelji, kao što brižno pazite da vam djeca ne jedu pokvarenu hranu, istom brigom pazite da vam neprimjereni TV programi ne truju srca djece.

Obitelji, dnevno zajednički molite da ne izgubite duhovni "kisik" života, a to je prisutnost Krista!

Obitelji, slavite s ljubavlju nedjelju u euharistijskom slavlju.

Obitelji, vrati se svojem Bogu, tamo gdje si nastala.

Roditelji su slušali predavača a zatim su pogledali program i izvođenje svoje djece. Na početku su na pozornicu izašla sva djeca i izvela omiljenu pjesmu, sada već himnu, "Marija dijete u Blatu se rodi". Djeca iz Zagreba izvela su igrokaz "Ljubav na raskrižju" i ritmičku igru "Leti pčela malena". Djeca iz Splita recitirala su pjesmu posvećenu bl. Mariji Petković, a domaćini iz Blata pjesmu "Jo kako je lipo" i otplesali "Ples proljeća". Nakon ovog vrlo veselog plesa djeca iz Osijeka su recitirala Molitvu kraljici Hrvata a zatim su izveli igrokaz "Simpatija na točke" i na kraju pjesmu "Bumbar i bubamara".

Najrazličitijeg uzrasta bili su izvođači iz Subotice koji su nastup počeli "Pačjim plesom" i pjesmom "Kišobran za dvoje", zatim su predškolci izveli igrokaz na lijepo ikavici "Mladi se spremaju u kolo" a sve su okrunili bunjevačkim narodnim igrama.

Djeca predaju darove s. Jasminki Gašparić

Domaćini su svojim veselim plesom na pjesmu "Kapetane moj" završili ovaj dio programa a slijedilo je zajedničko fotografiranje za arhivu. Program je vodila **Tončica** koja je ujedno uvježbala domaće izvođače.

U vrlo lijepom raspoloženju svi sudionici su pošli u svetište bl. Marije Petković gdje je don Jure predvodio sv. misu na kojoj su djeca imala najaktivniju ulogu. Pjevanje su izvrsno predvodila djeca iz Blata kojima su se svi rado pridružili.

U poslijepodnevnom programu domaćini su priredili odlazak na Prižbu gdje su svi iskoristili toplo vrijeme za prvo ovogodišnje kupanje.

U nedjelju je još jednom bila prigoda da svi budu na sv. misi u župnoj crkvi, a nakon nje slijedila je još svečanija misa s krizmanjem koje je obavio gost kotorski biskup **Ilija Janjić**.

Ostat će svima u sjećanju svečana procesija predvođena braćovštinom Srca Isusova i limenom glazbom. Posebno dirljiv bio je i susret sa s. majkom **Julijanom Franulović**, prvom nasljednicom bl. Marije Petković a zabilježen je i na fotografiji.

Povratak i zahvala

Zadnji je dan vjerojatno bio najnaporniji ali je i on bio u znaku velike radosti. Najmlađi su se radovali i vožnji jednim od najvećih trajekata na kojem se lako izgubiti, ali i ponovnom susretu sa s. Ivom u Splitu. U ovom velikom gradu Subotiča-

nima su sestre priredile ručak a nakon kraćeg predaha put je vodio prema Plitvičkim jezerima. Nikakav umor nije mogao spriječiti ni one od tri godine da odu do velikog slapa i da usput osjete mir na putovanju brodićem po jezeru.

Iako je put trajao dugo, u djeci i roditeljima, odgajateljicama sačuvane su uspomene na kojima će dugo biti zahvalni onima koji su im pomogli da to mogu doživjeti. Duhovni vođa puta i osoba koja se najviše brinula oko realizacije ovoga hodočašća bila je sestra **Silvana** ali i ona je našla dobrotvore kojima svi žele zahvaliti: subotičkoj općini, Generalnom konzulatu R. Hrvatske u Subotici, **Anici** i **Marku Vojnić Purčar**, gđinu **Lazaru Barakoviću**, **Slavenu Bačiću**, gđi **Ruži Letović** i restoranu "Dukat", poduzeću "Opel" Subotica i **Tomi Bošnjaku**, sestrama **Kćeri milosrđa** i potpredsjedniku Skupštine grada Zagreba gđinu **Vladimiru Velniću**.

Sve što nije rečeno ipak je sačuvano ponajprije u srcima naše djece i njihovih roditelja koji će svoje doživljaje podijeliti s drugima i svjedočiti kako je lijepo biti u "lijepoj našoj".

Katarina Čeliković

SUBOTIČANI NA I. SMOTRI FRANJEVAČKIH PJEVAČKIH ZBOROVA U VIROVITICI

Sedamnaest pjevačkih zborova s više od 600 pjevača nastupilo je u nedjelju 29. svibnja 2005. godine u prepunoj župnoj crkvi sv. Roka u Virovitici na I. smotri franjevačkih pjevačkih zborova HFP sv. Ćirila i Metoda. Organizator je virovitički franjevački samostan koji proslavlja 725. obljetnicu prvoga pisanog spomena i župa sv. Roka koja slavi 321. rođendan.

- Ono što se u crkvi najviše čuje i ono što nadahnjuje tijekom mise upravo je pjesma, vaš glas, vaš talent koji upotrebljavate na slavu Božju. Ovo nam je prilika da jedni druge poslušamo, izmijenimo iskustva i puno toga naučimo. U crkvi smo svi jedna velika obitelj koja je na svoj način odlučila Bogu reći hvala i dvostruko moliti - potaknuo je pjevače i orguljaše predvoditelj euharistijskoga slavlja fra **Željko Železnjak**, novi provincijalni ministar Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. Osim zborova iz Trsata, Osijeka, Zagreba, Čakovca, Zemuna, Subotice (iz Subotice je nastupio zbor Collegium musicum catholicum pod ravnanjem **Miroslava Stantića**. - op. ur.), Požege, Slavenskoga Broda i drugih gradova, nastupili su i domaćini, okupljeni u crkveni zbor sv. Cecilije. Gotovo tri sata pjevači su izmjenjivali skladbe o. Kamila Kolba, Michaela Haydna, Tomislava Uhljaka, Ljuboslava Kuntarića i drugih crkvenih skladatelja a svaki je nastup završio glasnim ovacijama. Ova smotra bila je ujedno i u čast pokojnih franjevaca skladatelja fra **Miroslava Grđana**, fra **Fortunata Pintarića**, **Kamila Kolba**...

- Ovo je bila prilika za lijep susret, a prethodili su mu sati vježbanja, tisuće nota i puno truda. Zato zahvaljujem svima vama koji ste uveličali ovu našu obljetnicu - zaključio je u ime domaćina, inicijator smotre župnik fra **Robert Perišić** i potaknuo pjevače da se u pjesmi susretnu i sljedeće godine.

Marija Mikolić
/www.ofm.hr/

BLAGDAN DUHOVA U SUBOTICI

Biskup **Ivan Pénzes** podijelio je na svetkovinu Duhova 15. svibnja u subotičkoj katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske sakrament potvrde za 250 krizmanika subotičkih župa. Mise su slavljene na mađarskom i hrvatskom jeziku. Krizmanike je na samom početku predstavio katedralni župnik **mons. Stjepan Beretić**.

U propovijedi je biskup Pénzes krizmanicima govorio o veličini i značenju darova Duha Svetoga za njihov budući život, a sve je potkrijepio primjerom pape **Ivana Pavla II.** koji je, kako je rekao, bio "veliki dar Crkvi", i koji je izvanredno surađivao s darovima Duha Svetoga te divno svjedočio svojim primjerom za

Boga kroz svoj dugi pontifikat. Potaknuvši potom krizmanike da budu "odvažni svjedoci Isusovi", biskup je zaključio kako upravo oni preuzimaju odgovornost za Crkvu i čovječanstvo u trećem tisućljeću.

Pjevanje su na misama predvodili katedralni zborovi "Sv. Terezija" i "Albe Vidaković" pod ravnanjem **mons. Josipa Miocsa**, odnosno s. **Mirjam Pandžić**. /Ž. Z./

ODRŽAN IV. VOJVOĐANSKI KRŠĆANSKI FESTIVAL

U Adi se 28. svibnja održao IV. Vojvođanski kršćanski festival na koji su se odazvali vjernici iz Vojvodine, ali i iz inozemstva.

Zadovoljna obitelj Lehocki

U 14 sati Festival su otvorili domaćini uz riječi dobrodošlice i poziv da taj dan svi živimo po najvećoj Kristovoj zapovijedi: "Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svim umom svojim. Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe." Uslijedilo je zatim pjevanje. Sastav je pozvao publiku da im se pridruži u pjesmi i igri. Bilo je zanimljivo vidjeti kako je i starije goste ponio duh mladosti, i kako su zajedno s mladima živahno igrali.

Ovu manifestaciju svojim prisustvom uveličao je i **Majkl Evans**, gost iz SAD-a. Svoje predavanje počeo je riječima: "I u Americi, i u Rumunjskoj, i u Srbiji, svuda se osjećam kao kod kuće, jer me svuda okružuju nasmijana lica prožeta Duhom Svetim i jer je Bog uvijek s nama ma gdje bili."

Organizirane su i radionice a svaku je vodila stručna osoba. Nakon obrađenih tema gosti su postavljali pitanja. Jedina zamjerka organizatoru je tehničke prirode, rad radionica se odvijao u malim prostorijama, u kojima je bilo veoma toplo i zagušljivo i nije bilo dovoljno mjesta za sjedenje.

U 17 sati svi su sudionici zajedno molili za Vojvodinu. Na večer je priređen koncert, na kojem je, između ostalih, nastupila i grupa **FIDES** iz Zagreba. Publika ih je dočekala burnim pljeskom i tako iskazala svoje oduševljenje. Takav doček grupa je potpuno opravdala svojim fenomenalnim nastupom. Svi smo se zaista dobro zabavili.

Želim se zahvaliti i čestitati organizatorima Festivala i pozvati vjernike i sve ljude dobre volje da nam se pridruže i sljedeće godine.

Kristina Novak

SUSRET RODITELJA U ĐAKOVU

Svake godine u svibnju mjesecu poglavari đakovačkog Bogoslovnog sjemeništa priređuju susret roditelja svojih bogoslova. Susret se odvija po godinama studija. Pojedinoj skupini roditelja obraća se netko od poglavara. U skupini u kojoj sam ja bila obratio nam se duhovnik sjemeništa **mr. Bože Radoš**. On je roditelje potaknuo da budu podrška svojim sinovima bogoslovima ističući da život u obiteljima bogoslova mora biti kvalitativno drugačiji nego u drugim obiteljima. To bi trebao biti znak prepoznavanja obitelji koja ima bogoslova. Poslije susreta po godinama studija bila je prilika za svetu ispovijed te svečana sv. misa u đakovačkoj katedrali koju je predvodio biskup **mons. dr. Marin Srakić** uz koncelebraciju poglavara bogoslovnog sjemeništa **dr. Josipa Bernatovića**, rektora, **mr. Bože Radoša**, duhovnika i **dr. Ivana Čurića**, vicerektora. Na toj misi biskup je zaredio četoricu bogoslova za đakone. Na misi je pjevao zbor bogoslova pod ravnanjem vlč. **mo. Ivana Andrića**.

Svi roditelji bogoslova za uspomenu su dobili knjigu *Blagotvorna riječ za svaki dan* i misno vino.

Za naše bogoslove **Dragana**, **Vjekoslava** i **Marjana** poglavari su istakli da su uzorni u učenju, duhovnom životu, pjevanju, sviranju pa i u igranju nogometa. Da nogomet igraju svim žarom uvjerali smo se već pri dolasku u bogosloviju, jer nas je jedan od njih dočekao s gipsom na ruci koji je "zaradio" igrajući jednu "važnu" utakmicu na betonskom terenu.

Kata M. Ostrogonac

KRIZMA U ŽEDNIKU

U nedjelju, 8. svibnja biskup **dr. Ivan Pénzes** podijelio je sakrament Potvrde mladima žedničke župe. Ove godine bilo ih 61. Uz biskupa sv. misu su suslavili župnik **Željko Šipek**, zatim dekan **preč. Julije Bašić** i vlč. **Attila Zsellér**.

Za ovu zgodu udružili su se hrvatski i mađarski župni zbor koji su oduševljeno pjevali na misi.

Crkvu su za ovaj veliki i značajan događaj za našu župnu zajednicu svečano okitile **Ljubica Vukov** i **Mira Malagurski**.

Župna kuća, dvorište župe i okoliš bili su lijepo uređeni, što trebamo zahvaliti snaš **Mariji**, bač **Stipanu**, bač **Jozi** i **Franji** i drugima.

Na kraju slavlja sv. Potvrde svi smo bili puni radosti, a vesele nam je uvećao i naš biskup Ivan koji je svima uputio riječi zahvale i pohvale, a napose kantoru **Nikoli** i zboru, što nam je svima dalo novu snagu da nastavimo svoj rad Bogu na slavu i na dobrobit svih naših župljana. /K.M.O./

GENERALNI KONZUL R. HRVATSKE U POSJETU STAROM ŽEDNIKU

Generalni konzul R. Hrvatske u Subotici, **mr. Davor Vidiš**, u pratnji gđe **Ive Aranjoš**, 30. svibnja ove godine posjetio je našu župu. Razgledao je crkvu, susreo se sa župnikom i članovima Pastoralnoga vijeća. U crkvi je učinio jedan dirljivi gest: prišao je kipu sv. Alojzija i dajući svoj prilog rekao: "Za moga (sina) Ivana". On je osim župe posjetio i našu školu i Mjesnu zajednicu. U razgovoru sa svima pokazao je veliko zanimanje za sve naše probleme i poteškoće. Očitovao je najljepšu osobinu velikih ljudi: približiti se malenima.

G. Konzul nije došao k nama praznih ruku. Obdario nas je prekrasnim cvijećem, pelješkim vinom, mnoštvom bajadera i kiki bonbona te jednim punim džakom lopti. /K.M.O./

KRIZMA I PRVA PRIČEST U CRKVI "RAZLAZA APOSTOLA" NA KELEBIJI

U nedjelju, 3. travnja, biskup **dr. Ivan Pénzes** podijelio je mladima naše župe sakrament sv. Potvrde. Svečanost i radost na licima krizmanika kao i njihovih roditelja i kumova bila je očita. Biskupu smo u znak zahvalnosti i ljubavi darovali prikladni dar.

Nakon dva tjedna, 24. travnja u našoj župi bila je Prva sveta pričest. Svečanu sv. misu predvodio je župnik **Károly Szungyi** a dvadeset djece je s uzbuđenjem i radošću prvi put primilo Isusa u svoje srce po sv. Pričesti. Bjelina malih prvopričesnih haljina i čistoća njihovih duša prenijela se i na sve prisutne vjernike te smo svi bili osobito radosni i ponosni.

Matilka B.

ZAVRŠETAK ŠKOLSKE I VJERONAUČNE GODINE U ŽUPI SV. MARIJE

U našoj crkvi su povodom završetka školske i vjeronaučne godine održane svečane sv. mise u nedjelju 5. lipnja: u 8 na hrvatskom jeziku a u 9,30 na mađarskom. Na sv. misama sudjelovalo je tridesetšest ovogodišnjih krizmanika kao i njihovi razrednici te direktor Osnovne škole "Szécsenyi István".

Misa je bila prikazana napose za mlade koji su završili Osnovnu školu te počinju novo razdoblje svoga života.

Na kraju sv. mise svima njima župnik **Károly Szungyi** podijelio je poseban blagoslov i za uspomenu im darovao po jedan cvijet i svete sličice s citatima iz Svetoga pisma da im bude poticaj te im poželio radosni prijelaz iz djetinjstva poželjevši im još sretniju mladost.

Matilka B.

SVJEDOČANSTVO MLADIH ZA NOVU EUROPU

Draga braćo i sestre!

Od 28. travnja do 1. svibnja 2005. godine u Europi se dogodio jedan veoma važan događaj za Crkvu i Neokatekumenski Put, a to je susret mladih iz neokatekumenskih zajednica Europe u Amsterdamu s inicijatorima ove crkvene stvarnosti, **Kikom Arguellom**, **Carmen Hernandez** i ocem **Mariom Pezziem**. Ovaj put trebao je poslužiti kao duhovna priprava za susret mladih s Papom u Kölnu u kolovozu ove godine. Želio bih ovim pismom podijeliti s vama radost Božjeg djelovanja tom prigodom. Veliku zahvalnost dugujemo našem blagopokojnom svetom ocu Ivanu Pavlu II. za veliku ljubav i zalaganje koje je iskazao Neokatekumenskom Putu čiji smo poziv i poticaj slijedili kada smo se odvažili krenuti na ovaj put koji je za cilj prije svega imao donijeti Radosnu vijest Europi koja zaboravlja svoje kršćanske korijene. Mladi iz cijele Europe su se na putu prema Amsterdamu zaustavljali u mnogim gradovima navješćujući Evanđelje svojim iskustvom, pjesmom i plesom.

Za mlade iz R. Srbije (bilo nas je sedamdeset) iz Subotice, Novog Sada, Kucure, Kule, Đurđina, Beograda, Šapca, Bora, Zaječara, Valjeva i Niša, dodijeljen nam je bio Beč. Polazak je bio iz župe Isusova Uskrnuća u Subotici s Pokorničkim slavljem kako bismo čistim srcem započeli hodočašće ka Gospodinu.

U jutarnjim satima smo se susreli u Beču s mladima iz Hrvatske i Italije. Početak je bio s jutarnjim pohvalama kojima je predsjedao bečki pomoćni biskup **Schwarz** u crkvi svetog Franje Asiškog. Tu smo se duhovno napunili da bismo mogli poći u novu evangelizaciju po ulicama, trgovima, autobusnim postajama, parkovima, ispred crkava s pjesmom i igrom. Pjevali smo na više različitih jezika: na njemačkom, talijanskom, hrvatskom, pa čak i na hebrejskom, kako bi nas ljudi različitih kultura i nacionalnih pripadnosti koji žive u Beču mogli razumjeti. U tome su nam pomagali bogoslovi koji studiraju u Beču. Usput smo dijelili pozivnice za su-

sret s Papom u Kölnu. Neki su se zaustavljali, slušali, pitali i radovali, a neki su nas s prezirom, negodovanjem i odbacivanjem gledali. No, prema riječima Kika, naša misija će uspjeti ako samo jedna duša čuje i prihvati Isusa Krista.

Mogu posvjedočiti da se tim našim hodočašćem ispunilo proroštvo proroka Izaije: Dolazim sabrati sve puke i jezike, i oni će doći i vidjeti moju slavu. (Iz 66,18)

Konačno smo, nakon napornog putovanja, stigli u Amsterdam na Ajaxov stadion. To je bilo naše konačno odredište. Stigli su mladi sa Neokatekumenskog puta iz cijele Europe. Oko 35.000 mladih. Susretom je predsjedao nadbiskup Amsterdama. Raspoloženje je bilo fantastično! Svi smo se razumjeli iako smo bili različiti. Kroz inicijatore i voditelje Puta Kika, Karmen i o. Maria susreli smo se s Gospodinom. Program se sastojao od kateheze koju je uputio Kiko mladima, a zatim je slijedilo proglašenje evanđelja. Na kraju je Kiko, kao i uvijek, pozvao mladiće i djevojke koji osjećaju poziv za prezbitersvećeništvo, odnosno za redovništvo. Javilo se 1.050 mladića i 400 djevojaka. Iz Srbije se javilo osam mladića. Njima je podijeljen poseban blagoslov.

Oduševljenom zajedničkom pjesmom *Idite i navijestite mojoj braći, da pođu u Galileju* završilo je ovo naše poslanje!

Naravno, ovo nije bio kraj. Kraj dana smo ispunili u jednoj školskoj dvorani svečanom Euharistijom s braćom iz Hrvatske i Španjolske.

Kad smo se vratili svojim kućama, svjedočili smo u svojim zajednicama, uglavnom vrlo zadovoljni, jer smo makar malo mogli trpjeti zajedno s razapetim Kristom neudobnosti, odbacivanja, poruge s uvjerenjem da iz toga dolazi obraćenje Europe.

Izgleda da je sam Bog s neba napravio nacrt da bi pokazao jednu novu etapu evangelizacije s mladima Europe i s papom Ivanom Pavlom II, za kojeg se nadam da će ubrzo biti proglašen blaženim i svetim. Uvjeran sam da nas je on s neba pratio! /*Željko*/

VJERNICI IZ SRIJEMA HODOČASTILI U MARIJU BISTRICU

Oko 270 hodočasnika iz Srijema pohodilo je u subotu 28. svibnja hrvatsko nacionalno svetište u Mariji Bistrici. Misu u crkvi na otvorenom Bl. Alojzija Stepinca predvodio je đakovački i srijemski pomoćni biskup i generalni vikar za Srijem **Đuro Gašparović**, a koncelebrirali su svećenici-hodočasnici iz Srijema, Županje, Šibenika i Istre.

U pozdravnom govoru bistrički župnik **Zlatko Koren** prenio je srijemskim hodočasnicima osobite pozdrave zagrebačkog nadbiskupa kardinala **Josipa Bozanića**. U propovijedi je biskup Gašparović usporedio Evu i Mariju, ženu po kojoj je došlo zlo i ženu po kojoj je došlo spasenje. U zbrci suvremenog svijeta, Marija je uzor postojanosti i vjernosti Bogu, puta koji vodi u život. Na završetku misnoga slavlja župnik Koren je biskupu Gašparoviću i svim svećenicima darovao po jednu veliku svijeću s likom Majke Božje Bistričke kao uspomenu iz nacionalnog svetišta i znak povezanosti tih biskupija i župa sa svetištem. Biskup Gašparović je, uz zahvalu svima, istaknuo nakanu da ovo hodočašće Vikarijata srijemskog postane tradicionalno, te da posljednja subota u svibnju svake godine bude dan hodočašća iz Srijema u Mariju Bistricu. Nakon mise Udruga protjeranih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata priredila je domjenak za srijemske hodočasnike.

Nakon pohoda nacionalnom svetištu u Mariji Bistrici, hodočasnici iz Srijema su se uputili u Zagreb, gdje su pohodili zagrebačku prvostolnicu i grob bl. Alojzija Stepinca, te potom prošetali glavnim gradom Hrvatske i sreli se s rodbinom i prijateljima koji su odselili iz Srijema u vrijeme ratnih zbivanja devedesetih godina.

BDJENJE MLADIH U VODICI

U noći između 28. i 29. svibnja u malom hodočasničkom mjestu Vodica blizu Ruskog Krstura mladi Grkokatoličkog egzarhata okupili su se pod geslom "Dođosmo mu se pokloniti", što je i glavna tema susreta mladih s Papom u Kölnu. Mladi su došli iz skoro svih naših župa a njima su se pridružili i mladi iz Selenče, Beograda, Subotice i Novog Sada. U svečanoj procesiji stotinu mladih krenulo je iz Ruskog Krstura a u njoj je sudjelovao i egzarh **Đuro Đžuđžar**, župnik iz Ruskog Krstura, redovnici Bazilijanci iz Kule, kapelan **Radovan Andrejko** i desetak

mladih sestara Službenica BDM.

U noćnom programu mladi su aktivno sudjelovali a program je bio raznolik tako da su mladi cijele noći bili na nogama. Vladika Đuro Đuđar biranim je riječima izrazio radost zbog ovog prvog susreta mladih u Vodici. Pozvao ih je da u svom životu idu za pravim idealima ne samo ove noći nego cijelog života. U maloj crkvi održana je u ponoć adoracija u povodu Godine Euharistije. Bilo je veličanstveno kao na Božić. Klanjali smo se Gospodinu prisutnom u Euharistiji. Svatko je svoj dar u vidu malog kamenčića tamjana darivao Gospodinu pred jaslicama. Zadatak svake župe bio je prigodno predstavljanje, pa je tako svatko na svoj način, kroz igru, pjesmu, pantomimu, videobim ili nekako drugačije predstavio svoju župu.

Pred samu zoru u 6 sati o. **Vitalij Lotockij**, redovnik bazilijanac, predvodio je liturgiju uz sudjelovanje mladih pjesmom i molitvom. Kad se sunce pokazalo mladi su bili još veseli i zadovoljni što su tako lijepo proveli noć s Gospodinom i njegovom majkom Marijom. Neki mladi su izrazili divljenje da se takvo što može događati u crkvi i doživjeli su crkvu kao zajednicu okupljenu oko Gospodina. Taj susret dao je mnogima polet da u svom životu ne zaborave na Boga.

s. *Mihaela Vorotnjak*

BLAGDAN LEOPOLDA MANDIĆA U RUMI

Rumski vjernici su s nestrpljenjem dočekali 12. svibanj, jer su toga dana slavili svoj zavjetni dan, blagdan svog zaštitnika Leopolda Mandića. Njegovo ime su dali i svome novoizgrađenom pastoralnom centru. Ovom je prigodom župnik **mons. Boško Radielović** slavio 75. rođendan.

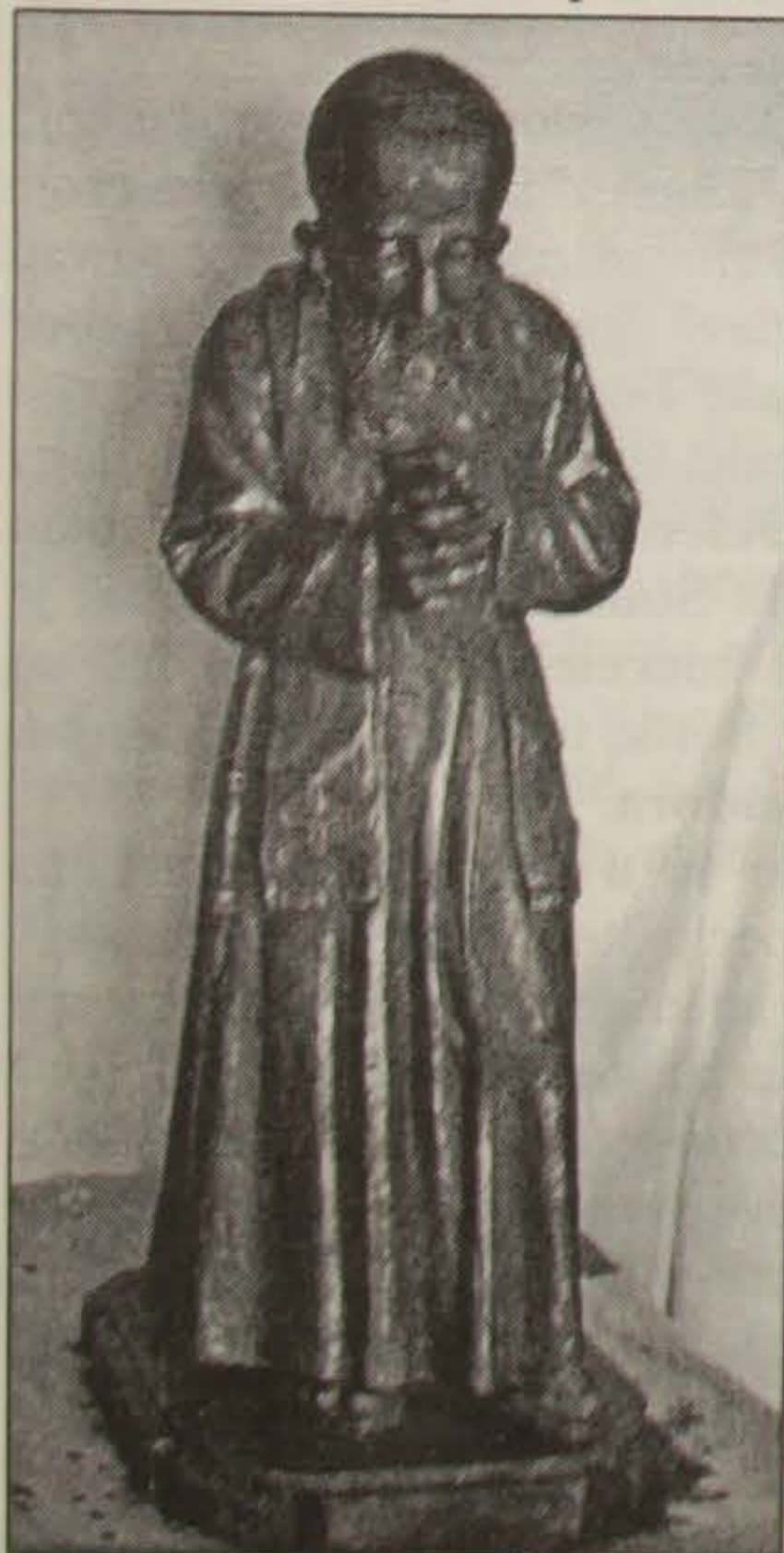
U prisustvu mnogobrojnih vjernika upriličeno je svečano misno slavlje u kome su sudjelovali svećenici Srijema. Misno slavlje je predvodio Rumljanin prelat **Stjepan Miler**, a propovijedao je dekan **Eduard Španović**. On je u homiliji oslikao simpatični lik svetog Leopolda i crtice iz njegovog života primijenio na našu zajednicu. Posebno su nas razveselili đakoni **Boris Vulić**, koji je kod nas bio na đakonskom praktikumu, i njegov kolega i prijatelj **Tomislav Đurić** te i domaći sin bogoslov **Ladislav Dort**.

Kao i uvijek, misno slavlje je uvećao naš crkveni zbor pod vodstvom sestre **Hedvige**, koja je bila organizator cjelokupne proslave, uz svesrdnu pomoć rumskih župljana te ekonomskog i pastoralnog vijeća. Naš slavljnik je bio vidno ganut pažnjom koju su mu ukazali kako svećenici, kojima je doskora bio dekan, tako i vjernici koji ga vjerno prate u njegovoj dugogodišnjoj službi u Rumi.

Nakon sv. mise uz posebno svečanu i obilnu trpezu u pastoralnom centru pozdravne govore i darove župniku slavljniku za 75. rođendan uputili su župljani.

Jasmina Šmit

kip Leopolda Mandića
rad mladog Rumljanina
Ištvana Balinda

MISIONARI KRVI KRISTOVE U VRBASU

Povod dolaska je zainteresiranost nekoliko vjernika za ovu pobožnost. Nakon što su priličili od mene nekoliko molitvenika, započeli su zajedničku molitvu po kućama a kasnije i u crkvi.

S ovom duhovnošću sam se sreo "slučajno" pri posjeti vlč. Anti u Futogu, koji je upravo sa suradnicima pripremao jedan susret Zajednice Krvi Kristove. Primio sam od njega nekoliko molitvenika na hrvatskom i mađarskom jeziku i podijelio vjernicima, ne očekujući neki naročiti odaziv. Nakon tri godine su se počeli sakupljati na zajedničku molitvu kod jedne župljanke i počeli "šušcati" među sobom: da li će župnik biti s tim suglasan - zaboravivši da sam im ja podijelio te molitvenike.

Prilikom redovitog obilaska Vojvodine, 6. svibnja ove godine, Misionari su uzeli u program i moju župu Vrbas. **Pater Ksawer** je predstavio program "reevangelizacije" kroz duhovnost Krvi Kristove, putem duhovnih obnova i pučkih misija, ostavljajući nakon toga u župi molitvene i misijske grupe, koje se uz suradnju sa župnikom redovito okupljaju na molitvu i razmatranje Evanđelja.

Nakon toga sam uz pomoć subrata svećenika iz Futoga proslavio blagdan Pomoćnice kršćana 24. svibnja - koju u ZKK časte pod naslovom Majke predragocjene Krvi. Priključilo se ovoj Zajednici još šestoro vjernika te su kroz sakramente Ispovijedi i Euharistije primili i potpuni oprost.

Prigodni program su priredili gosti, mladi sa svojom voditeljicom iz Futoga i Šida. Na početku sv. mise izveden je kratki igrokaz "Zatajio sam grijeh" koji je želio prenijeti poruku iz Evanđelja da je cilj ZKK "Pomirenje s Bogom i ljudima". Zatim je slijedila sv. misa i Klanjanje. Ne samo skladno pjevanje uz gitaru, nego i radosna lica pokazuju da je Isus oprao mnoge "svojom Krvlju" i ispunio svojom Ljubavlju.

Priredio vlč. Jene Varga

BLAGDAN SRCA ISUSOVA U FUTOGU

Proslava zaštitnika župe Presvetog Srca Isusova u Futogu bila je ove godine u znaku blagoslova djece, brige za bolesnike i klanjanja...

Već od ranog jutra su nas iznenadile dvije obitelji s malom djecom koje su došle na hodočašće i ostale cijeli dan u krugu crkve i župe.

Od 15 sati odvijao se blagdanski program u crkvi: najprije uz malo pjesme s malom djecom i voditeljicama, župnik je podijelio djeci blagoslov s relikvijarom Križa Isusova. Iako su se neki na početku stidjeli, kasnije su došli ponovno i neki i tri puta poljubili Isusov Križ.

Od 15.30 do 16.30 bilo je vrijeme za bolesnike: ispovijed, Služba Riječi, bolesničko pomazanje. Cijelo vrijeme je ispovijedao pater **Šuhajda** iz Novog Sada. Petnaestak bolesnika je primilo

ovaj sakrament, a kasnije su još mnogi pristigli, tako da je na kraju svečane mise još jednom župnik dijelio sakrament bolesničkog pomazanja. Ukupno je bilo oko 50 bolesnika.

Na misi na mađarskom jeziku u 17 sati okupio se veći broj hodočasnika iz Novog Sada nego dosadašnjih godina. Svojom glazbom ovu sv. misu animirao je dječji zbor iz Novog Sada uz gitare i flaute. **Preč. János Sztrikovity** je propovijedao i istaknuo u tom trenutku najsnažnije tri riječi: "Bog me ljubi". S njim su koncelebrirali dekan i domaći župnik.

Svetu misu na hrvatskom jeziku u 18 sati predvodio je i nadahnuto propovijedao **preč. Berislav Petrović** iz Šida približivši nam tajne Srca Isusova a to su: Otac, Duh Sveti, bol tj. Križ, Marija, Euharistija.

Klanjanje, koje je uslijedilo odmah nakon sv. Pričesti, bilo je duboko i utješno, uz pjesmu i gitare koju su predvodili mladi iz župe Futog sa svojom voditeljicom.

Ove godine, po prvi puta, cijeli program je prethodno najavio, pratio i prenosio Radio Marija te su još mnogi i na taj način mogli "hodočastiti" Srcu Isusovu.

Ana Kramer

Susret bračnih parova u Vikarijatu srijemskom

U prostorijama sjedišta Srijemskoga vikarijata 5. lipnja održano je predavanje na temu braka i bračnih odnosa, pod nazivom "Bogom dani okvir razmišljanja o braku". Voditelj i organizator ovog skupa je bio **vlč. Marko Lončar**, župnik u Čereviću i Beočinu uz podršku pomoćnoga biskupa **mons. Đure Gašparovića**.

Skup je u 16 sati otvorio **vlč. Marko Lončar**, te pozdravio nazočnog pomoćnog biskupa **mons. Đuru Gašparovića** i nazočne bračne parove. Bilo je tu nazočnih iz gotovo svih mjesta diljem Srijema, a najviše parova iz Maradika iako je tamo bila Prva pričest. Ovaj primjer bi trebale kopirati i ostale župe našeg Vikarijata.

Nakon predavanja, i kraće stanke, nazočni su mogli prodiskutirati ili postaviti pitanja o svemu što ih interesira. Da su nazočni bili zainteresirani za ovu temu, vidjelo se po njihovu uključivanju u razgovor. Predavač i pomoćni biskup Đuro trudili

su se dati što iscrpnije odgovore.

U 18 sati svi su prisustvovali svetoj misi a potom ih je **mons. Đuro Gašparović** pozvao na domjenak koji su pripremile vrijedne ruke tete Anice.

Uz prijatan razgovor na temu bračnih odnosa i odgoja djece završen je ovaj susret a vidjelo se da je obračnim parovima važan ovakav vid susretanja. /*Igor Kušeta*/

Kirbaj u Šidu

Blagdan Srca Isusova, 3. lipnja, u Šidu je proslavljen na osobit način. Kako i ne bi kad crkva u Šidu upravo i nosi ime presvetog Srca Isusova. Misno slavlje u 11 sati predvodio je srijemskomitrovački župnik i dekan Mitrovačkog dekanata, **vlč. Eduard Španović** a s njim su suslavili šidski župnik **vlč. Berislav Petrović**, župnik u Hrtkovcima **vlč. Željko Tovilo**, župnik u Čereviću i Beočinu **Marko Lončar**, te grkokatolički župnici iz Šida i Bačinaca, **vlč. Mihailo Malacko** i **vlč. Slavomir**. Župnik iz Sota **vlč. Pera Šokčević** je sve vrijeme ispovijedao nazočne vjernike. Župnik iz Hrtkovaca je održao prekrasnu propovijed, pojasneći što to uistinu znači kad vjernici mole "Isuse blaga i ponizna srca, učini srce naše po srcu svome". Na kraju mise šidski župnik se zahvalio svim župnicima iz drugih župa koji su došli da skupa proslave blagdan Srca Isusova u Šidu. Zahvalio je i nazočnim vjernicima, te ih sve skupa pozvao na mali domjenak, koji su vrijedne ruke šidanki pripremile. Druženje se nastavilo vani, pokraj crkve u crkvenoj porti.

Nazočnih vjernika na misnom slavlju bi svakako bilo i više da nije bio radni dan. /*Igor Kušeta*/

Koncert kamerne glazbe u Pančevu

U Pančevu je 18. svibnja u župnoj crkvi održan koncert kamerne glazbe. Nastupili su članovi kamernog orkestra "Camerata di musica". Ovaj je orkestar utemeljen 1995. godine na inicijativu **Bojana, Svetlane i Valentine Tirmenštajn**. Ovaj ansambl teži izvođenju baroknih djela, posebice djela starih majstora koja se rijetko ili uopće nisu izvodila kod nas. Na programu su bila djela H. Purcellia, M. Maraisa, G. Handela, A. Vivaldia, G. Bononcini i L. Bocherinia.

Koncert je organizirao Centar za kulturu Pančevo i naša župa. Druženje s umjetnicima nastavljeno je u prostorijama župnog stana. /*Nenad Ješić*/

Misa na slovenskom jeziku u Mužlji

U Mužlji je 5. lipnja bila sv. misa na slovenskom jeziku koju je organiziralo slovensko društvo "Planika" iz Zrenjanina za svoje članove kao i za njihovu rodbinu i simpatizere. Na misi je pjevao poznati omladinski zbor "Triglav" kao i mužljanski zbor "Dominik Savio" pod vodstvom **Saše Fogaraši** te **prof. Valerieje Gulyas**. Sv. misa je bila prikazana za tragično preminuloga dvadesetšestogodišnjeg **Mateja Jelena**. Sv. misu je predvodio beogradski nadbiskup i metropolit **Stanislav Hočevar**, koji je održao i prigodnu propovijed. U koncelebraciji s njim bili su **mons. Tone Rojc**, **preč. Franc Šenk**, te o. **Stanko Tratnjek** uz asistenciju đakona **Zoltána Sándora**.

Poslije sv. mise okupili smo se u internatu "Emaus" na druženje uz domaće slovenske specijalitete i kapljicu. Predsjednica društva "Planika" zahvalila je na kraju nadbiskupu Hočevaru što se usprkos zauzetosti odazvao pozivu, predvodio sv. misu i uputio im poticajne riječi za budućnost rada njihovog društva u njegovanju slovenske kulture i povezivanju Slovenaca međusobno kao i s drugim ljudima dobre volje u R. Srbiji, jer "biti Slovenac znači biti kršćanin, koji je otvoren za druge i koji povezuje i gradi mostove razumijevanja i suživota".

Janez Jelen

IX. SUSRET SUBOTIČKIH ZBOROVA U KATEDRALI

Katolički institut za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" organizirao je po IX. put susret renomiranih subotičkih zborova u katedrali-bazilici svete Terezije Avilske u Subotici u nedjelju, 22. svibnja 2005. To je svojevrsna i jedinstvena glazbena manifestacija koja je od samih početaka poprimila i ekumensku dimenziju. Naime, osim katoličkih crkvenih zborova nastupa i pravoslavni, i ove godine prvi puta evangelici kao i svjetovni renomirani zborovi. Ove godine sudjelovalo je devet zborova: Mješoviti zbor udruženja penzionera, Katedralni zbor "Albe Vidaković", Zbor Evangeličke crkve "Luterova Ruža", Crkveni hor pri hramu svetog Vaznesenja Gospodnjeg "Slavenska", Zbor Njemačkog narodnog saveza "Lorelei", Komorni zbor "Collegium Musicum Catholicum", Ženski omladinski zbor, Komorni zbor "Pro Musica" i Mješoviti hor SKC "Sveti Sava".

U ime organizatora brojnu publiku u subotičkoj katedrali pozdravio je predsjednik Instituta "Ivan Antunović", **dr. Andrija Kopilović** ističući značenje ovoga susreta "koji nije natjecateljski nego susret zajedništva da jedni druge čujemo, obogaćujemo i zajedno uživamo u različitosti bogatstva duhovne baštine koje svaki narod i Crkva nose u sebi, a susret je slavljenje Stvoritelja, svega lijepoga i zahvala Bogu za dar zajedništva..." Na kraju je sudionicima podijelio specijalne diplome glazbenog odjela Instituta.

Na kraju koncerta svi su zborovi, po običaju, izveli jednu zajedničku glazbenu točku koja je i najdojmljivija. Bio je to "Canticorum jubilo" G. F. Haendla. /A. K./

PROŠTENJE MARIJE MAJKE CRKVE

Ovogodišnje proštenje Marije Majke Crkve u istoimenoj subotičkoj župi bilo je u znaku Godine Euharistije. Blagdanu je prethodila tradicionalna devetnica. Kroz devet dana bila je u 17 sati Služba riječi i prigodna propovijed na mađarskom jeziku a u 18,30 sv. misa i prigodna propovijed na hrvatskom jeziku. Okvirna tema propovijedi bila je "Mi ne možemo živjeti bez nedjelje" što je bilo geslo i talijanskog nacionalnog Euharistijskog kongresa koji je održan u Bariju. Propovjednici su bili svećenici i redovnici subotičke biskupije.

Na sam dan proštenja prije podne župnik je služio svečanu svetu misu s blagoslovom djece, a svečanu sv. misu proštenja predvodio je biskup **Đuro Džudžar**, egzarh za vjernike grkokatolike u SCG. Prije početka sv. mise dragog gosta pozdravile su prigodnom pjesmom "šandorske kraljice". Biskup gost je predvodio misu i propovijedao na hrvatskom jeziku a prigodnu propovijed na mađarskom jeziku imao je kapelan **Oskar Čizmar**. Na misi je pjevao župni zbor pod ravnanjem **Miroslava Stantića**. Na misi je uz mnoštvo vjernika sudjelovao i gradonačelnik Subotice **Géza Kucsera** sa suprugom te generalni konzul R. Hrvatske u Subotici **Davor Vidiš** sa suprugom.

Na kraju slavlja župnik **dr. Andrija Kopilović** zahvalio je biskupu gostu i svima na sudjelovanju u ovogodišnjem slavlju proštenja. /Zv/

ZLATNI JUBILEJ DOMINIKANKI

U nedjelju 12. lipnja u župi sv. Marka u Starom Žedniku proslavljena je 50. obljetnica redovničkih zavjeta dviju dominikanki s. **Leopoldine Temunović**, i s. **Nade Gabrić**. Opširniju reportažu objavit ćemo u sljedećem broju.

BLAGDAN SV. ANTUNA U SUBOTICI

U subotičkoj franjevačkoj crkvi svečano je proslavljen blagdan sv. Antuna. Slavlje je započelo uoči blagdana sv. misom za bolesnike koju je predvodio p. **Maksimilijan** s p. **Marjanom** i preč. **Julijem B.** Na sam blagdan sv. misu na hrvatskom jeziku predvodio je biskup **mons. dr. Ivan Pénzes** u zajedništvu s domaćim franjevcima i svećenicima grada i okolice. U prigodnoj propovijedi biskup je osobito naglasio da svi na svakoj sv. misi trebaju imati svoju nakanu a napose kada se radi o blagdanu ovoga omiljenog sveca koji je poznat po mnoštvu čudesa koja su se dogodila njegovim zagovorom već za života. Sv. misu na mađarskom jeziku predvodio je **Károly Szabady**, kapelan iz Čantavira a pjevao je zbor "Angelus" župe sv. Pavla iz Kanjiže.

Dvojezičnu večernju sv. misu s blagoslovom djece i ljljana slavili su vlč. **Utcai Róbert** i **Ivan Bošnjak**. I ove godine na svim misama sudjelovalo je mnoštvo vjernika, što očituje da ni suvremeni trendovi nisu pomutili u vjernicima ljubav prema sv. Antunu. /Zv/

IN MEMORIAM

+ MARIJA ANTUNOVIĆ rođ. Kujundžić

U petak, 27. svibnja 2005. godine u 85. godini života preminula je majka brojne djece Marija Antunović r. Kujundžić. S ljubavlju je se sjećaju i mole za nju njezini najmiliji:

sinovi ŠIME, KREŠIMIR, JOSIP, KRUNOSLAV i MARKO s obiteljima; kćerke: IRENA, JULIJA, KATA i RUŽICA s obiteljima, jetrova ud. DOMINIKA ANTUNOVIĆ s obitelji.

Sv. misa zadušnica za dragu nam pokojnicu bit će 8. 07. u 17,30 u crkvi sv. Roka u Subotici.

+ ILKA KUJUNDŽIĆ, rođ. Budinčević

U novosadskoj bolnici 6. lipnja 2005. godine Ilka Kujundžić zamijenila je ovozemaljski život vječnim u 57. godini života okrijepljena sv. sakramentima. Pogrebne obrede predvodio je katedralni župnik mons. Stjepan Beretić iz kapele sv. Ane na Kerskom groblju. U prigodnoj propovijedi župnik je istaknuo kreposti ove pokojnice, osobito strpljivo podnošenje duge i teške bolesti.

Mole za nju u nadi ponovnog susreta s njom u vječnosti njezini najmiliji:

suprug **BOGOLJUB**, kćerke: **EMILJA** sa suprugom **IVICOM** i **MARINA** sa suprugom **MARINKOM**; sestre **MIRA** i **RUŽA** s obiteljima te unučad: **VEDRAN**, **LUCIJA** i **KATARINA**.

LJETUJTE U HRVATSKOJ

Kuća na samoj plaži u Sv. Petru na moru kod Biograda. Pijesak. Pogodno za djecu. Parking u dvorištu.

Apartmani: 1-sobni, 2-sobni i 3-sobni. Do 1. 07. i od 20. 08. vansezonski popust! Informacije na telefon: 99385 1 621 51 14 ili u Subotici 063 76 33 484.

ČESTITKA HRVATSKIH BISKUPA SVETOM OCU

Hrvatski biskupi okupljeni na proljetnom plenarnom zasjedanju u Zagrebu uputili su 12. svibnja čestitku papi Benediktu XVI. "Sveti Oče, u Zagrebu se održava plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije, a glavna mu je tema promišljanje o nekim pastoralnim pitanjima vezanim uz Godinu euharistije. Mi, ovdje okupljeni biskupi, želimo iskoristiti ove trenutke našega susreta i rada kao zgodnu prigodu da Vašoj svetosti uputimo najiskrenije čestitke u povodu početka Vašega pontifikata, u ime čitave Crkve u Hrvatskoj, u ime svećenika, redovnika i redovnica, te svih vjernika naših biskupija. /.../ Sveti Oče, izuzetno nam je drago što smo Vas već imali priliku primiti u našoj zemlji, kao pročelnika Kongregacije za nauk vjere, u prigodi Simpozija o dvadesetoj obljetnici smrti kardinala Franje Šepera. Zahvalni smo što ste tada mogli posjetiti grad Zagreb, te izbližega upoznati vjeru hrvatskoga naroda. Sada Vam, izričući sinovsku ljubav svoje Crkve, obećajemo svoju molitvu, te zazivamo nad Vas dar Duha Svetoga i zagovor Blažene Djevice Marije, Majke Crkve. Moleći apostolski blagoslov za Crkvu u Hrvatskoj, izričemo Vam svoje najdublje štovanje", ističu hrvatski biskupi u poruci Papi.

TRAJNO KLANJANJE PRED PRESVETIM OLTARSKIM SAKRAMENTOM

Odazvavši se na poziv pape Ivana Pavla II. iz 2001. za naviještanjem Radosne vijesti svim narodima, rektor bazilike Sv. Anastazije u Rimu don Alberto Pacini organizirao je trajno klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom, a njegov su primjer slijedile brojne crkve u čitavoj Italiji. Procjenjuje se da u svijetu postoji oko dvije tisuće župa, kapela i mjesta u kojima se u tijeku čitave godine danonoćno moli i klanja pred euharistijskim otajstvom.

Zahvaljujući toj vrsti pobožnosti Crkva se ponovno rađa i oživljuje. To se, međutim, događa, ne zbog karizme jedne osobe, već zbog osobnog susreta s Isusom, istaknuo je rektor bazilike Sv. Anastazije, ustvrdivši kako se događa upravo ono što je obećao Isus, ukazujući se sv. Margareti Mariji Alacoque. Rekao joj je, naime, da će On crkve napuniti vjernicima ukoliko se u njima izloži Presveti oltarski sakrament.

PRVO PUTOVANJE PAPE BENEDIKTA XVI. IZVAN RIMA

Papa Bendikt XVI. predvodio je 29. svibnja u Bariju svečano misno slavlje u prigodi završetka 24. talijanskog nacionalnog euharistijskog kongresa, koji se protekloga tjedna održavao u glavnomu gradu talijanske pokrajine Puglie.

Papa je objasnio kako tema Kongresa o euharistiji i nedjelji mora biti središte kršćanskog života. Nedjelja osmišljava kršćanski život, a euharistija kao temeljni sakrament vjere, daje snagu ljudskom životu.

PROSLAVLJEN BLAGDAN MAJKE BOŽJE OD KAMENITIH VRATA

Blagdan Majke Božje od Kamenitih vrata, zaštitnice grada Zagreba, proslavljen je u utorak 31. svibnja euharistijskim slavljem koje je u zagrebačkoj prvostolnici predvodio generalni tajnik Biskupske sinode nadbiskup Nikola Eterović, nakon čega je u svečanoj procesiji ulicama grada slika Majke Božje ponovno vraćena na stalno mjesto u Kamenitim vratima. Ističući da štovanje lika Majke Božje Kamenitih vrata, izloženog taj dan u toj drevnoj katedrali, ukazuje na ukrijepljenost naše vjere, na njezinu povijesnu dimenziju koja nas preko sadašnjosti usmjeruje ka budućnosti, nadbiskup Eterović podsjetio je u propovijedi da već 274 godine vjernici Zagreba i cijele Hrvatske časte taj dragi lik.

Uz nadbiskupa Eterovića suslavili su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Francisco Javier Lozano, zagrebački pomoćni biskupi Josip Mrzljak, Valentin Pozaić i Vlado Košić, splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić te biskupi đakovački i srijemski Marin Srakić, varaždinski Marko Culej, šibenski Ante Ivas, hvarsko-bračko-viški Slobodan Štambuk, porečko-pulski Ivan Milovan i brojni svećenici.

Sveta Stolica pozdravlja odluku G8 o otpisu duga najsiromašnijih zemalja

Sveta Stolica pozdravila je odluku sedam najrazvijenijih zemlja svijeta i Rusije o otpisu duga najsiromašnijih zemalja. Vatikanski poluslužbeni dnevnik Osservatore Romano u broju od 13. lipnja podsjeća kako je papa Ivan Pavao II. opetovano pozivao industrijske zemlje na otpis duga siromašnima, kao korak prema "civilizaciji ljubavi".

Tajnik Papinskog vijeća "Cor Unum" Karel Kasteel odluku pozdravlja, no ističe kako to nije dovoljno te bi međunarodna zajednica morala učiniti mnogo više za zemlje čijem pučanstvu prijeti glad. Podsjeća kako su tek tri industrijske zemlje dosad održale svoja obećanja na području pomoći za razvoj.

Odluku skupine G8 pozdravili su i mnogi političari i međunarodne organizacije za pomoć, ocjenjujući kako će sada prije svega afričke zemlje napokon moći više investirati u zdravstvo, obrazovanje i infrastrukturu.

Zemlje članice G8 dogovorile su 11. lipnja potpuno i trenutno brisanje duga od 40 milijardi dolara 18 najzaduženijih siromašnih zemalja. U idućih 12 do 18 mjeseci za sljedeću skupinu od devet zemalja otpisat će se dug od 11 milijardi dolara, a dug od 4 milijarde dolara posljednjoj skupini od 11 zemalja otpisat će se kada za to ispune uvjete. Ukupno će se otpisati 55 milijardi duga: šest milijardi MMF-u, 44 milijarde Svjetskoj banci i pet milijardi Afričkoj banci za razvoj.

SVETKOVINA TIJELOVA U RIMU

Papa Benedikt XVI. predvodio je na svetkovinu Tijelova 26. svibnja svečano misno slavlje u bazilici Sv. Ivana Lateranskog. Neka naši putovi budu Isusovi putovi, a naši domovi neka budu za Njega i s Njime! Neka naš svagdanji život bude prožet Njegovom nazočnošću, pozvao je Sveti Otac ispred Lateranske bazilike, a potom je u posebnom automobilu, klečeći pred pokaznikom, u tradicionalnoj tijelovskoj procesiji zajedno s mnoštvom vjernika krenuo prema bazilici Sv. Marije Velike.

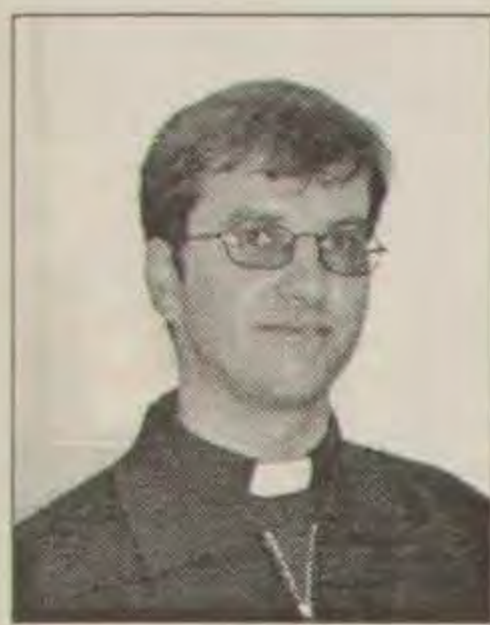
Nosimo Krista, nazočnoga u kruhu, ulicama svojega grada. Povjeravamo ove ulice, ove kuće i svoj svagdanji život Njegovoj dobroti. Tijelovska je procesija, dakle, veliki blagoslov za naš grad, kao što je to Krist za svijet, zaključio je Papa te na kraju propovijedi povjerio sve Mariji, kako bi nas naučila otvoriti svoj život Kristu.

NACIONALNI EUHARISTIJSKI KONGRES U BARIJU

"Spasiti nedjelju, a s njome i nedjeljni odmor, na koji u svijetu etičkoga relativizma vrebaju proizvodni i potrošački interesi, nije povlastica koju tražimo za nas kršćane, već je to zaštita čovjeka od prijetećega ropstva", istaknuo je glavni tajnik Talijanske biskupske konferencije biskup Giuseppe Betori u izlaganju na Nacionalnome euharistijskom kongresu koji se održava u Bariju.

Papin vikar za Grad Vatikan nadbiskup Angelo Comastri govoreći o nedjeljnoj misi, podsjetio je na mučenike iz Abitene, iz IV. stoljeća. Kršeći zabrane cara Dioklecijana, oni se nisu htjeli odreći proslave dana Gospodnjega te su radije otišli u smrt.

Vijesti priređene prema IKI

Uređuje i piše: dr. Marinko Stantić

Euharistija središte svih sakramenata

Već smo više puta čuli da je Euharistija središte svih sakramenata. No, znamo li što to zapravo znači? Što se to zapravo događa dok zajednica okupljenih vjernika slavi svetu Misu? Vjerujemo da se ponavlja događaj s Posljednje večere. Uskrsli Krist lomi kruh svojoj zajednici. Razlika je u tome da su danas drugi učenici, druga mjesta i druge okolnosti. No, događa se isto ono što se dogodilo u dvorani Posljednje večere: kruh i vino postaju tijelo i krv Kristova. Istina, naša osjetila to ne opažaju. Mi našim očima ne vidimo i ljudskim umom ne shvaćamo što se tu događa. Ali, po jakoj vjeri shvaćamo euharistijski događaj. Službeno bi se reklo da se događa "pretvaranje čitave supstancije kruha i vina u supstanciju Tijela i Krvi Kristove". U tom vidu je i Crkva definirala euharistijsko sakramentalno događanje riječju pretvorba, tj. "transupstancijacija". Kruh i vino pretvaraju se, postaju Tijelom i Krvlju Kristovom.

"Kruh koji je s neba sišao" dariva ne samo milost, nego je vrelo svih milosti. Zato je Euharistija središte svih sakramenata i izvorište svake pobožnosti. Ona je plod nesebične i posebne Božje ljubavi prema ljudima: "Svom sam dušom čeznuo ovu Pashu blagovati zajedno s vama prije svoje muke" (Lk 22,15). Onu istu žrtvu koju je prinio Ocu na drvu križa Isus sakramentalno prinosi na oltaru na nekrvan način. Golgotska se žrtva obnavlja bez prolijevanja krvi, ali vidljivo i kultno u obredima svete Mise. Zato je Euharistija "sakrament nad sakramentima". Velika je to i nedokučiva tajna. Zajednica Božjeg naroda u dubokoj vjeri oslonjena na Isusove riječi prepoznaje u spomen-činu događaj Posljednje večere. Očima vjere ona zna da je na djelu sam Isus Krist koji lomi kruh svojim učenicima.

Euharistija je sveti događaj koji se slavi radosnim i raskajanim srcem

Euharistija je zajedništvo stola, pa je blagovanje njezino bitno obilježje. Evanđelja nas izvješćuju da je Isus kao domaćin uzeo kruh, razlomio ga i pružio sustolnicima uz riječi: "Uzmite i jedite, ovo je moje tijelo". Isto tako uzeo je i čašu uz riječi: "Uzmite i pijte, ovo je kalež moje krvi, novoga i vječnoga saveza!" Jesti i piti temeljne su funkcije života, jer po njima čovjek dobiva snagu i okrepu. Stoga ne čudi što je Isus najveći sakrament stavio u znak blagovanja, zajedništva oko stola. Pričest je sastavni dio misne žrtve. Slavljenje Euharistije i zajedništvo kod stola bili su toliko međusobno povezani da su prve i teške kazne za kršćane bile upravo "isključenje" s euharistijskog sastanka. Euharistija nije bilo kakvo blagovanje. Ona je sveti događaj, sveto bogoštovlje pa se mora slaviti raskajanim i čistim srcem. Apostolske upute u tom smislu savjetuju: "U dan Gospodnji saberite se zajedno lomiti kruh i vršiti euharistiju, ispovijedajući prethodno svoje prijestupe, da vaša žrtva bude čista." Stoga nije dopušteno dijeliti sakramente onima koji nisu sposobni ili dostojni da ih primaju: nekršteni, luđaci, heretici, rastavljeni i ponovno civil-

no vjenčani, apostate, shizmatici. I valja shvatiti kako uskratiti sakramente onome tko ih po svom trenutnom stanju ne može primiti nije nikakva diskriminacija, niti poniženje. Crkva time ne osuđuje grješnika, već stanje i životni položaj čovjeka koji je u objektivnoj suptnosti zajedništvu ljubavi između Krista i Crkve.

Euharistija je čudo posvemašnjeg Božjeg prebivanja među nama. Ona je produljenje Isusovog života na zemlji i milosno približavanje ljudima, istog onog Isusa koji se rodio u Betlehemu, živio u Nazaretu i umro u Jeruzalemu. On, koji je prošao zemljom čineći dobro, nastavlja i danas po Euharistiji liječiti bolesne, hraniti gladne, tješiti žalosne, obraćati grešnike i praštati im. Spreman je svakog trenutka prosvijetliti nas, ojačati, blagosloviti, posvetiti, utješiti i pomoći. On je tu. Među nama. Kao da sam Isus poručuje da mu je drago biti sa sinovima ljudskim. Njegove su ruke pune nebeskih darova i milosti. Stoga, hvalimo se Kristovom nazočnošću među nama. Molimo za Njegov blagoslov za sebe i svoje, za našu Crkvu, za sve patnike i bolesne, redovnike, svećenike, đake i putnike; kao i za sve koji i nesvjesno traže Božju pomoć i zaštitu.

Euharistijski Krist je središte naše vjere i kršćanskog života. On je jedini posrednik između Boga i ljudi. On je na oltaru pod prilikama kruha i vina naša hrana i naša popudbina. On je živi Bog među nama. Mesija i Spasitelj čudesno je prisutan u euharistiji. Tijelom nas svojim liječi i hrani za život vječni. "Uzmite i jedite, ovo je moje tijelo. Uzmite i pijte ovo je krv moja novoga Saveza koja će se proliti za vas." I od tog svetog i svečanog trenutka obnavlja se isto pod svakom svetom Misom. Obnavlja se milost križa i otkupljenja bez prisutnosti ljudski vidljive krvi. Teče i struji novi Božji život koji nam je Krist zaslužio svojom mukom, smrću i uskrsnućem. On leži na oltaru kao "žrtvovano", ali živo "Janje Božje koje oduzima grijehe svijeta" (Iv 1,29). Stoga Crkva pobožno i sabrano moli: "O, sveta gozbo na kojoj se Krist blaguje, slavi se spomen muke Njegove, duša se napunja milošću i daje nam se zalag buduće slave. I podaj nam, molimo, tako častiti sveta otajstva Tijela i Krvi Gospodnje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja Njegova." Zato, nastojmo što češće sudjelovati na svetim Misama, ako možemo i svaki dan. Primajmo milosti koje nam Gospodin svakodnevno daje.

3. lipnja

Sveti Karlo Lwanga i ugandski mučenici

(ubijeni od 1885. do 1887. godine)

- S katolicima mučeni i anglikanci ● anglikanski biskup ubijen zbog vjere ● petnaestogodišnjaci ● mučenici ●
- noć u molitvi probdijena ● kateheti Denisu odrubljena glava ● smrtna prijetnja moliteljima ●
- katekumeni spremni na mučeništvo ● Atanazije nožem raskomadani ●
- Matija, najljepši cvijet u kruni ugandskih mučenika ● spaljeni u snopovima slame ●
- jedan od mučenika imao samo 13 godina ● bačen pred divlje pse ● Karlo Lwanga, zaštitnik afričke mladeži ●
- zaštitnici mladića ● Denis, zaštitnik kateheta ●

Progonjeni mladi kršćani

Prvi kršćanski misionari su u Ugandu došli 1879. godine. Bog je njihov rad blagoslovio velikim uspjehom. Sve se promijenilo kad je poslije smrti kralja Mutesa, zavladao mladi kralj Mwanga. Spočetka je bio sklon kršćanstvu kao i njegov prethodnik, ali je kasnije pao pod utjecaj svojih službenika i savjetnika neprijateljski raspoloženih prema kršćanstvu. Oni su europske misionare držali za špijune. Tako je kralj već 15. studenog 1885. dao ubiti svoga petnaestogodišnjeg paža Josipa, koji je kritizirao tada još osamnaestgodišnjeg kralja zbog njegovog razvratnog života. Spočitavao mu je i umorstvo anglikanskog biskupa Jamesa Hanningtona.

Kateheta Denis

Kraljev bijes je još više izazvao sedamnaestgodišnji paž Denis. Denis je poučavao u vjeri one koji su se zanimali za kršćanstvo. Kad je na jednom lovu Denis priznao kralju da predaje vjeronauk, kralj mu je kopljem probo vrat. Mladić je cijelu noć krvario sve dok mu narednog jutra, 26. svibnja 1886. godine nije odrubljena glava. S njim zajedno su umrli kršćanski paževi Andrija i Poncijan. Navečer toga dana objavio je kralj da će sve one koji "mole" dati ubiti.

Noć provedena u molitvi

Kad je Karlo Lwanga, vođa kraljevskih paževa, doznao za tu prijetnju, okupio je svoje drugove na dugu noćnu molitvu, da se tako zajednički pripreme na kušnje i smrt. Čim su se njihovoj molitvi pridružila i četvorica paževa već pripravljenih za krštenje, smjesta su bili kršteni. Sutradan je kralj sazvaio za-

sjedanje suda. Pozvao je i sve paževe. Tada je rekao: "Oni između vas koji ne mole neka ostanu na mojoj strani; ostali neka stanu na drugu stranu pod rogozni zid." Karlo Lwanga je prvi pristupio zidu, petnaestero je pošlo za njim. Oni su priznali da su vjernici. Odvedeni su u tamnicu. Dvojica od njih su narednih dana žrtvovana poganskim bogovima.

Sveti Karlo Lwanga i njegovi drugovi

Paž Atanazije je 27. svibnja izrezan na komadiće. Istoga je tako ubijen i Matija, koga je Crkva u postupku za proglašenje blaženim prozvala "najljepšim cvijetom u kruni ugandskih mučenika". S mladim katolicima su tada ubijena još i dva anglikanca.

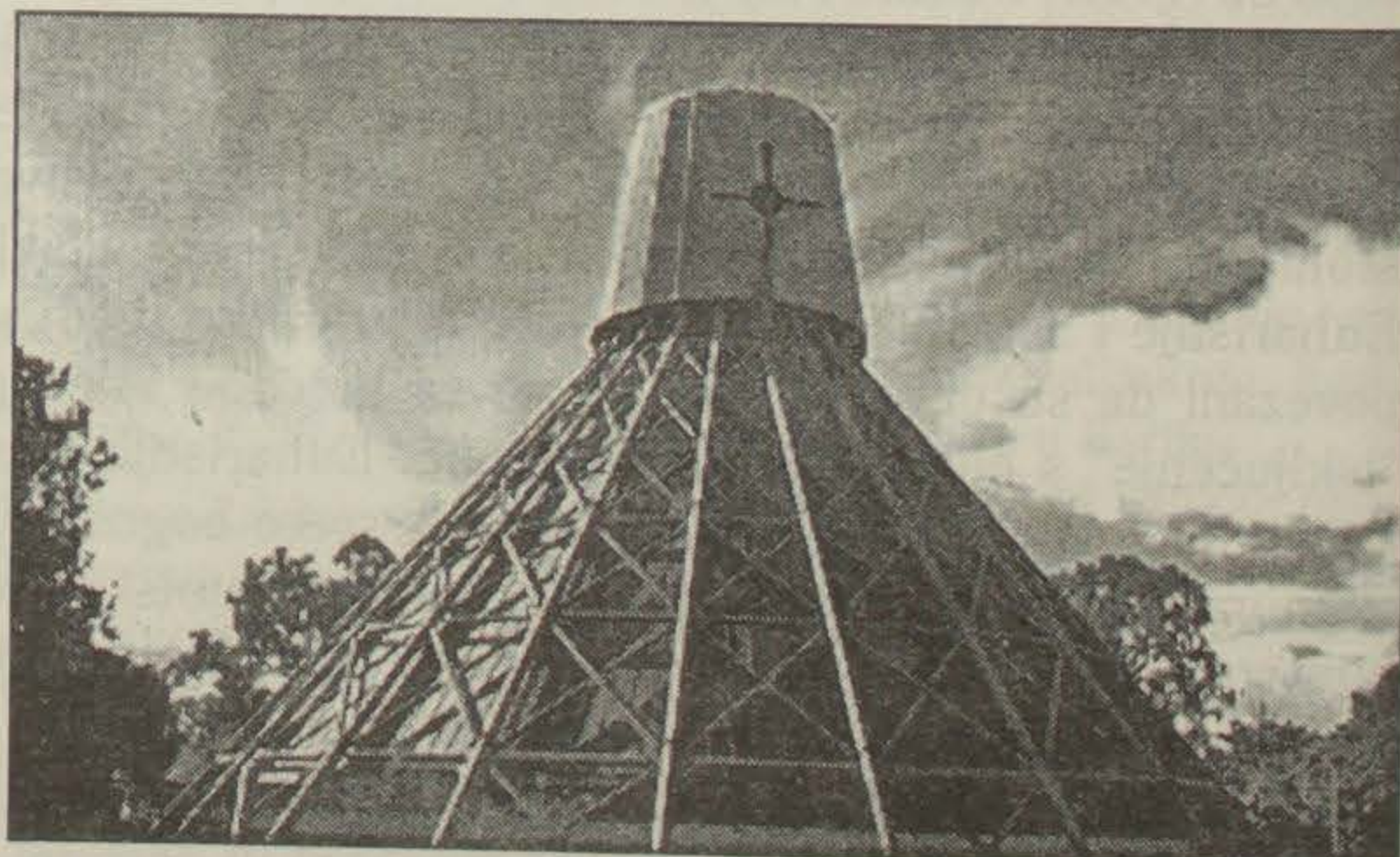
Katolici i anglikanci mučenici

Ostale paževe su kraljevi ljudi otpremili u Namugongo, gradić 60 km udaljen od grada Kampale. Tamo su ih 3. lipnja vezali u velike snopove slame, pa su ih položili na visoku lomaču i spalili. Tako su mučeničkom smrću s Karlom Lwanga umrli Ahilej, Adolf, Ambrozije, Anatolije, Bruno, Jakov, Luka i ostali. Najmlađi mučenik je imao istom trinaest godina. S katolicima je spaljeno još trinaest kraljevih dvorjanika anglikanske vjere.

Bačen psima

Među ugandske mučenike spadaju još Gonzaga, kojemu je 27. svibnja 1886. odrubljena glava u mjestu Lubowa, te mučenik Nova, koji je 31. svibnja bačen divljim psima u mjestu Mityana, kao i Ivan Marija, kojemu je 27. siječnja 1887. odrubljena glava u mjestu Mengo. Trinaest paževa je 1920. godine blaženima proglasio papa Benedikt XV. Svetima su proglašeni 1964.

Karlo Lwanga je 1934. godine proglašen zaštitnikom afričke mladeži. Zaštitnik je Katoličke akcije mladih u Africi.

Bazilika svetoga Karla Lwange i njegovih drugova u gradu Namugongo, posvećena 1975.

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI O. GERARD TOMO STANTIĆ

“Isusovo Utjelovljenje novog zemaljskog raja stvaranje”

Piše: o. Ante Stantić, OCD

Propašću prvog plana spasenja u raju zemaljskom, po prvom Adamu, Bog je “stvorio novi plan Isusovim Utjelovljenjem”¹. “Novi Adam je čovječjoj naravi neiskazanu ljepotu dao kad se s njom sjeđinio. Svi su stvorovi odlikovani jer je narav stvora uzeo na sebe Isus. Osobito je čovjek odlikovan, tako da možemo reći da je krastav, ranjen gol prosjak najbogatiji kralj postao”².

Gerard je sav ushićen pred ovim saznanjem i između ostalog ovim riječima izražava svoje divljenje promatrajući veličinu i značenje Utjelovljenog Sina Božjeg u životu ljudi: “U Tebi je, Mali Isuse, svakog lijepog cvijeća ljepota, svakog dragog kamena sjajnost, svakog slatkog jela slatkoća, svake lijepe pjesme milina, svake radosti punina. Isusova milost jedina radost. Svaka druga radost je prije ili poslije žalost”³.

Dok je pun ushita, promatrajući Utjelovljenoga Sina Božjega, otkriva u isto vrijeme program koji treba ispuniti kako bi Utjelovljeni Božji Sin “stvarao novi zemaljski raj” u čovjekovoj duši: “Ti si Bog, a o Božjoj neizmjernosti ne znam misliti, ali o Tebi kao čovjeku mogu saznati da si najmoćniji i najbolji kralj. U Tvom kraljevstvu nema nevolje, nema nesreće. Ako ima nevolje to je samo za tijelo, a za dušu to je slava i početak nebeske slasti. Pokaži mi u svakom teretu Tvoje čovječje junaštvo, kako bih shvatio da bez Tebe ništa ne mogu. Da u svemu ljubim Tvoju ruku... Tvoja je ruka svemoguća jer je Božja”⁴.

Suradnju koju duša treba pružiti kako bi Isus u njoj, po svome čovještvu djelovao, Gerard predočuje jednom slikom: “Naša duša neka bude kao svilena i fina vreća u koju Isus bez prestanka pohranjuje dragulje. Vreća mora biti samo prema nebu otvorena a za sve drugo zatvorena. Mora biti zatvorena posebno paklenim muhama, koje lete oko duše, a to su strasti, koje su kao bacili iz kojih se kotiču paklena pašćad, tj. grijesi. Stoga moramo trajno bdjeti, sve muhe tjerati. Bez bdjenja ove muhe neće samo u nas uletjeti, nego će progristi finu vreću, našu dušu, i tako će se prosuti nebeski dragulji, tj. milost. Zato, kada smo sabrani od muha smo obranjeni”⁵.

Kako bi istaknuo važnost bdjenja i suradnje s Isusom Kristom, kako bismo očuvali stanje milosnog života u duši, SB potiče kršćanina na provjeravanje stanja duše, i opet za to upotrebljava jednu sliku:

“Naše srce je kao jedna velika prodavaonica, kojoj Isus želi biti jedini vlasnik. Čim Isus nešto tuđega vidi odmah ga srce od nas odvraća. On nije spao na tuđe vlasništvo. Zato je naš glavni posao neprestano u prodavaonici provjeravati kako Isus u njoj ne bi našao nešto što će mu zasmetati”⁶.

Smisao našeg povezivanja s “Novim Adamom” Isusom Kristom, Utjelovljenom Božjom Riječi, i općeg plana kako bi se povezali s njime, je vraćanje čovjeka u Božji zagrljaj, u “novi zemaljski raj”, a što je Gerard opet, govoreći običnom kršćanskom puku, predočio sljedećom slikom uzetom s bačkih ravnica: “Milo je zrelo žito jer će od njega postati slatko tijesto. Najsladi je Isus od svoga poroda, cijeloga života, sve do svršetka svijeta. Ako žito u klijanju uništimo od njega, slatkog kolača, ne jedemo”⁷. “Klijanje” milosti treba se malo po malo razvijati, po ljubavi, kako bi u duši “sazrio” Isus Krist: Jer “Tko ne voli Malog Isusa, ne voli ni zrelog Isusa, propetog Spasitelja”. Neka ga zato “usadi u sebe”⁸.

U logici ovog navoda, u povezanosti s onim što je rečeno, znači da tko želi biti u “novom zemaljskom raju”, povezati se s “Novim Adamom”, mora prije svega živjeti u posvetnoj milosti: “Ne smije uništiti žito u klijanju” i jednako tako treba rasti u Isusu Kristu. Biti najprije dijete, kao što je bio Isus, a onda sve veći putovima su-umiranja s Kristom, a što se dešava kroz dinamizam ljubavi.

U skladu sa svim ovim sastavnicama koje naš SB nabraja kako bi Isus Krist postao “Novim Adamom” i uveo nas “U novi zemaljski raj” logičan je zaključak: “Isuse, bez Tebe ništa dobrog ne mogu a sve dobro Tebi pripisujem”⁹. Zato, dodaje o. Gerard, tko želi u “raju novog Adama” prebivati taj mora: “Milost primati a djelo pružati”¹⁰. Djelo se pruža potom ljubavi.

(1) Theologia pastoralis, 002877-79

(2) Ondje, 002877

(3) Ondje, 002925

(4) Razgovor s Isusom, 003898

(5) Th.pastoralis, 002806

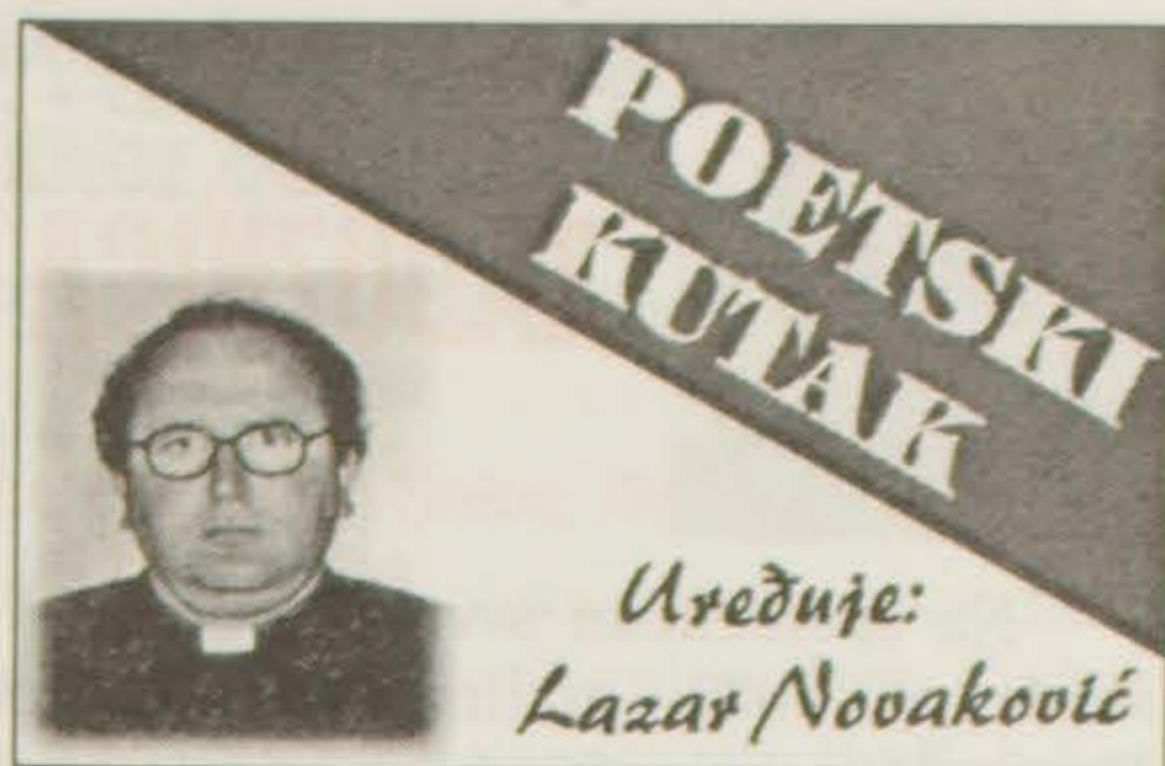
(6) Th.pastoralis, 002809

(7) Blago duše, 008684

(8) Ondje

(9) Th. pastoralis, 002642

(10) Ondje.

MIRA PREISLER

Rođena je 22. lipnja 1908. u Zagrebu. U rodnom gradu završava pučku školu, gimnaziju i školu za odgajatelje.

Pjesme je pisala i za djecu i odrasle. Uređivala je i dječje listove. Pjesme su joj kršćanskog nadahnuća. Među najpoznatije zbirke ubrajaju se: *Akordi, Kroz prašinu i kamenje, Spod starih lampaši, Mirne staze...*

Umrla je u Zagrebu 1982.

POŠLA SAM

Pošla sam cestom
i ispružila ruke.
Tako sam našla Tebe.
Pošla sam.
Ne zato, što ne znam sama nositi
život svoj.
Već da podijelim svoje
lijepe misli s nekim.
Da se još neko raduje
mojoj radosti.
Pošla sam cestom
i pogled svoj bacila na Tebe,
jer sam u tebi osjetila
pjesmu svoju
koju si Ti shvatio.
Pošla sam cestom
i željela
podijeliti
ljubav, radost i bol.
Jer ništa nije samo moje.
Svemir se zaustavio u meni
sa suncem i tamom,
sa zvijezdama i bolima,
sa gromovima i olujom
sa vatrom ljubavi
da me izmuči
i da sve opet vratim svemiru.
A ja sam našla Tebe, Bože
koji si razumio moj govor!

Mira Preisler

Piše: Mirko Štefković

ZADUŽNICA O SAKRALNOJ GLAZBI

- prikaz dokumenta -

Na spomendan svete Cecilije, 22. studenog 2003. godine, papa **Ivan Pavao II.** ovim se je malim spisom htio spomenuti stoljetne obljetnice dokumenta "Velikom skrbi" o crkvenoj glazbi pape svetog **Pia X.** Istodobno sveti Otac poziva na obnovu i posvješćivanje važnosti sakralne glazbe u liturgijskim činima. Ovakva je glazba sredstvo uzdizanja ljudskog duha k Bogu, odnosno dragocjena pomoć u što aktivnijem sudjelovanju na slavljenju svetih otajstava. Ona je ustvari sastavni dio svečane liturgije, a uloga joj se sastoji u tumačenju i izražavanju dubokog smisla sve-toga teksta, s kojim je usko povezana.

Nastavljajući drevnu biblijsku tradiciju (usp. Mt 26,30; Ef 5,19; Kol 3,16), duž čitave svoje povijesti, Crkva njeguje liturgijsko pjevanje. Na tom dugačkom putu, susret s različitim kulturama urodio je bogatim plodovima, te su tako nastali predivni primjeri melodijskih tumačenja svetih tekstova, kako na Zapadu tako i na Istoku. Potaknuto tim kreativnim spletom kulture i liturgije, uz dužnu pohvalu, crkveno Učiteljstvo ukazuje i na osnovna načela, kojih se treba pridržavati pri skladanju sakralne glazbe. Na taj se način samo želi zaštititi dužno dostojanstvo liturgije, otvorene svim oblicima prave umjetnosti, neophodnih kvaliteta. Imajući u vidu veličinu otajstava koja se slave, u skladu s gore navedenim potrebno je pročistiti obrede od neprikladnih glazbenih oblika, često povezanih s "plitkim" tekstovnim sadržajima.

Glazba namijenjena svetim činima treba biti prožeta svetošću, tj. usko povezana s liturgijskim događanjem. Ako pak nije ispunjena osjećajem molitve, dostojanstva i ljepote, bilo da se radi o vokalnoj ili instrumentalnoj glazbi, ona ne može imati svoje mjesto u religioznom i sakralnom ozračju. Drugi kriterij sakralne glazbe je ljepota oblika, prirodna pravoj umjetnosti. Ona po sebi nije dostatna, nego se usklađuje s liturgijskim tekstovima, vremenima i gestama. Iako se osobito u crkvenoj glazbi treba očitovati kulturna posebnost lokalne Crkve, nužno je ipak u njoj sačuvati izvjesnu univerzalnost, kao značajku katoličke (sveopće) crkvenosti.

Najuzvišeniji primjer sakralne glazbe rimskog obreda je svakako gregorijanski koral. On ne isključuje druge oblike liturgijske glazbe, ali zato ni sam ne bi trebao biti isključen. U njegovanju tog drevnog crkvenog liturgijskog izričaja značajnu ulogu imaju zborovi i "scholae cantorum". Dobrim usklađivanjem sudjelovanja svih sudionika: predsjedatelja, pjevača i zajednice, potpomaže se ostvarivanje pravog duhovnog ozračja, radi što boljeg i plodonosnijeg sudjelovanja cijele zajednice. Sakralnoj glazbi je stoga potrebno posvetiti veliku pozornost u odgoju kako pastira tako i vjernika laika.

Napredovanje umjetnosti označava napredovanje čovječanstva, te ga zato i Crkva potiče. Ona prihvaća i uključuje unutar liturgije i noviju glazbu, pod uvjetom da poštuje gore navedena načela. Dovoljno je samo pogledati na glazbeno stvaralaštvo posljednjih nekoliko stoljeća. Mnogi su skladatelji nadahnuti liturgijom i zaneseni dubokim osjećajem otajstvenoga ostvarili prava remek djela. I današnje stvaralaštvo sakralne glazbe, ukoliko je vođeno pravim duhom, sposobno je nastaviti istim stopama.

U prošlom stoljeću posebna pozornost posvećena je njegovanju pučkog liturgijskog pjevanja. Ono predstavlja svezu jedinstva i radostan izraz zajednice sabrane na molitvu, zatim podstiče navještaj vjere i ispunja velike liturgijske skupove neusporedivom i sabranom svečanošću. Pjevanjem se vjera doživljava poput vrutka radosti i ljubavi, te pouzdanog iščekivanja Božjeg spasenjskog zahvata. Što se pak uporabe glazbenih instrumenata u liturgiji rimskog obreda tiče, prednost pripada orguljama. Također i drugi instrumenti, koji su dostojni za sakralnu uporabu, a sposobni su podržavati pjevanje vjernika, mogu se koristiti u skladu s prohtjevima novijih muzičkih izraza.

Na koncu, sva nastojanja oko liturgijskog pjevanja trebaju omogućiti sudjelovanje svih sudionika liturgijskog slavlja, kako bi svi na skladan, sebi svojstven i svečan način pjesmom izrazili svoju vjeru i to s jednim ciljem "slavljenja Boga i posvećivanja vjernika" (SC 112).

Hrvatske katoličke
internet stranice (40.)

Salezijanci

www.donbosco.hr

Među katoličkim redovničkim zajednicama posebno mjesto zauzima ju redovnici salezijanci i redovnice salezianke. Njihov je utemeljitelj sv. Ivan Bosco (1815.-1888), a naziv su dobili po sv. Franji Saleškom biskupu (1567.-1622.). Svrha im je moralni odgoj mladeži u domovima, sjemeništima i obrtničkim školama kao i njihovo osposobljavanje za rad u obrtima, a značajan je i salezijanski rad u misijama. Hrvatska salezijanska provincija ima svoju internet stranicu na adresi:

www.donbosco.hr

Hrvatska stranica salezijanske provincije može se pratiti na hrvatskom i engleskom jeziku. Njezin je cilj pružiti osnovne informacije o don Boscu, utemeljitelju salezijanaca, kao i o Salezijancima u Hrvatskoj i svijetu. Zato osim vijesti vezanih za salezijanske aktivnosti, ostali podlinkovi pružaju brojne podatke vezane za ovaj red: pored ovih osnovnih, tu su još i podaci o športskim društvima, radu za zvanja, pomoć svećenicima, don Boscove izreke i fotoalbum. Postoji i mogućnost preuzimanja podataka (downloada) svećeničkih razmišljanja, propovijedi i meditacija, a za glazbenike je svakako interesantno preuzimanje pjesama za gitaru s akordima. Tu je i više salezijanskih linkova u Hrvatskoj (Katehetski salezijanski centar u Zagrebu, Salezijanski list "Don Bosco danas", Salezijanska klasična gimnazija u Rijeci, Salezijanski školski centar 'don Bosco' u Žepču itd.) te različiti salezijanski linkovi u svijetu. Za mlade su svakako posebno zanimljive mogućnosti chata i foruma.

Premda salezijanaca i salezijanki nema na području Subotičke biskupije, valja istaknuti da salezijanci djeluju u Zrenjaninskoj biskupiji (Mužlja) kao i u Barskoj nadbiskupiji (Podgorica), ali su ovi salezijanci iz Slovenske salezijanske provincije (www.donbosco.si). Valja se podsjetiti i da je aktualni nadbiskup beogradski Stanislav Hočevar - salezijanski redovnik.

s. b.

Piše: dr. Andrija Kopilović

19. 06. 2005. - DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

*Jr 20,10-13; Ps 69,8-10.14.17.33-35; Rim 5,12-15
Mt 10,26-33*

Po velikoj dobroti svojoj usliši me, Gospodine!

Čovjek je po naravi biće odnosa. Ostvaruje se samo onda u sebi ako je odnos prema drugima ispravan. Pred Bogom čovjek uvijek mora biti u stavu istinite poniznosti, jer je grešan. No, ako "kuca" na vrata Božje dobrote i moli za oprostjenje, njegov grijeh biva oprostjen, jer je molio ono što mu je najnužnije za spasenje. Svaki grijeh je "trodimenzionalan" jer vrijeđa Boga, bližnjega i samoga počinitelja. Stoga je i pomirenje vraćanje sebi, bližnjemu i Bogu, po oprostjenju grijeha. Psalmista današnje liturgije ponizno priznaje svoje krivice i "stidno pokriva lice" i zbog toga ga Bog podiže. U svojoj molitvi obraća se Bogu jer želi spasenje ne samo od svojih grijeha nego i od posljedica grijeha. Ubraja se među siromahe i potrebne, da bi mu Bog udijelio milost oprostjenja. Naš stav poniznosti, iskrenosti i otvorenosti pred Bogom uvijek vodi k opravdanju. Bog će našu molitvu oprostiti svaki put kad revnujemo za Božju pravednost i milosrđe.

3. 07. 2005. - ČETRNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

*Zah 9,9-10; Ps 145,1-2.8-11.13c-14; Rim 8,9.11-13
Mt 11,25-30*

Blagoslivljat ću ime tvoje do vijeka, Bože, kralju moj.

Psalam 145 kojega danas Crkva pjeva u čast Gospodinu, veliča Božju milost i milosrđe. To je hvalbeni psalam. Čovjek promatra ono što se događa oko njega i napose ono što Bog čini u njemu da bi mu za to zahvaljivao. Ponajprije to je dnevna molitva zahvale, jer je svaki dan Božji dar u kom možemo ostvariti nešto lijepo, nešto dobro, ono što nam je On darovao. To i jest razlog naše dnevne molitve koja ne smije biti samo "potraživanje", nego nadasve i iznad svega zahvaljivanje za ono što nam već samim tim što živimo, Bog dariva. Prati nas milosrđem, jer je milostiv "i spor na sržbu". To je vlastitost Božja koja je prepoznatljiva i za koju zahvaljujemo, i to svim djelima svojim. No, kako naša djela nisu dostatna, Psalmista poziva i svu prirodu i sva bogatstva Božjega svijeta da "kazuju slavu Njegova Kraljevstva". Tako se u ovom psalmu naslućuje i sadržaj večernje molitve koja je ponovno zahvaljivanje jer nas je tokom cijeloga dana podupirao i upravljao "korake naše". Ovaj psalam u ovom dijelu kojega danas čitamo, može biti dnevni "program" molitvenoga raspoloženja čovjeka koji razumije što je nutarnja bit molitve.

26. 06. 2005. - TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

*2 Kr 4,8-11.14-16a; Ps 89,2-3.16-19;
Rim 6,3-4.8-11, Mt 10,37-42*

O ljubavi tvojoj, Gospodine, pjevat ću do vijeka!

Isus je danas zahtjevan. Čitamo odlomak evanđelja koji nas potiče na jasnu odluku: ili ili. To je pravilo duhovnoga života u kojem se može samo napredovati, a ne može se "stagnirati". Čim stanemo, odmah idemo unazad. Psalmista nas stoga poziva da neprestano hvalimo ljubav Božju, kao onu koja nas poziva i koja nam omogućuje da se odlučimo za pravi put. Uistinu, kad god se zagledamo u svoj život kao cjelinu, svatko od nas ima dovoljno razloga da zapjeva "o ljubavi Gospodnjoj", jer je naš život prepun dokaza Božje blizine, brige i ljubavi. Psalmista potiče na divljenje toj i takvoj ljubavi, ali i podsjeća na obvezu da tu ljubav slijedimo, da je slavimo i da je razglašavamo. Plod takvoga slavljenja Božje ljubavi jest mir. Onaj mir koji samo On može dati. Milost koju Gospodin daje svojim klanjateljima je i zaštita na onom pravom putu na koji nas danas Isus poziva da ga odlučno slijedimo. Današnji Psalam je, dakle, molitveni odaziv na Božji poziv da slijedimo pravi put. Promotri Božje djelo u svom životu i shvati kako se može na njegovom putu ostati: veličaj i razglašuj tu ljubav Božju do vijeka!

10. 07. 2005. - PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Iz 55,10-11; Ps 65,10-14; Rim 8,18-23; Mt 13,1-23

Sjeme pade na dobru zemlju i urodi.

Današnje evanđelje donosi poznatu prispodobu o sijaču. Tako i prvo čitanje iz proroka Izaije govori o blagoslovu zemlje. Stoga je razumljivo da ta dva značajna čitanja povezuje Psalam 65 koji govori o Božjoj brizi za našu zemlju. Naime, psalam nastaje u okruženju ratara i stočara. Onaj tko živi od ratarstva, kao i u našim krajevima, jako dobro zna logiku rada na njivi. Važan je i bitan rad. Međutim, sav rad i trud koji ulaže čovjek u obrađivanju zemlje, nedostatan je ako izostane onaj "Božji dio". Taj dio je blagoslovljena kiša, toplo sunce, moć života... Psalmista se divi i veliča Boga radi te njegove brižljivosti za zemlju i čovjeka. Zapravo, promatrajući u prirodi sve što oko nas živi i raste, u biti je veliko Božje djelo. Mi smo pozvani samo na suradnju. Pozvani smo neprestano diviti se Božjim djelima oko nas. Čovjek je danas bitno osiromašen ako je izgubio osjećaj divljenja prirodnim ljepotama. Komunikacija s prirodom i divljenje prirodnim ljepotama čine njegovu dušu uronjenom u taj Božji svijet u kojem iz divljenja proizlazi zahvalnost i molitva za sva čudesna djela.

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

održat će se od 4. 11. do 12. 11. 2005. godine.

Cijena hodočašća sa svim troškovima (povratna avionska karta, hoteli, autobus po Izraelu, ulaznice...) iznosi 710 eura.

Ovdje treba uplatiti 400 eura a u Izraelu 310. Predviđena grupa je 45 hodočasnika pa se prijave primaju dok se grupa ne popuni.

Prijavite se na adresu:

Tadej Vojnović
Cara Dušana 4
21000 Novi Sad
ili
na telefon 063 88 213 98.

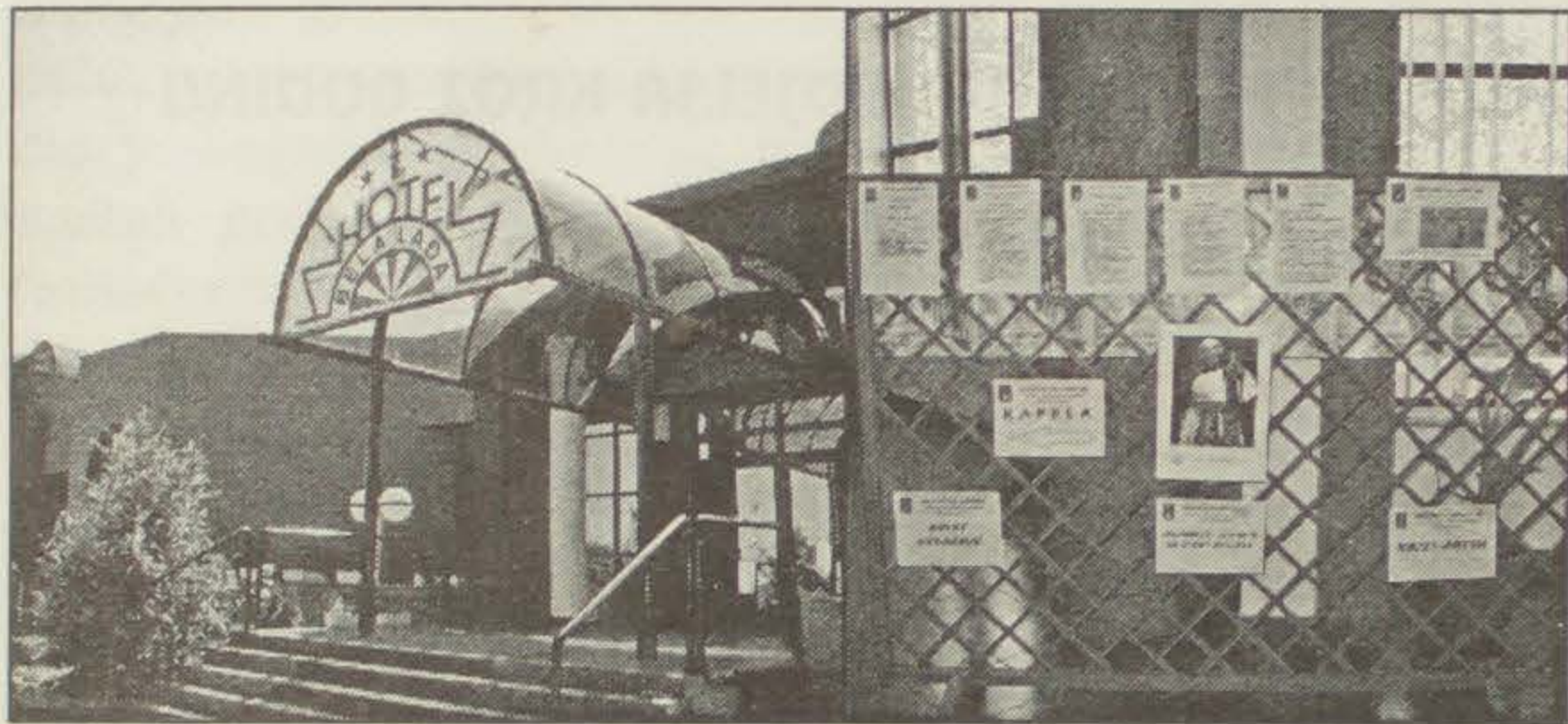
DUHOVNE VJEŽBE ZA SVEČENIKE

U bačkom gradiću Bečeju, u Subotičkoj biskupiji, od 6. do 9. lipnja održane su duhovne vježbe za svećenike s područja Međunarodne biskupske konferencije "Sv. Ćirila i Metoda". Duhovne vježbe su održane u hotelu "Bela lađa" u blizini rijeke Tise. Na duhovne vježbe se okupilo pedesetak svećenika iz Beogradske nadbiskupije te iz subotičke, zrenjaninske i kotorske biskupije. Sa svećenicima su na duhovnim vježbama bili i **mons. Stanislav Hočevar**, beogradski nadbiskup i metropolita, **mons. Zef Gashi**, nadbiskup barski i **mons. dr. Ivan Pénzes**, biskup subotički. Duhovne vježbe je predvodio vrhbosanski nadbiskup i metropolita, kardinal **Vinko Puljić** koji je u Bečej došao u pratnji svog tajnika **Dubravka Turalije**.

Tema duhovnih vježbi bila je "Svećenik i žrtva - zajedništvo svećenika utemeljeno na Euharistiji i svetom redu".

Hotel - dom duhovnih vježbi

Hotel "Bela lađa" tih dana bio je pretvoren u dom duhovnih vježbi. Zajedničke molitve su bile u improviziranoj kapeli pred tabernakulom, predavanja u posebnoj dvorani a svete mise su bile u obližnjoj crkvi Uznesenja Marijina.

Svojim razmatranjima, koja su bila jednostavna, ali duboko proživljena i svjedočka, kardinal je oduševio svećenike - "vratio ih k sebi" u vlastitu nutrinu da ponovno sretnu Isusa Krista te da iz tog susreta crpe nadahnuće za sve dimenzije svog svećeničkog identiteta i pastoralnog djelovanja. Sve je bilo u svjetlu Euharistijskog Krista u ovoj godini Euharistije, "jer svećenik snagom sakramenta sv. Reda i tvori Euharistiju i živi od Euharistije", naglasio je Kardinal.

Osim Kardinalovih razmatranja svećenici su dva puta imali i susrete u skupinama. Na čelu tri skupine bili su biskupi. Prvog dana u skupinama svećenici su razgovorali o radostima svoga svećeničkog života i djelovanja, a drugoga dana su razmišljali i razgovarali o svom svećeništvu na temelju pisama "Euharistija, svećeništvo i crkveno zajedništvo" koje im je upućeno u povodu ovogodišnjeg Svjetskog dana posvete svećenika koji je proslavljen na svetkovinu Srca Isusova.

Na koncu duhovnih vježbi nadbiskup Hočevar je u ime MBK "Sv. Ćirila i Metoda" i svih prisutnih svećenika zahvalio kardinalu Puljiću što je radosno i spremno prihvatio održati ove duhovne vježbe svećenicima. On ga je također molio da se u srcu Crkve kao stožernik zauzima za katolike jugoistočne Europe, koji žive u specifičnim okolnostima, kako bi i oni bili u središtu zbivanja ali i brige opće Crkve. Nadbiskup Hočevar je zahvalio i bečejskom župniku **Lászlu Fudereru** i svima koji su se pobrinuli da slavlje sv. mise svaki dan bude u miru i svečano. Zahvalio je također i osoblju hotela na

Jedna prostorija hotela bila je kapela sa svetohraništem

ljubaznosti i uslugama.

Kardinalu Puljiću zahvalio je i domaći biskup dr. Ivan Pénzes, sjećajući se njegovih pohoda subotičkoj biskupiji i onda kada je to bilo povezano sa znatnim poteškoćama. Zatim je zahvalio biskupima i svećenicima na zajedništvu, a napose koordinatorsku ulogu u duhovnim vježbi **dr. Andriji Kopiloviću** koji je zaslužan da je došlo do ostvarenja ove zamisli, budući da je bilo i opriječnih mišljenja; zahvalio je također i njegovoj radnoj ekipi koja je hotel "pretvorila" u dom duhovnih vježbi kao i **preč. Jakubu Pfeiferu** koji je preuzeo brigu ekonoma ovoga susreta. U ime svećenika voditelju duhovnih vježbi zahvalio je **vlč. Željko Šipek**, župnik iz Starog Žednika dajući mu prigodni dar u znak sjećanja na ovaj jedinstveni događaj.

Susret s pravoslavnim svećenicima

Na završnoj sv. misi duhovnih vježbi bio je nazočan i mjesni paroh SPC, **o. Siniša Panić** a svi biskupi i svećenici, na čelu s Kardinalom, su poslije sv. mise posjetili i razgledali pravoslavni hram gdje ih je dočekaao i pozdravio mjesni paroh i arhijerejski namjesnik bečejski **o. Stojan Bilić**, koji se prisjetio svog susreta s kardinalom Puljićem prije dvadesetak godina u "Domus Croata" u Rimu, kad je ondje boravio zbor pravoslavni svećenika iz Bačke. On je kardinalu, biskupima i svećenicima prenio pozdrave episkopa bačkog **Irineja Bulovića**.

U pauzi posljednjega dana duhovnih vježbi kardinal Puljić susreo se s **Tončijem Staničićem**, veleposlanikom R. Hrvatske u Beogradu i s **mr. Davorom Vidišem**, generalnim konzulom R. Hrvatske u Subotici.

Kardinal Puljić: hotel Bela lađa simbolizira Crkvu na kojoj svećenici veslaju

Na svršetku duhovnih vježbi u izjavi za "Radio Mariju" koja emitira cjelodnevni program za područje Novog Sada i okolice, kardinal Puljić je o svojim dojmovima među ostalim rekao: "Prvi put sam u gradu Bečeju. Najprije što sam uočio kad sam došao u ovaj grad bilo je mnoštvo zelenila i prirode po čemu on osvaja te je ugodno bilo boraviti u njemu. A na poseban način sam se lijepo osjećao u hotelu 'Bela lađa'. Sam

naziv je pun simbolike upravo za svećenike i Crkvu jer oslikava njezin hod. Crkva poput lađe plovi kroz povijest. Na toj lađi su svećenici na svoj način oni koji "veslaju" i tako je pokreću naprijed. Bilo je ugodno doživjeti i ovo zajedništvo od pedesetak svećenika i biskupa pristiglih iz raznih mjesta od Crne Gore do Subotice. Lijepo je bilo doživjeti naše svećeništvo u razmišljanju i zajedničkoj molitvi." Upitan što bi poručio slušateljima Radio Marije, kardinal je rekao: "U prvom redu sve srdačno pozdravljam i pozivam preko radio valova sve katolike da podupru svoje biskupe i svećenike molitvama da možemo biti pravi pastiri te ovo što smo razmišljali istinski mognemo i živjeti. Pozvao bih ujedno i druge ljude dobre volje koji prate ovaj Radio i koji sigurno žele imati kraj sebe ljude koji nose i navješćuju nadu da nas podupru te mognemo biti ljudi nade kako bi bilo više radosti i više nade u životu."

Sv. misa svaki dan je bila u crkvi Uznesenja BDM

Nadbiskup Hočevar: Laicima također preporučam duhovne vježbe

U svojoj ocjeni ovih prvih međubiskupijskih duhovnih vježbi za svećenika nadbiskup Hočevar je naglasio: "Zahvaljujem Bogu što nas je nadahnuo da organiziramo ove duhovne vježbe na međudijacezanskom nivou. Odaziv u prvom tečaju na hrvatskom jeziku bio je vrlo dobar kao i ozračje na duhovnim vježbama. Veliku je ulogu odigrao sarajevski nadbiskup, kardinal Vinko Puljić. Svećenici su zadovoljni i žele da i ubuduće priređujemo ovakve duhovne vježbe u kojima se ne samo izgrađuje osobni svećenički identitet nego se stvara autentično crkveno zajedništvo koje svećenike nadahnjuje za radosno svjedočenje. Ovaj događaj i doživljaj je za našu mjesnu Crkvu od velikog značenja i nadam se da će nas ovakve ideje nadahnjivati i za budućnost".

Svećenici Kotorske biskupije

Kardinala Puljića posjetili su veleposlanik Tonči Staničić i generalni konzul Davor Vidiš

Upitan da li Biskupska konferencija planira nešto i za laike u ovoj Godini Euharistije nadbiskup je rekao: "Laicima također preporučam da obavljaju duhovne vježbe ponajprije na biskupijskoj razini, a na međubiskupijskoj razini nadam se da ćemo moći prirediti duhovne vježbe za neke posebne staleže i službe u Crkvi kao što su roditelji svećenika, redovnika i redovnica, mladi i ministranti... Ali pozivam sve Kristove vjernike laike da pronalaze uvijek nove putove za izgradnju Crkve. Crkva je novi narod Božji koji čitavo čovječanstvo polako preobražava. Zato svi koji smo kršteni pozvani smo da upravo ovakvim inicijativama podržavamo taj pozitivni proces preobrazbe čovječanstva i nadam se da će ovaj dobar i uspjeti primjer svećeničkih duhovnih vježbi biti nadahnuće i za ostale."

Ljubazni domaćin bio je župnik László Fuderer

U svojoj poruci slušateljima rekao je: "Sve pozdravljam, zahvaljujem na molitvenoj podršci i pozivam sve slušatelje 'Radio Marije' da gaje crkveni duh te da molitvom podržavaju sve članove Crkve i mole da bi mnogi otkrili bogatstvo Crkve. Neka pažljivo prate sve što se događa u Crkvi na čelu s novim sv. Ocem Benediktom XVI. U njemu smo dobili Papu s izvanrednim znanjem, mudrošću, pobožnošću i poniznošću. On je pravo nadahnuće Duha Svetoga za ovaj naš vijek i zato mislim da možemo u zajedništvu graditi novu Europu koja će imati pravu kršćansku dušu, koja će zaista pomoći svim ljudima da žive u miru i jedinstvu."

Za Radio Mariju s kardinalom i nadbiskupom razgovarao je Čaba Kovač.

U tijeku su na istome mjestu duhovne vježbe na mađarskom jeziku koje predvodi kardinal Péter Erdő iz Budimpešte.

Andrija Anišić

Paulinum - za duhovna zvanja

Uređuju: Robert Mađarić i Vinko Cvijin

IZLET NA PALIĆ

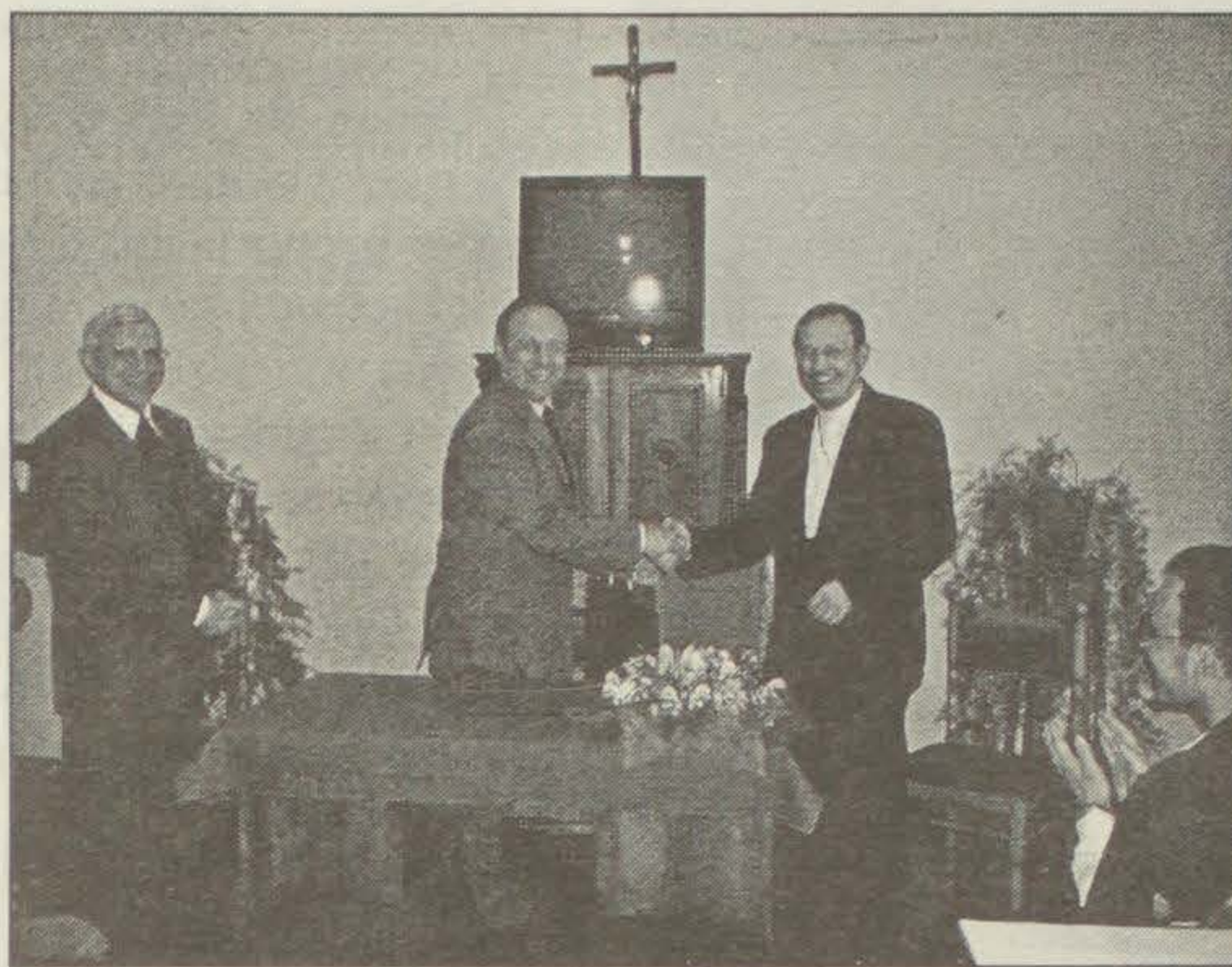
Budući da mnogo vremena provodimo u zatvorenom prostoru, uvijek nam dobro dođu šetnje i boravci u prirodi. Tako smo u subotu, 14. svibnja, zajedno s našim poglavarima otišli na mali izlet na Palić. Tamo smo napravili zajedničku fotografiju, a nakon toga uz malu okrepu šetali i razgledali Božju prirodu. Ima među nama onih koji vole sport, te su se oni okušali u nogometu.

Tomislav Kljajić

GENERALNI KONZUL REPUBLIKE HRVATSKE U SJEMENIŠTU

Gimnaziju i sjemenište Paulinum posjetio je 12. svibnja **mr. Davor Vidiš**, generalni konzul Republike Hrvatske u Subotici. Ovo je njegov prvi službeni posjet sjemeništu i Klasičnoj biskupijskoj gimnaziji Paulinum. Nakon kraćeg prigodnog programa, o školi je govorio **Franjo Kožul**, a sjemeništarcu **Béres György**, **Zsellér János** i **Andrej Prihoda** recitirali su pjesme na hrvatskom, mađarskom i njemačkom jeziku. Gospodin Vidiš je zatim istaknuo važnost stjecanja novih znanja i iskustava, potvrdivši to primjerima iz vlastita života i zahvalio na prijemu.

Robert Mađarić

Našao sam ljubav

Na ovom je svijetu
teško naći sreću,
ali ja je našao
i izgubiti je neću.

U ovom stoljeću
ljubav prati sreću,
a ljubav sam ja
našao najveću.

U novoj ja školi
u srce ugradih
ljubav za Boga,
Spasitelja moga.

I dok misa traje
svećenika gledam,
i tada svoje srce
Gospodinu predam.

Ovoliku sreću
u novoj školi stekoh
kad primih Gospodina,
a onda mu rekoh:

"Gospodine, hvala ti za
sjemenište Paulinum!"

Tomislav Kljajić

TIJELOVO

Želeći na poseban način istaknuti važnost sakramenta Euharistije, Crkva je ustanovila blagdan Tijela i Krvi Kristove - Tijelovo. Ove godine proslavi ovog blagdana posvećujemo još veću nazočnost, pošto je ovu godinu pokojni papa Ivan Pavao II. proglasio Godinom Euharistije.

Sjemeništarcu su se također u zajedništvu sa cijelom Crkvom, proslavili ovaj blagdan. Toga su dana posjetili Gradsku knjižnicu, a nakon toga smo posjetili kapelicu Crne Gospe u franjevačkoj crkvi sv. Mihaela. Navečer su nazočili svečanom euharistijskom slavlju i pontifikalu u bazilici sv. Terezije Avilske, koje je predvodio ordinarij **mons. Ivan Péntzes**. U misnom slavlju smo i aktivno učestvovali čitanjem i ministriranjem i asistiranjem.

Robert Mađarić

POSJETA BOGOSLOVA IZ EGERA

Naše su sjemenište i grad posjetili bogoslovi iz Egera (Mađarska) što je prirodno s obzirom da i naši bogoslovi tamo studiraju na Visokoj bogosloviji. Oni su prvo posjetili subotičku baziliku sv. Terezije Avilske, a nakon toga i našu sjemenišnu kapelu, gdje im je **mons. Josip Mioč**, rektor našeg zavoda, održao kratko predavanje o Paulinumu. Slijedilo je druženje uz zajednički objed a među "gostima" bilo je i naših bivših "Paulinaca".

Gabrijel Lukač

SUBOTIČKI VIDIKOVAC

Sjemeništarcu su posjetili Muzej grada Subotice i poznati nam vidikovac Gradske kuće. Tako su prošlog četvrtka otišli na pedeset metara visine gradskog tornja, odakle su promatrali grad i okolicu. Toliko smo bili ushićeni ljepotom gledanja sa te visine da smo jedva mogli napustiti gradski toranj. Pri povratku sa vidikovca pogledali smo izložbu starih slika i gradnju tornja prije gotovo stotinu godina.

Vinko Cvijin

Uređuje i piše: s. Blaženka Rudić

EUHARISTIJA i SVETOST

Sakramenti su vrela milosti i svetosti. Po njima Krist posvećuje svoje vjernike, a vjernici po sakramentima imaju udjela u otajstvima Kristova života, smrti i uskrsnuća, to jest u otajstvu spasenja. Crkva smatra da je središte svih sakramenata euharistija. Pod njenim okriljem se svi ostali sakramenti primaju i slave, svi su usmjereni k njoj kao k vrhuncu. "Neiscrpno bogatstvo ovog sakramenta izražava se u različitosti njegova nazivlja. Svako naime od njih doziva u svijest neke njegove vidike" (KKC 1328). Naziva se: zahvaljivanje, Gospodnja večera, lomljenje kruha, sveti zbor, sveta žrtva, sveta liturgija, spomen Gospodnje smrti i uskrsnuća, konačno nama poznatiji nazivi pričest i sveta misa. (usp KKC 1328 - 1332)

"Nema sakramenta koji bi bio spasenosniji od ovoga koji čisti grijeh, povećava kreposti i dušu napunja obiljem svih duhovnih darova" (sv. Toma Akvinski).

"Uistinu svet si, Gospodine, izvore svake svetosti. Tebe zato molimo, rosom Duha svoga posveti ove darove da nam postanu Tijelo i Krv Gospodina našega Isusa Krista." Tako molimo u drugoj euharistijskoj molitvi. Na te riječi spuštamo se na koljena u dubokom klanjanju pred otajstvom. Današnji čovjek je izgubio osjećaj za sveto, za otajstvo. To je onaj osjećaj kad zastajemo u divljenju pred nečim što nas beskrajno nadilazi. Kako smo uvijek u žurbi i na površini svoga bića rijetko sabrano sudjelujemo u euharistijskom slavlju, tako da nam često pro-maknu i oni najsnažniji, najvažniji i najsvetiji momenti. Samo u dubokoj tišini i sabranosti možemo biti zahvaćeni otajstvom, svetošću euharistije. Jer u pričesti pristupamo izvoru svetosti primajući samoga Krista.

Euharistija nas sjedinijuje s Kristom

Euharistija je hrana naše duše na ovom zemaljskom putovanju koja će nas dovesti u dom Očev gdje ćemo biti zauvijek nasićeni gledanjem Boga. Euharistija je hrana naše svetosti. Ona nas osposobljava da budemo jedno s Kristom i da mu budemo što sličniji. Sam Gospodin je rekao: "Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je

mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni" (Iv 6,56-57). Primajući Krista u pričesti, blagujući njegovo Tijelo i Krv postajemo jedne krvi i jednoga tijela s njime.

"Onaj koji blaguje tijelo Kristovo živi 'od njega', 'po njemu', to jest u snazi života koja od njega dolazi. I živi 'radi njega', to jest radi njegove slave, njegove ljubavi, njegova Kraljevstva. Kao što Isus živi po Ocu i za Oca, tako i mi pričješćujući se svetim otajstvom njegova tijela i krvi živimo po Isusu i za Isusa. Crkveni oci su osvijetlili ovo otajstvo služeći se primjerom fizičkog hranjenja. Jači životni princip, rekli su oni, asimilira, upija u sebe onaj slabiji, a ne obratno: tako biljke asimiliraju minerale, životinje asimiliraju biljke, duhovno asimilira materijalno. Isus kaže onome koji pristupa da ga primi: Nećeš ti mene asimilirati u sebe, nego ću ja tebe asimilirati u sebe" (sv. Augustin). Hrana, budući da nije živa, po sebi ne može u nas unijeti život, nego se smatra uzrokom života ukoliko podržava život koji se već nalazi u našem tijelu. Naprotiv, Kruh života sam je živ i po njemu doista žive oni koji ga primaju. Kruh života pokreće onoga koji se njime hrani, asimilira ga i pretvara u sebe. Mi smo pokrenuti od Krista i živimo život koji je u njemu. Reći da nas Isus u pričesti "asimilira" u sebe znači konkretno reći da on asimilira, to jest čini sličnima naše osjećaje svojim, naše želje svojim, naš način mišljenja svojim; čini da imamo "iste osjećaje koje je imao Isus Krist" (usp. Fil 2,5) (R. Cantalamessa, Euharistija naše posvećenja, str. 31-32). Budući da nas Krist kad ga primamo u pričesti preobražava u sebe on nam daje uvijek novu svetost.

Euharistija nas odvaja od grijeha

"Tijelo Kristovo koje primamo u pričesti 'predano je za nas' i Krv koju pijemo 'prolivena je za mnoge na otpuštenje grijeha'. Zato nas euharistija ne može sjediniti s Kristom a da nas u isto vrijeme ne čisti od počinjenih grijeha i ne čuva od budućih" (KKC 1393).

"Ako naviještamo smrt Gospodnju, naviještamo otpuštenje grijeha. Ako se krv proljeva za otpuštenje grijeha svaki put kada se proljeva, moram je uvijek primati, da mi uvijek otpusti grijeh. Budući

da stalno griješim, trajno moram uzimati lijek" (sv. Ambrozije).

U euharistiji se obnavlja naša ljubav koja tako lako malakše i slabi. Euharistiji ne pristupamo zato što smo je dostojni ili što je zaslužujemo. "Naravno da si nedostojan. Misliš li da ćeš postati dostojan? Nećeš biti dostojniji na kraju nego što si bio na početku. Nikada nas ni sva dobra djela koja smo ikada učinili neće učiniti dostojnima svete pričesti. Bog je jedini dostojan sebe, samo nas On može učiniti dostojnima sebe i samo nas on može učiniti dostojnima svojom vlastitom dostojnošću" (sv. Katarina Sienska). Euharistiju primamo kao dar.

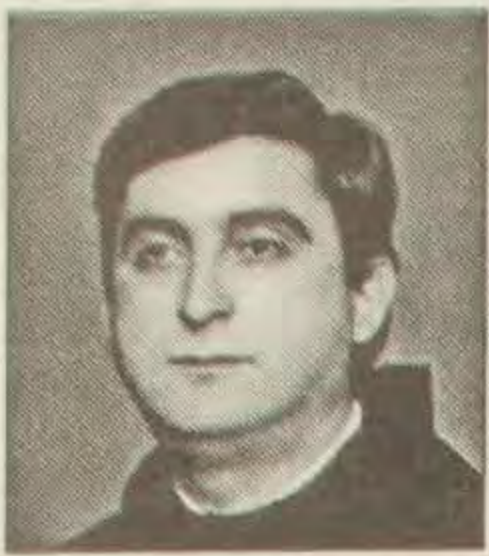
Euharistija nas osposobljava za ljubav

Nije dovoljno samo živjeti bez grijeha, a bez ljubavi. Euharistija nije privatna pobožnost, nije odnos samo između Boga i mene. Svi koji se pričješćuju postaju jedno s Kristom i međusobno. Ono što se u pričesti prima treba dati dalje. Krist nas poziva za svoj stol na kojem nam daje samoga sebe, svoj život i smrt, svoju ljubav. On sam nas za tim stolom poslužuje. A onda nas šalje činiti isto, postati hrana i piće, postati kruh za druge. To je življena svetost.

"Ako ste Tijelo Kristovo i njegovi udovi, onda je na stol Gospodnji stavljen vaš sakrament, primajte svoj sakrament. Odgovarate 'Amen' (Da, tako je) na ono što primajte i tim odgovorom to potpisujete. Čuješ riječ: 'Tijelo Kristovo', i ti odgovaraš 'Amen'. Budi, dakle, Kristov ud da bi tvoj Amen bio istinit" (sv. Augustin).

Krist danas nema drugog načina kako bi hodao ovom zemljom, činio dobro i ljubio ljude, osim da to čini po tebi i meni. Ne može se u pričesti primati Krista, a braću ne. U tome je sva nedosljednost našeg kršćanskog života. Svetost živimo u crkvi kao mistično tijelo Kristovo. Tu svetost bismo trebali očitovati svetim življenjem onima koji ne poznaju Krista. Ali kad bi unutar Crkve "funkcionirala" ljubav ona bi bila prepoznatljiva i onima u svijetu.

"Molim te da razmatraš o tome kako je Gospodin naš Isus Krist tvoja prava glava, a ti jedan od njegovih udova. On je tebi što i glava udovima. Sve njegovo tvoje je: duh, srce, duša i sve moći. Treba da se svime tim služiš kao svojim, da služiš, slaviš, ljubiš i veličaš Boga. Ti si njemu što i udovi glavi, i zato on žarko želi raspola-gati svim tvojim moćima kao svojim, u službi i na slavu svojega Oca" (Časoslov IV, str. 1008).

Piše: mr. Mato Miloš, OCD

ESHATOLOŠKI ZNAČAJ PUTUJUĆE CRKVE (8)

Budnost i priprava za borbu

Nastojmo, dakle, da u svemu ugodimo Gospodinu (usp. 2 Kor 5,9) i da na se uzmemo Božje oružje kako bismo mogli stati nasuprot vražjih zasjeda i oduprijeti se u zao dan (usp. Fil 6,11-13). A budući da ne znamo ni dana ni časa, treba da prema Gospodinovoj opomeni trajno bdijemo, da pošto završimo jedini tijek svoga zemaljskog života (usp. Heb 9,27), zaslužimo da s njime uđemo na svadbu i ubrojimo se među blagoslovljene (usp. Mt 25,31-46), te da nam ne bude, kao zlim i lijenim slugama (usp. Mt 25,26) zapovijedeno da siđemo u vječni oganj (usp. Mt 25,41), u vanjske tmine, "gdje će biti plač i škrgut zuba" (Mt 22,13 i 25,30)" (LG 48 4).

1. Pripravnost za borbu

Sv. Pavao često upotrebljava sliku oružja kojim kršćanin treba biti opremljen za borbu kojoj je neprestano izložen u svome zemaljskom životu. Ne radi se o ovozemaljskom oružju, strojnicama i tenkovima, već o onom što ga je Krist predao svojim učenicima, a to je prije svega, vjera, ufanje i ljubav (usp. 1 Sol 5,8; Ef 6,11-18), koje sv. Pavao deset puta u svojim poslanicama redom nabraja. Neprijatelj protiv kojega se kršćanin treba boriti nije prvenstveno njegov bližnji. Neprijatelj je u njemu samome. Neprijatelj može doći i izvana. Neprijatelj koji ugrožava naše spasenje i milosni život, jest "svijet" u njegovom lošem značenju, za razliku od "svijeta" u njegovom dobrom značenju, kako ga opisuje sveti Ivan apostol. Taj se "svijet" otkriva u nama kao "požuda tijela, požuda očiju i oholost života" (1 Iv 2,16). Postoji i neprijatelj našeg "novog života", kojega Božja objava naziva "zli duh". Toga "zloga duha" Sabor ne shvaća kao neku bajku ili utvaru. Koliko god izgledalo nemodernim danas o tome govoriti, borba je stvarnost našega ljudskog života a ne neki literarni oblik. S Kristovom smrću na križu i njegovom

proslavom sotona je bio u korijenu potpuno pobijeđen, premda još uvijek podmeće klipove i zapreke kršćanskom životu, rušeći unutarnju moć Crkve, tako što utječe i na život pojedinih kršćana. No tu ne smijemo kod svake napasti ili kod većine napasti i kušnji odmah misliti na zloga duha. Sotona je zli duh, koji je s Isusovom smrću i uskrsnućem doživio odlučujući poraz u odnosu na čovječanstvo. U knjizi Otkrivenja, uz opis najvišega razvitka sotonine moći, zapisana je riječ koja nam osvjetljava pitanje zašto i poslije Kristove pobjede na križu i uskrsnuću, sotona zadržava moć. Ta moć "protiv svetih" (Otk 13,7) dana je sotoni redovito u savezništvu sa "svijetom", pripuštena je od Boga zato da bi svaki kršćanin postao pobjednik s Kristom, jer se zajedno s njim bori protiv sotone i njegova savezništva (Otk 2,26; 3,5.12). Oni koje je sotona prividno pobijedio prate Krista Pobjednika na "bijelim konjima" (Otk 19,11-14). Sotoni je ta moć dana da bi vjerni Kristovi sljedbenici imali priliku iskazati se u borbi i stekli neuveli vijenac slave, kojega ne bi mogli steći da se nisu tvrdo borili. Kršćanin tako i na taj način postaje u potpunoj stvarnosti "Božji suradnik" (1 Kor 3,9) u vlastitom spasavanju i u spasavanju drugih ljudi. Krist, naš vrhovni vođa stoluje na nebu, Bogu s desne, a ovdje na zemlji vlada u Crkvi. Njegovo kraljevstvo na zemlji još je predmet osporavanja i protivljenja "dok Bog ne podloži sve dušmane za podnožje svojim nogama" (Ps 109,1). Kristovo je kraljevstvo na zemlji kao neka vrsta "pokreta otpora", koji djeluje prema uputama zakonitog vrhovnog vođe. Vođa se, da tako kažemo, nalazi u "inozemstvu", tj. u slobodnom Jeruzalemu. Crkva se pak drži njegovih uputa u teškim i mučnim uvjetima. Ali svijet, u svome lošem značenju, ne mari za Kristovu vlast i više joj se ili manje opire.

2. Neprestana budnost

Ako kao kršćani želimo u toj borbi biti pobjednici, onda ne smijemo biti ravnodušni i neutralni, a još manje se

potajno pogadati s neprijateljem (usp. Mt 6,24; 1 Kor 10,21). Kršćanin treba biti stalno budan (usp. 1 Pt 5,8), stalno pripremljen za borbu (usp. Ef 6,10). Sv. Pavao više naglašava borbu, a evanđelja naglašavaju budnost, koja nikada ne smije oslabiti ili prestati. Mi ne znamo ni dana ni časa, kad će se Zaručnik pojaviti, zato moramo biti pripravnici da uđemo u svadbenu dvoranu. Na dan Gospodinova dolaska bit će kasno za one koji su zakopali svoj talent (usp. Mt 25,28-30; 22,13). Veličanstveni opis Sudnjega dana u toj stvari ne dopušta nikakvu sumnju (usp. Mt 25,30-46). Vječna sreća kod Gospodina bit će uskraćena onima koji zbog bezbrižnosti opterećene dugovima postanu nedostojni da tu sreću postignu. To će biti njihova strahovita nesreća. Samo jedanput u ovom jednokratnom životu imamo mogućnost živjeti kreposnim i spasonosnim životom. Ako to sami svojom voljom propustimo, onda i sami postajemo zli i lijeni sluga (usp. Mt 25,26), prokletnici potjerani u vječni oganj (usp. Mt 25,41), u vanjske tmine gdje će biti plač i škrgut zuba (usp. Mt 22,13 i 25,30). Pakao, odnosno vječno pogubljenje, onih koji svojevolumno odbijaju kreposni i spasonosni život u Kristu Isusu, nije samo pretpostavka, ono je istina o kojoj govori Isus u Evanđeljima. Prema tome, govor o nebu i paklu ne leže na istoj razini. Crkva naviješta eshatološku činjenicu da se povijest spasenja kao cjelina završava pobjedonosno, kao trijumf Božje milosti i Božje ljubavi. Slobodna volja svakog pojedinog čovjeka u svom odlučivanju i djelovanju može završiti u vječnom pogubljenju. To Crkva naviješta samo kao ozbiljnu mogućnost. Predmet naviještanja Crkve mora biti samo Evanđelje, radosna vijest o spasenju. No, u pozadini toga naviještanja kao sjena nalazi se i mučna mogućnost nepopravljiva promašaja ponude koju nam Bog daje. Tu se ne smije olako misliti da će na sudnji dan trijumf Božje ljubavi i milosrđa izbrisati vječno pogubljenje onih koji su to sami slobodno izabrali, odbijajući spasenje, niti misliti da je ovaj ili onaj čovjek ili mnoštvo ljudi sigurno pogubljeni. Svaka se eshatologija mora podvrći kritici Evanđelja. Treba biti vidljivo da je kršćanstvo uistinu radosna vijest, premda je pozadina naviještanja radosne vijesti više puta tamna i prijeteća, kako to vidimo u Isusovu naviještanju.

Piše: dr. Tadej Vojnović, OFM

Josip egipatski

Čitajući Knjigu postanka došli smo do posljednjeg njezinog dijela koji možemo nazvati "Pripovijedanje o Josipu egipatskom". Pred nama je pripovijedanje koje je sastavljeno od više neovisnih izvora koje je konačni redaktor teksta nastojao vješto ukomponirati kako bi dobio što više od sadržaja. Nekada je to učinio vješto, a nekada manje vješto tako da se vrlo dobro vide "šavovi" spajanja. Na takvim mjestima nastojat ćemo upozoriti čitatelje. U ovom pripovijedanju koje zauzimaju poglavlja od 37. do 50. pripovijedanje uglavnom teče u kontinuitetu s iznimkom gl. 38. gdje se pripovijeda o Judi i Tamari što nam dolazi iz jahvističkog izvora (J) gdje pisac želi pokazati same početke Judinog plemena. Redatoru će to biti važno radi porijekla kralja Davida, kako ćemo to vidjeti u sljedećem nastavku.

Pripovijedanje počinje s ocem Jakovom koji se nastanio u zemlji kanaanskoj. Već u 2. retku imamo umetak svećeničke predaje (P) koja uvijek nastoji dati točnija određenja.

Josip među braćom

Pripovijedanje o Josipu počinje na neki način "iznenada". Pisac jednostavno izvještava: "Kao mladić, u dobi od 17 godina, Josip je čuvao stada sa svojom braćom, sinovima Bilhe i Zilpe, koje bijahu žene njegova oca" (r. 2). Kao što znamo (gl. 30), Josip je bio sin Jakova i ljubljene žene Rahele. Kad ga je rodila prepoznala je to kao dar Božji ("ukloni Bog moju sramotu!") i poželjela je "drugog sina" stoga je dječaka nazvala "Josef" (u hebr. "Jahve će pridodati"). I pridodao joj je Benjamina kojeg je rodila na putu u Efratu (Betlehem) umirući u trudovima.

Pisac ističe da je Jakov (Izrael) volio Josipa više od bilo kojeg od svojih sinova a kao razlog ističe što je bio dijete njegove staračke dobi. Po sebi je jasno da je to izazvalo ljubomoru u njegovoj braći. Otac nije krio tu svoju privrženost što je posebno došlo do izražaja kad mu je dao napraviti "kićenu haljinu" (u izvorniku *ketonet pasim* tj. haljinu koja je bila ukrašena ukrasima nalik na palmovo lišće-pasim). Takav je postupak očevo sve više pogoršavao

odnos braće prema Josipu, pogotovo što ih je on tužio ocu kad što nisu dobro učinili. Dogodilo se ono što se obično i događa: ljubomora je prešla u mržnju a mržnja nastoji ukloniti onoga koga mrzi.

Sanjar

U pripovijedanju o Josipu egipatskom susrećemo se s pojavom i značenjem snova u Bibliji. Prije toga Biblija nam kao san sa značenjem donosi Jakovljevi san u Betelu (Post 28,12) kada je gledao ljestve do neba i anđele kako uzlaze i silaze. Sada će sni biti češći, tako da se na samom početku odmah pripovijedaju dva sna koja je Josip imao a koja će ga još više učiniti mrskim njegovoj braći. Oba sna stavljaju Josipa u središte pažnje, on biva glavni. Sni su proročki i nagoviještaju ono što će se tek zbiti.

Prvi san donosi sliku žetve. Braća su u polju i prave snopove. Odjednom, Josipov se snop visoko uzdiže, snopovi braće oko njega se sabiru i duboko se klanjanju njegovom. Dva puta se u ovom pripovijedanju sna ističe: "A oni ga još više zamrziše."

Drugi ih je san još više razljutio. Pripovijedio im je da je usnio kako mu se klanjaju sunce, mjesec i jedanaest zvijezda (otac, majka i braća). Čak ga je i njegov otac ukorio iako je o svemu razmišljao. Braća se ispunjavaju novom zavišću i mržnjom. Otac govori o majci Raheli koja je po 35,19 već davno mrtva pa ovdje naslućujemo neki drugi izvještaj koji bi vjerojatno počinjao sa snom o suncu, mjesecu i zvijezdama. Otac, premda se ljuti, ipak "razmišlja o svemu" što čitavom događaju daje dimenziju budućnosti.

Pogubne namjere

Josipa se treba svakako riješiti. U tome su složna sva braća. Ali kako? Pisac nam pripovijeda kako se to dogodilo. Pripovijedanje o tom započinje slanjem Josipa njegovoj braći. Otac daje prijedlog: "Tvoja braća čuvaju stada kod Šekema, pa hajde da te pošaljemo k njima." Zanimljivo je da se u go-

voru očevu dva puta susreće riječ "šalom" (mir) koji je već ozbiljno narušen. Josip prihvaća prijedlog očevo i upućuje se u Šekem kako ga otac upućuje, ali tamo ne nalazi nikoga. Josip je sada sam, bez očeve zaštite, počinje lutati. Ova će se samoća i nezaštićenost sve više pojačavati. Susreće ga čovjek koji ga upućuje: "Čuo sam ih gdje govore, 'Hajdemo u Dotan'." Dotan je 12 km udaljen od Šekema (više od dva sata hoda) i Josip se upućuje prema svojoj braći.

Josip prodan

Opazili su ga izdaleka. Neka nas ne zbuni tekst koji je pred nama. Ovdje se susreću dvije predaje. Po jednoj (rr. 18-25a i 28a-30) Ruben je najstariji a stranci koji dolaze su midjanski trgovci. Po drugoj predaji (rr. 25b-27 i 28b) najstariji je Juda a stranci koji nailaze su Jišmaelci. Kad su braća ugledala Josipa kako im se približava mržnja im se ponovno javila u srcu. Sada je on bez očeve zaštite, u njihovoj je vlasti. Nije li sada trenutak da ga se riješe? Prvi plan: ubiti bio je brzo napušten, usprotivio se brat Ruben. Ni on ga ne voli ali nije za ubojstvo brata: "Ne prolijevajte krvi". Skidaju mu kićenu haljinu, znak posebne očeve ljubavi i bacaju ga u čatrnju kako to predlaže Ruben. On je najstariji i on snosi svu odgovornost u očevoj odsutnosti. Htio ga je spasiti i vratiti ocu.

Po drugom pripovijedanju Juda je glavni a trgovci su Jišmaelci. I sada je protiv ubojstva brata i predlaže da se proda Jišmaelcima: "Ta on je naš brat, naše meso." Juda predlaže braći da Josipa prodaju Jišmaelcima koji su nosili svoju robu u Egipat. Prodadoše ga za dvadeset srebrnika kao roba. Tolika je bila cijena jednog roba.

Po prvoj predaji (Ruben, midjanci) midjanci su - dok su braća ručala - čuli Josipove krikove i izvukli ga neprimjetno i jednostavno odveli. Kad je Ruben došao do čatrnje ustanovio je da Josipa nema. Što sad? Kako pred oca? Odlučili su da zakolju kozle i kićenu haljinu svojega brata umoče u krv. To će donijeti ocu, koji će zaključiti: "Divlja ga je zvijer rastrgla!" A što je s Josipom? Midjanci ga u Egiptu prodaju faraonovom dvorjaninu i zapovjedniku straže - Putifar.

(U sljedećem nastavku:
Juda i Tamara)

Uređuje: Katarina Čeliković

U ZNAKU EUHARISTIJSKOG ISUSA

Sve je ovih dana bilo u znaku našeg Isusa u bijeloj hostiji. Mnogo je vas upravo u svibnju i lipnju pristupilo Prvoj svetoj pričesti. Kako je lijep osjećaj kada nakon svete ispovijedi, čista srca, staneš pred Gospodina i kažeš mu: Gospodine, nisam dostojan(na) da uniđeš pod krov moj, samo reci riječ i ozdravit će duša moja. A on vidi da si čista srca i uđe u tvoje srce. Onda ti možeš biti radostan jer si jeo od kruha od kojega nećeš ogladniti.

Ono što je posebno lijepo za sve nas kršćane je tijelovska procesija. Tu mi pokazujemo da Isusa nosimo po našim ulicama i molimo njegov blagoslov za sve nas. Bili ste doista lijepi u svojim bijelim haljinama. Želim vam da uvijek budete ponosni kada idete u procesiji i posipate ružinim laticama put po kojem će proći naš Isus.

Čestitam svim prvopričesnicima i njihovim roditeljima na velikom događaju. Sada je važno što češće biti na sv. misi i pričestiti se kako bismo imali duhovnu hranu. Od te hrane mi budemo još bolji a onda to mogu osjetiti i oni pored nas.

Ako idete na praznike nemojte zaboraviti potražiti crkvu i nedjeljom slaviti sv. misu! Odmor je pravi kada ga provedeš s najbližima, a Isus je tu na prvom mjestu.

Vaša Zvončica

DJECA U GRADSKOJ U ŽUPNOJ TIJELOVSKOJ PROCESIJI

PRVA PRIČEST U ŽUPI SV. ROKA

Crkva sv. Roka u Subotici, sva u bijelim i žutim cvjetovima, primila je u nedjelju 5. lipnja osamnaest prvopričesnika na njihovo slavlje. Crkvu je, kao i mnogo puta do sada, posebno lijepo okitila s. Silvana.

Vjeroučiteljica s. **Silvana** pripremila je djecu za ovaj veliki dan i posebnu svečanost. Njihovo znanje je provjerio župnik **preč. Andrija Anišić** i pohvalio ih što su lijepo naučili ono što svjedoče pred odraslim vjernicima - ljubav prema Isusu pod prilikama kruha i vina.

Djeca su oduševljeno pjevala, zajedno molila a i recitala zahvale Bogu i svojim roditeljima. Ove je godine uspomena na Prvu pričest bila vrlo lijepa jer je istoga dana bila na uspomeni i njihova zajednička prvopričesnička fotografija. Nakon sv. mise na kojoj su prvi put primili Isusa u bijeloj hostiji, djeca su u župnoj dvorani uz doručak dobili na dar prekrasnu krunicu koja će im ostati u divnoj uspomeni. Prvopričesnici se već pripremaju za nastup na Zlatnoj harfi gdje će svoju radost moći darovati i drugoj djeci. /K. Č./

ŽEDNIČKA DJECA U KOPAČKOM RITU

Učenici Osnovne škole "Pionir" koji pohađaju satove hrvatskoga jezika s elementima nacionalne kulture posjetili su 11. svibnja s velikom grupom subotičkih učenika Osijek i Kopački rit u R. Hrvatskoj.

Bili smo jako sretni i odlično raspoloženi čemu je pridonijelo ugodno putovanje i lijepi krajolici i znamenitosti Osijeka. Vrhunac lijepoga doživjeli smo u šumama Kopačkog rita gdje smo se odmorili uz igru i druženje.

Hvala svima koji su nam omogućili ovo putovanje. Mi sa svoje strane dajemo obećanje da ćemo se uvijek odazvati ovako lijepim putovanjima čak i onda ako bi bila duža, recimo do Zagreba!

Dunja i Hrvoje Dulić

Dječji vrtić "Marija Petković" na Zmajevim dječjim igrama

Mališani iz vrtića "Marija Petković" 10. lipnja su po treći put bili gosti na Zmajevim dječjim igrama u Novom Sadu. Dječji časopis "Maštalice" koji se piše i rađa u ovom gradu pozvao nas je da uljepšamo njihov dan, a mi uvijek rado idemo kada treba pjevati i svirati. Dobra glazba popravila je svim posjetiocima raspoloženje tog kišnog dana, a djecu je razveselila predstava koju su pogledali u okviru programa. Najveselije je bilo u McDonaldu na ručku gdje nas je naša domaćica **Vesna Pantić** nagradila malim darovima iz Maštalice. Do nekog novog druženja, veseli, raspjevani pozdrav!!!

KLINCIJADA 2005.

U našoj Subotici svakog proljeća održava se smotra dječjeg stvaralaštva "Klincijada". Mi djeca iz vrtića "Marija Petković" danima smo vježbali nekoliko točaka za nastup. Ove godine naš zbor i orkestar imao je čast otvoriti Klincijadu. Zbor je nastupio s pjesmama Do nam želi, Isus

voli malu djecu, Kišobran za dvoje i Hoki Poki. Orkestar je svirao tri minijature: Kiša pada, Kolariću paniću i Marko skače. Naši PAČIĆI bili su slatki plešući Pačji ples, a oni malo veći su odvažno glumili u skeču "Mladi se spremaju u kolo" koji se završio zajedničkim kolom. Publika je imala priliku vidjeti kako djeca iz vrtića igraju u koreografiji bunjevačkih narodnih igara, i podržala sve gromkim pljeskom. Divni trenuci probudili su u svima lijepe emocije i puno radosti, ali najsretnije je ipak bilo dječje srce!!!

Marina, odgajateljica

Prva pričest u Titelu

Na blagdan Duhova, 15. svibnja u crkvi Uznesenja BDM u Titelu Prvu svetu pričest primilo je 11 vjeroučenika. Radost djece za prvi susret s Uskrsnim Kristom očitovala se na dječjim licima. Svako je dijete dalo svoj doprinos u slavljenju Euharistije bilo kroz čitanje, pjevanje ili recitiranje. Svetu misu je predvodio župnik **Franjo Lulić** a u osmišljavanju programa pomogla je **Marika Križan**. Uz roditelje, rodbinu i prijatelje prvopričesnika na misi su bila i djeca iz njihovih razreda i dvije učiteljice što je zaista za pohvalu. Veseli nas i to što je crkva bila puna i nadamo se da će Duh Sveti probuditi savjest vjernika da češće dolaze u Božji dom.

Za uspomenu na Prvu pričest djeca su dobila od župnika krunicu i slikovnicu s likom Uskrslog Gospodina Isusa Krista. Uslijedilo je fotografiranje za uspomenu.

Nakon slavlja u crkvi djeca i roditelji prešli su u župnu dvoranu na prigodnu zakusku koju su priredili roditelji prvopričesnika.

Radomir Hucki

PRVA PRIČEST U OBNOVLJENOJ CRKVI SVETE MARIJE

Slavlje Prve pričesti, u upravo obnovljenoj crkvi Rođenja BDM u Subotici, održano je u nedjelju, 8. svibnja pod misom u 9,30 sati. Ove godine bilo je ukupno 55 prvopričesnika - 24 djevojčice i 31 dječak.

Naša crkva je sagrađena 1929. godine i od onda nije bilo nikakvih većih zahvata u njoj. Kako je zub vremena učinio svoje, ove je godine zbog dotrajalosti i prokišnjanja obnovljen krov na crkvi te su ofarbani zidovi, prozori i vrata. Obnova crkve je završena u rekordnom roku, za svega tri tjedna. Financijsku potporu za ovaj značajni posao pružili su vjernici ove župe svojim dobrovoljnim novčanim priložima ali i radom. U obnovljenoj crkvi slavlje Prve pričesti bilo je još svećenije. Bogu Hvala.

Matilka B.

ŽUPNIKOV IMENDAN

Svatko ima svoje ime, a svetac čije ime nosi netko od nas jako, jako moli za nas!

Ovako mali Žedničani objašnjavaju svoj imendan. Župnikov imendan je sv. Deziderijus - mučenik. U nedjelju 22. svibnja priredila su djeca kraći recital "Sedmica" u kojem je svatko bio jedan dan koji mu je lijepo nešto poželio.

Odrasli (pjevači) su mu dali dar a djeca su mu posula glavu laticama ruža. On je bio jako sretan i rekao HVALA. Sve nas je častio tortom i sokom i rekao: "Ja se u Žedniku ipak ne osjećam kao mučenik!"

Župniku je Magdalena predala cvijeće.

Sandra, Nataša, Edina, Karolina, Martina, Jovana, Biljna i drugi

Uredio: Petar

MOJE MJESTO U CRKVI

"Isusu nije bio težak drveni križ nego mu je bilo teško gledati ljude oko sebe kako propadaju"

"Želiš li vidjeti ostvarenje svojih snova, prestani spavati i ustani!"

Židovka mudrost

Ovo je poruka koja mi je objavljena na neuobičajeniji način, no želim te pitati ovo:

Nalaziš li sebe u toj poruci? Vidiš li sebe kako nosiš križ ili kako propadaš izbjegavajući križ, bježeći u stranu? Prihvaćaš li križ koji ti Krist postavlja ili ga ostavljaš da se slaže na već napravljenu gomilu, koju znaš da nećeš moći podnijeti? Jesi li znao da ćeš moći naći pomoć u drugima, naravno ako im se znaš otvoriti? Jesi li to nekad iskusio?

Promisli koliko je ostalo aktivnih mladih u tvojoj župi nakon krizmanja ... JESI LI TI AKTIVAN? Izgovor da nemaš što raditi nije opravdanje!!! Posla ima, a u koji ćeš se uklopiti upitaj Duha Svetoga, jer ti je On dao neki poseban dar na krizmanju koji treba služiti zajednici!!! DA, tako je. SVATKO JE DOBIO NEKI DAR. Ako ga ne koristiš, postaješ kao oni ljudi koji stoje oko Isusa i PROPADAJU.

Zato već u sljedeću nedjelju upitaj župnika ili nekoga tko je već za to zadužen, što treba raditi!!!

Postavljeno je mnogo pitanja, probaj odgovoriti na sva, pa ćeš vidjeti na kojem si mjestu: ispod križa ili u čovjeku koji je pored njega, koji propada.

PeTaR:)

TRAVANJSKA TRIBINA MLADIH

Uskrsnuće međuljudskih odnosa

Na Tribini mladih, održanoj 24. travnja, mons. Stjepan Bertić je govorio na temu uskrsnuća međuljudskih odnosa. Evo nekoliko misli sa predavanja:

* Postoji li uskrsnuće od mrtvih? Iz grešnih navika? Postoji li novi početak? "Ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime. Znamo doista: Krist, uskrsnuvši od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; što živi, živi Bogu.

Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu."

* Ako je grijeh moralna smrt za čovjeka, onda prema mnogim znakovima živimo u CIVILIZACIJI SMRTI!!! Kod mnogih je onda život mrtav! Onda je jako veliki broj ljudi koji ne vjeruju u plodove Duha, a istovremeno obilato grabe plodove tjela!!!

* Ljudi su pred sobom i pred drugima odgovorni za mnoga zla! To su zla koja oni svjesno i svojevrijedno čine prema samima sebi, prema drugima i prema Bogu. To su osobiti grijesi, a grijeh je uvijek povezan s povredom ljubavi prema Bogu, bližnjemu i samome sebi. Grijehom raskidamo ili narušavamo istinske odnose ljubavi i zahvaljujući njemu postajemo slaba karika u lancu društva.

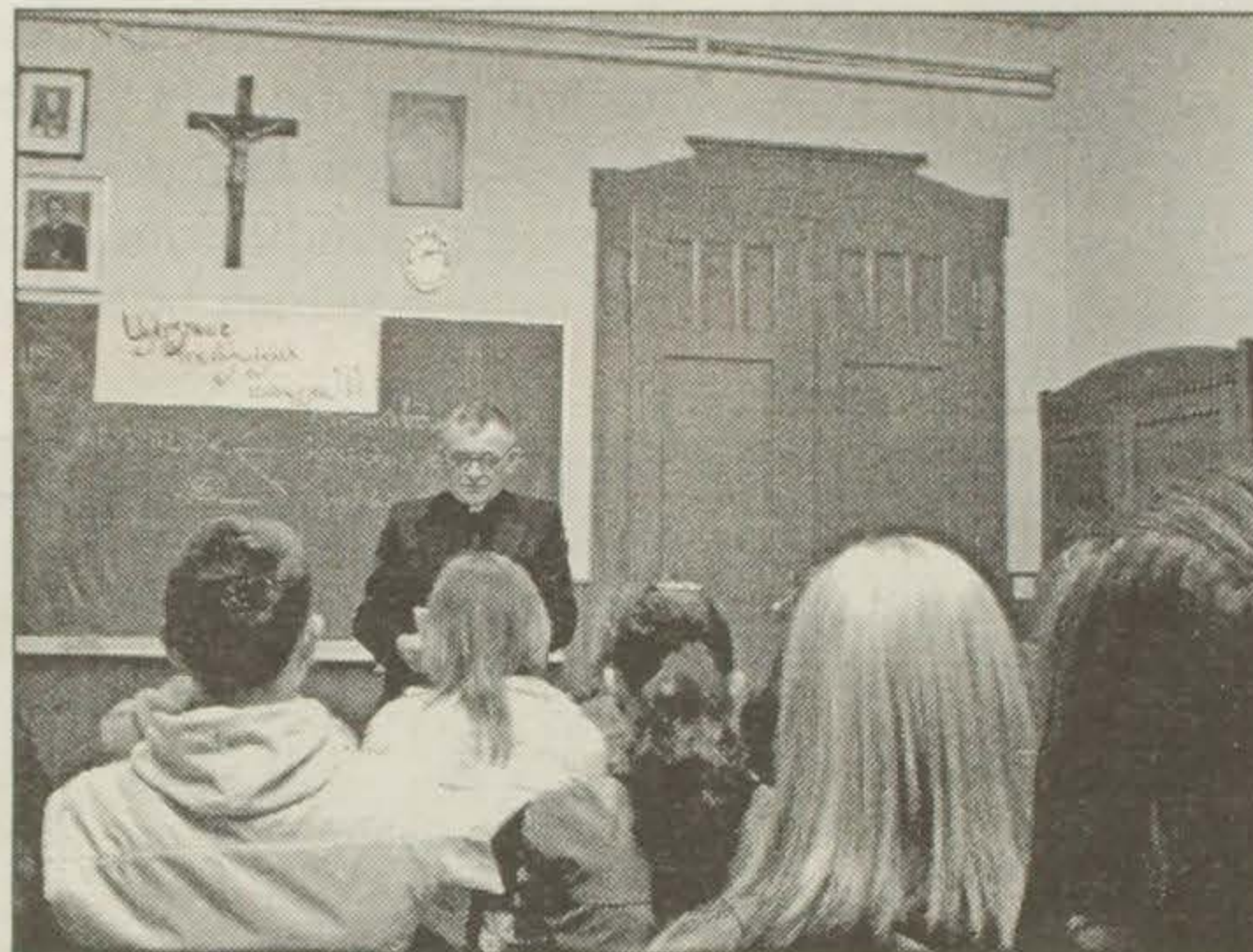
* Bit kršćanstva je bezuvjetna dobrota! Stoga nam valja, poput Krista, proći zemljom čineći dobro. Zato se možda i najviše griješi propustom, kada ne mislimo, ne govorimo i ne činimo dobro.

* Svima koji upoznaju vlastitu grešnost raskajano je priznaju i sa čežnjom traže oslobođenje od nje. On pruža ruku, ali od nas traži da ga bezuvjetno nesljedujemo i da se odrekemo svega što se u nama protivi Njegovom duhu.

* Bezuvjetno nasljedovati Isusa koji je prošao Zemljom čineći dobro. Sretan je čovjek koji čini pravedna djela. Sreća, čovjeku koji je milosrdan, postaje zarazna - doprinosi uskrsnuću međuljudskih odnosa.

* Ne može ostati u zavjetrini čovjek koji čini dobro. Sotona ga ne ostavlja na miru. Sotona najviše napastuje one koji se žele otarasiti grijeha i one koji su u stanju milosti. Ostali mu pripadaju - ne mora ih napastovati. Tko se želi ostaviti grijeha ako ne onaj koji se trudi činiti dobro? Samo oni koji prolaze ovim životom čineći dobro grade bolji svijet. Oni doprinose uskrsnuću božanskih međuljudskih odnosa.

Ivana M.

OBAVIJESTI

Misa mladih za mir

1. srpnja (jula) u 20,00 sati u Žedniku

TRIBINA MLADIH

Svečani doček krizmanika 19. lipnja (juna) u 20,00 sati

u Katoličkom krugu

Predavač: p. Marijan

Tema: Duh Sveti!!!

Meditacija

u župnoj crkvi Isusova

Uskrsnuća

8. srpnja (jula)

u 20,30 sati

Tema: Izvezi na pučinu

Velika avantura

Uputivši mi, Gospodine, svoj poziv: slijedi me, nisi mi otkrio plan, duljinu i muku puta. Zaželio si da sve napustim, da koračam s tobom u zemlji nepoznatoj bez ikoje druge sigurnosti, do vjernosti i pratnje tvoje ljubavi. Htio si sačuvati moj život u svojoj tajanstvenosti, da na tebi jednom moja vjera počiva. Otkrivaš mi nove vidike prijateljstva svoga i svijeta koji čeka spasenje. Vodiš me naprijed, uvijek dalje, do kraja, ne dopuštajući mi da se zaustavim na pola puta. I kad ponekad očitim napast da se negdje utvrdim, probudi ti u meni želju za avanturom, želju da živim cjelovitom ljubavlju. Tek tako nestajat ću sve više u tebi, u božanskoj veličini tvojoj i bolje služiti Crkvi slobodan.

J. Galot

"Ljudska ljubav uvijek u sebi sadrži težnju za vječnošću. Ljubav je proturječna smrti. Ljubav je u početku obećanje, a stvarna postaje tek kad se zaodjene vječnošću. Tako je G. Marcel rekao da kad nekomu kažemo 'Volim te', zapravo kažemo: odbijam prihvatiti smrt, prosvjedujem protiv tvoje smrti. Zato je put ljubavi put k Bogu, k Vječnomu."

Benedikt XVI.

Komisija za mlade Međunarodne Biskupske konferencije "Sv. Ćirila i Metoda"

SEMINAR O IZRADI STRATEGIJE KATOLIČKE CRKVE ZA RAD S MLADIMA

Jedna od aktivnosti Katoličke crkve na ovim prostorima je i rad s mladima. Mladima je potrebno kvalitetno obrazovanje, više mogućnosti za zaposlenje kroz vlastite inicijative, veća povezanost sa svojim vršnjacima u Europi, intenzivnija kulturna, znanstvena razmjena s razvijenim državama svijeta.

Isto tako, kod mladih je potrebno razviti veliki osjećaj odgovornosti za društvo i za aktivnu participaciju u društvenim zbivanjima. Mladi jednostavno žele izgraditi jasan identitet kako bi ušli u intenzivniji dijalog sa svojom okolinom.

Vođeni ovim smjernicama u Beogradu je održan seminar za pisanje strategije Katoličke Crkve za rad s mladima. Seminar je realiziran pod vodstvom "Tima tri" u okviru Građanskih inicijativa iz Beograda. U izradi "Strategije Katoličke Crkve za rad s mladima" aktivno su sudjelovali predstavnici Beogradske i Barske nadbiskupije, Subotičke, Zrenjaninske i Skopsko-Prizrenske biskupije, Vikarijata za Srijem, Apostolskog egzarchata za grkokatolike u Srbiji i Crnoj Gori i Makedoniji. Svoj veliki doprinos realizaciji ovog seminara dali su CRS i Caritas.

Dokumentom "Strategija Katoličke crkve za rad s mladima" postavlja se kamen temeljac za uspostavljanje jednog sistematičnog i bolje koordiniranog rada s mladima na području naše Biskupske konferencije. Inače, dokument će biti stavljen na raspolaganje svima radi daljih konsultacija i sugestija. Nakon što se sve sugestije i komentari unesu, dokument će biti predstavljen biskupima na usvajanje.

Ivan Hardi
PR komisije za mlade

Ljubav se rađa nježnošću

Gospodinova beskrajna ljubav je vječna nježnost. Nježno je umro za nas na hladnom i groznom križu. Zapravo taj križ je dokaz njegove vječne i nježne ljubavi. Oko njega su bili samo nasilnici, koji su mu oduzeli život, a on im je darovao nov život, prepun nježne ljubavi. Taj život je i naš život, ako smo spremni predati mu se u potpunosti i zajedno s njim umrijeti na KRIŽU SEBIČNOSTI!!!

NE BOJ SE KRIŽA!!! Križ jeste hladan, bezosjećajan i bolan, ali nježnost njegove ljubavi ga čini toplim i ljupkim, jer je Krist prisutan i spreman u svakom trenutku tvoga života opet umrijeti samo za TEBE. Stoga nikad nemoj zaboraviti DA TE ISUS VJEČNO I NJEŽNO LJUBI!!!

Agneš Tot :)

"Bez križa se ne može sagraditi
ništa veliko"

Ivan Pavao II.

SVIBANJSKA TRIBINA MLADIH

DRVO KRIŽA

Raspeta ruka drvo križa miluje,
pružena srcu, ljubljenu Isuse,
uz pogled blag i osmijeh drag.
To drvo križa - ljubavi znak.

Svjedoci Tvoje milosne moći
čekamo dan kada ćeš doći!

Promatram lice umiveno suzama.
Svaka je kaplja nova pobjeda.
Svi naši putovi milošću
Tvojom su vođeni,
križevi postali krila za
Tvoje dvore.
Ranjene duše za vječni spas
se mole!

Josipa Dević

Dojmovi sa Uskrsfesta na Tribini

Tribina mladih, održana u nedjelju 22. svibnja u Katoličkom krugu, okupila je pedesetak mladih na temu "Uskrsfest". Svoje dojmove iznijeli su vlč. dr. Marinko Stantić, Josipa Dević, Nikola Jaramazović i Marija Jaramazović, sudionici ovogodišnjeg Uskrsfesta.

Nakon pjesme "Drvo križa", koja je na Uskrsfestu osvojila treće mjesto, uslijedilo je kratko predavanje vlč. dr. Marinka Stantića kroz koje nas je upoznao s poviješću Uskrsfesta. A na kraju su svoje dojmove iznijeli i aktivni sudionici ove lijepe priredbe pozivajući sve mlade da se uključe u rad, organizirajući i stvarajući na slavu Božju.

Bog je svim ljudima udijelio određene talente. Trebamo se potruditi otkriti ih u sebi, njegovati ih i razvijati. Vjerojatno ćemo se puno puta razočarati zbog neuspjeha. Ali, oni ne trebaju biti kočnica u našem daljem traganju za tim velikim darovima Duha Svetoga nego još veći poticaj da ne odustanemo. Sav strah i nepovjerenje treba odbaciti jer te darove dao je sam Gospodin i ima puno povjerenje u nas.

Gospodar je nakon izvjesnog vremena zapitao svoje slugu što su učinili s njegovim dobrima koje im je povjerio? I nas će upitati šta smo učinili s našim darovima? Zato se potrudimo da ih ne pokopamo nego da ih podijelimo s drugima i tako na kraju primimo veću plaću na nebesima. Amen! Aleluja! :)

Nevena

Jeste li znali...

⇒ da se Tijelovo ujedno zove i Brašančevo, jer se nekada hostija nazivala brašace

⇒ da je obnovljen vokalno instrumentalni sastav *Proroci* u Subotici.

Probe im se održavaju u župi Isusova Uskrsnuća subotom u 11 sati

⇒ da je 18. lipnja (juna) XVI. obljetnica posvete našega biskupa Ivana Pénzesa

⇒ da je **Marija Jaramazović**, dobitnica treće nagrade na Uskrsfestu 2005, uživo otpjevala svoju pjesmu Drvo križa 13. svibnja (maja), nakon meditacije u župi Isusova Uskrsnuća

Isprika

Viktoru Kesleru, što nije bio u naslovu za izvještaj o Uskrsfestu 2005, i zbog greške u imenu.

Uredništvo

Uredila: Mirjana Horvacki

Ruke

Košarkaška lopta u mojim rukama vrijedi oko \$19.

Košarkaška lopta u rukama Michaela Jordana vrijedi oko \$33 milijuna.

Ovisi u čijim se rukama nalazi.

Bejzbol lopta u mojim rukama vrijedi oko \$6.

Bejzbol lopta u rukama Mark McGuire vrijedi oko \$19 milijuna.

Ovisi u čijim rukama se nalazi.

Teniski reket u mojim rukama je beskoristan.

Teniski reket u rukama Venus Williamsa je šampionski.

Ovisi u čijim rukama se nalazi.

Štap u mojim rukama će otjerati divlje životinje.

Štap u Mojsijevim rukama će otvoriti put kroz more.

Ovisi u čijim rukama se nalazi.

Pračka u mojim rukama je dječja igračka.

Pračka u Davidovim rukama je moćno oružje.

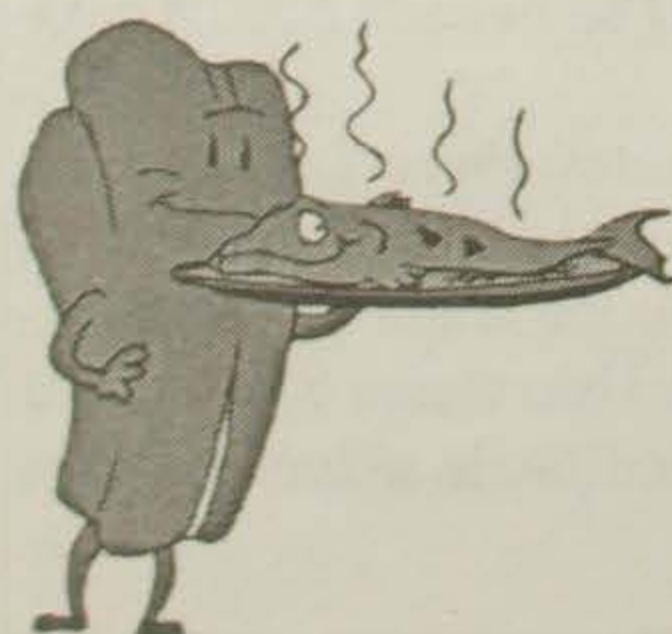
Ovisi u čijim je rukama.

Dvije ribe i pet kruščića u mojim rukama jesu par sendviča sa ribom.

Dvije ribe i pet kruščića u Božjim rukama će nahraniti tisuće.

Ovisi u čijim su rukama.

Čavli u mojim rukama mogu napraviti kućicu za ptice.

Čavli u rukama Gospoda Isusa Krista donose spasenje za cijeli svijet.

Ovisi u čijim su rukama.

Kao što možete primijetiti doista

ovisi u čijim rukama se stvari nalaze.

Zato predajte svoje brige, strahove, nade,

snove, vašu obitelj i vaše odnose u Božje

ruke zato što stvarno ovisi u čijim se rukama nalaze.

Bože, ja sam

u Tvojim rukama!

Misa mladih za mir

Na blagdan Srca Isusova, 3. lipnja, u istoime-
noj crkvi u Tavankutu slavje-
na je misa mladih za mir. Na
ovoj su misi pjevanje pratili tavankutski tamburaši, a sv. misu je služio vlč. dr. Marinko Stantić.

Po završetku sv. mise u župnom domu je sve sudionike jagodama počastila obitelj Marine Tumbas, pa je tradicija čašćenja jagodama održana. Tavankučanima se zahvaljujemo na gostoprimstvu.

Tomo Bašić

Uređuju: Vesna i Ladislav Huska

Dragi čitatelji,

iako mi puno više vremena provodimo s malenima, duboko nas interesira svaka obiteljska tema. Dio obitelji su i stariji, naši dragi roditelji, rođaci, prijatelji, susjedi... Kako je to - biti star, zašto katkada djeluje da je sa starima teško, kako ih razumjeti, kako ih bolje voljeti i kako im pomoći? Na sva ta pitanja ne smijemo prestati odgovarati...

ŠTO MOGU SAMO STARI?

Ima kultura koje pokazuju posebno poštovanje i veliku ljubav prema starijim osobama: daleko od toga da bude izgnana iz obitelji ili trpljena kao beskoristan teret, starija osoba ostaje uključena u obiteljski život, i dalje djelatno i odgovorno u njemu sudjeluje - s tim da mora poštivati samostalnost nove obitelji - i osobito ona vrši dragocjeno poslanje da bude svjedok prošlosti i vrelo mudrosti za mlađe i za budućnost. Naprotiv, druge kulture, posebno pod utjecajem industrijskog i urbanog razvoja, dovele su i dalje dovode starije osobe do neprihvatljivih oblika rubnosti, što je ujedno izvor silnih patnji za njih same i za tolike obitelji. Nužno je da Crkva u svom pastoralnom djelovanju potiče sve da otkrivaju i vrednuju ulogu starijih osoba u građanskoj i crkvenoj zajednici, a osobito u obitelji. Zapravo, "život starijih osoba pomaže nam da osvjetlimo ljestvicu ljudskih vrednota; on pokazuje neprekidnost naraštaja i čudesan je dokaz međuovisnosti Božjeg naroda. Starije osobe često imaju karizmu da prevladaju prepreke među naraštajima prije nego što one postanu nesavladive: koliko je djece našlo razumijevanja i ljubavi u očima, riječima i milovanjima starijih osoba! I kolike su starije osobe rado potpisale one nadahnute biblijske riječi: Unuci su vijenac starcima (Prop 17,6). (Ivan Pavao II, "Obiteljska zajednica")"

LIJEČNICI KAŽU...

Oslobodili ste se neodgovornih obaveza (vjerujemo da briga o unučadi ne pripada u ovu kategoriju!), stalne žurbe, posvećenosti svima osim sebi ... - jednom riječju, svega onoga što Vam je, često i mimo Vaše volje, oduzimalo najveći dio dana. Vrijeme je da se posvetite svojim hobijima, učenju znanja i vještina koje ste zanemarili, putovanjima... I konačno, svom partneru njegujući zajedništvo koje je možda najčvršće upravo u Vašim godinama. No, Vaše godine donose i neminovne promjene u organizmu. Razne kronične bolesti pokazuju svoje prve znakove i često ograničavaju kvalitetu Vašega života. Naučite prepoznati starenje, kako ga prihvatiti kao normalan dio ljudskoga života, ali najviše od svega - kako zdravim životom učiniti starenje lijepim dijelom života. Vjerujte, bolje poznavanje bolesti znatno olakšava život s njom.

PSIHOLOZI O MIROVINI...

Fizičko starenje češće je posljedica psihičkog starenja nego obrnuto. Posljedice prestanka profesionalne aktivnosti su često duševne smetnje, kao depresija, gubljenje volje za životom, prevelika razdražljivost, a relativno su česta samoubojstva umirovljenika, prividno "bez razloga". Važno je da se ljudi prilagode novim prilikama koje odatle proizlaze. Gotovo svi ljudi, kad nemaju nikakva određena posla, se dosađuju, te uskoro tonu u senilnu neurozu sa simptomima tuge, potištenosti, čangrizavosti karaktera,

negativnom kritičnošću prema ljudima i prema egzistencijalnim problemima. Vrijeme mirovine, dulje ili kraće, treba do maksimuma iskoristiti. Poznato je da mnogi pate što godine prolaze, što dolazi starost, a zaboravljaju da su u mladosti sanjali da imaju više vremena na raspolaganju, da se više odmaraju, da spavaju duže i da se posvete nekom svom omiljenom hobiju - čitanju, šetnji, putovanjima, igranju šaha... I baš te starije godine i odlazak u mirovinu mogu se iskoristiti za sve ono što se propustilo.

Sofokle je u poodmaklim 90-tim godinama života, među 120 napisanih tragedija ostavio svijetu Antigonu, Edipa, Elektru. Stvaralaštvo znamenitog atenskog filozofa Sokrata nasilno je prekinuto u 89. godini. Marija Kiri, šef katedre za fiziku na Sorboni, u 70. godini sagorjela je u svom stvaralačkom nagonu. U 94. godini B. Rassel je pokretao međunarodne mirovne akcije. Bernard Shaw je u 93. godini napisao kazališni komad "Basne iz starih vremena". U 81. godini života Akira Kurosawa svojim filmom "Rapsodija u plavom" na filmskom festivalu u Kanu 1991. god. djeluje svježije i inventivnije od svojih decenijama mlađih kolega.

"Starost je divna kad se živi u slozi, zajedništvu, ljubavi i nježnosti. Kad se skupa provodi vrijeme u kući, vani u šetnji, svugdje, onda je starost lijepa. Ne, tada ni bolest ne smeta!", 60-godišnja umirovljenica, "majka".

"Starost je dobra i lijepa, samo meni nikako da stigne!", 68-godišnji umirovljenik, djed osmero unučića.

"Neki se čovjek stalno osjećao pritisnut tegobama svagdašnjeg života, pa se potužio duhovnom učitelju:

- Ne mogu više! Život mi je postao nepodnošljiv!

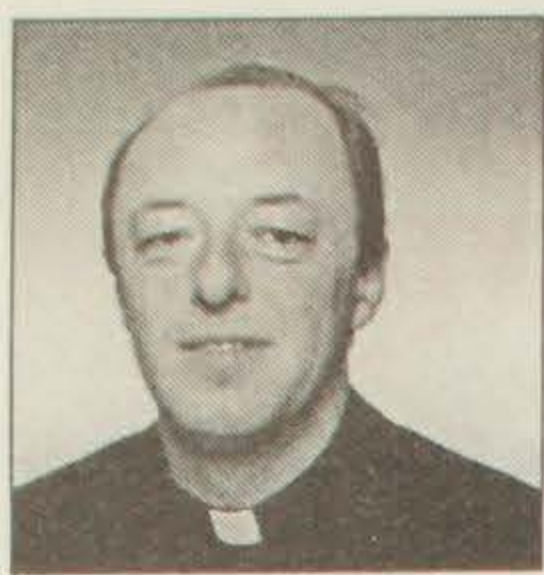
Učitelj je uzeo malo pepela među prste i usuo ga u čašu vode. Dok se pepeo miješao s vodom, reče:

- Ovo su tvoje tegobe. Voda je upila pepeo i potamnijela.

Učitelj je ponovno uzeo istu mjeru pepela i sasuo ga u more. More nije potamnijelo, dapače, pepeo gotovo da nije ostavio nikakvog traga.

- Vidiš li? - upitao je učitelj svog začudenog učenika - svakog dana moraš odlučiti hoćeš li biti kao čaša vode ili kao more".

Uređuje: Jakob Pfeifer

ZAVRŠENA SVJETSKA EKUMENSKA KONFERENCIJA O MISIJAMA I EVANGELIZACIJI U ATENI

Zaključnim ekumenskim slavljem na Areopagu, gdje je sv. Pavao održao govor Atenjanima, u Ateni je 16. svibnja završila Svjetska ekumenska konferencija o misijama i evangelizaciji. Konferenciju, na kojoj je sudjelovalo 600 izaslanih različitih Crkvi, organiziralo je Ekumensko vijeće Crkvi. O temi skupa "Dođi Duše Sveti, iscijeli i pomiri", razmišljalo se u brojnim izlaganjima i raspravama, u kojima je sudjelovao i američki katolik Robert Schreiter, profesor teologije u Chicagu. "Još prije nekoliko godina, tema pomirenja nije bila posebice istaknuta u misijskoj teologiji. Danas se, međutim, primjećuje potreba za poimanjem misija u odnosu na pomirenje", primijetio je Schreiter. Veliko su zanimanje na skupu privukli i pojmovi pomirenja i iscjeljenja. Oba pojma ističu više postupak koji je u tijeku, nego postignuti rezultat, odnosno, ne toliko mir i zdravlje u tjelesnome, psihološkome i duhovnome smislu, već pomirenje i iscjeljenje. To je, kako je istaknuto na skupu, povlaštenu put koji valja prijeći u naviještanju Evanđelja ljudima u suvremenome svijetu. "Svrha konferencije nije bila izrada točno određenih dokumenata, nego ostvarenje susreta među kršćanima različitih Crkvi, zauzetih na području misija, kako bi se međusobno upoznali i razmijenili iskustva. Cilj je sigurno postignut", ustvrdio je tajnik Papinskoga vijeća za promicanje jedinstva kršćana biskup Brian Farrell, koji je vodio brojno katoličko izaslanstvo na konferenciji. Ozračje bratstva koje je obilježilo ove dane, sigurno je važna dionica na putu pomirenja i iscjeljenja među Crkvama, zaključio je biskup. /IKA/

PATRIJARH ALEKSIJ OBRADOVAN PAPINIM IZJAVAMA U BARIJU

Poglavar ruskog pravoslavlja patrijarh Aleksij II. obradovan je posljednjim ekumenskim izjavama pape Benedikta XVI. na završetku talijanskog euharistijskog kongresa u Bariju. Pozdravljamo stajališta Benedikta XVI. i "sada bismo zaista trebali započeti dijalog", izjavio je moskovski patrijarh u razgovoru s no-

vinarima. Bari ima posebno značenje za Rusku pravoslavnu crkvu jer se u njemu nalazi grob sv. Nikole, zaštitnika Rusije. Bari je postao posebno omiljeno hodočasničko središte ruskih pravoslavnih vjernika od 19 stoljeća, a nakon pada Berlinskog zida ponovno su započeli dolaziti u velikom broju. Katolička nadbiskupija Bari vrlo je zauzeta na ekumenskom području i ima vrlo dobre odnose s Moskovskim patrijarhatom. U Moskvi je stoga s posebnom pozornošću i simpatijom dočekano Papino pružanje ruke pravoslavlju upravo u Bariju. /IKA/

PATRIJARH ALEKSIJ: VJERNICI SE MORAJU DRŽATI ZAJEDNO

Poglavar ruskog pravoslavlja patrijarh Aleksij II. polaže velike nade u papu Benedikta XVI. i želi surađivati sa Svetom Stolicom u obrani kršćanskih vrednota. Moskovski je patrijarh to izjavio na susretu s predsjednikom Zastupničkog doma talijanskog Parlamenta Pier Ferdinandom Casinijem, koji ga je 7. lipnja posjetio u Moskvi. Mi, vjernici, moramo ujediniti napore i suočiti se s negativnim protukršćanskim tendencijama u Europi, istaknuo je patrijarh Ruske pravoslavne crkve. Smatra da je francusko i nizozemsko odbijanje Europskog ustava rezultat izostajanja spomena kršćanskih korijena u dokumentu. Patrijarh Aleksij u razgovoru je ipak kao uvjet suradnje s Vatikanom ponovno istaknuo da Katolička crkva mora "odustati od prozelitizma u tradicionalno pravoslavnoj zemlji". /IKA/

PAPA BENEDIKT POSEBNO ĆE SE ZALAGATI ZA JEDINSTVO SVIH KRISTOVIH SLJEDBENIKA

U Bariju, gdje se čuvaju moći sv. Nikole, u gradu ekumenskih susreta i dijaloga s istočnim Crkvama, papa Benedikt XVI. najavio je kako namjerava poduzeti konkretne pothvate i uložiti sve snage kako bi došlo do potpunog i vidljivog jedinstva svih Kristovih sljed-

benika. "Svjestan sam da zato nisu dostatne manifestacije dobrih namjera. Potrebne su konkretne geste koje će prodrijeti u kršćanske duše i pokrenuti savjesti te potaknuti svakog pojedinca na unutarnje obraćenje, preduvjet napretka na ekumenskom hodu", rekao je Papa i pozvao sve da odlučno zakorače putom duhovnog ekumenizma, koji molitvom otvara vrata Duhu Svetome, koji je jedini u stanju ostvariti to jedinstvo.

Papa je pojasnio kako se upravo u sakramentu euharistije susreće Krista, koji je uvijek isti u svim krajevima svijeta od Barija, od Europe do Amerike, Afrike, Azije i Oceanije. Prema tome bitni sastavni dio iskustva kršćanske vjere je biti zajedno i dijeliti evanđeosku poruku sa svim narodima svijeta. Komunicirati s Bogom znači komunicirati i međusobno, istaknuo je Papa. /IKA/

Caritas

SVIBANJ U CARITASU

Svibanj je mjesec ljubavi i davanja iste, stoga su i djelatnici i volonteri imali mnogo više rada, aktivnosti i obaveza nego u ostalim mjesecima.

Duhovne vježbe imali smo u Totovom Selu 13. i 14. svibnja. Predavači su bili preč. dr. Andrija Kopilović, dr. Čizmar Oskar, preč. Dobai István i vlč. Nagy József.

Posle svakog predavanja bile su diskusije koje su nam puno značile. Nakon dvodnevnog predavanja služena je sveta misa u prekrasnoj crkvi Totovog Sela.

Deseta godišnjica osnivanja Caritasa u Srbiji i Crnoj Gori proslavljena je 27. svibnja.

Kao i svake godine, 29. svibnja, bila je misa za stare i bolesne u crkvi Svetog Jurja.

Zadnji dan svibnja bio je posvećen nama djelatnicima i volonterima, kao i suradnicima. Svi smo se našli za istim stolom na zajedničkom ručku.

Lijepo je živjeti i raditi u jednoj tako velikoj obitelji koja je praćena Božjim Blagoslovom.

Roza Mikulić,
volonter Caritas

Piše: Alojzije Stantić

KRUV U GODINI EUHARISTIJE

Euharistija je zafala, kršćanima središnji obred bogoštovlja, kad se štuje prisutnost Krista u kruvu i vinu.

U ovo vrime su kadgod ratari počeli ris (ručna žetva), oko sv. Antuna prvim otkosom u ječmu, a blizu Petrova i u žitištu. To je najvažniji poso ratara kojim su, kako su kazali, sebi i drugima ocigurali "kruv naš svagdanji". Dok žito nije prišlo priko maže, dok ga nisu ovrli i smistili na tavan el višak prodali, zemljodilci su najčešće divanili o žitu, kako je ponelo, pošto će bit ris (usluga žetve - plaćena žitom), kako će iz kasle (vršalice) teć u džak, koliko će od simena i kruva priteć na prodaj i tom nalik.

Kad se divani o ljudskoj rani, od pamtivika pa do danas kruv najčešće spominju virnici, al i druga čeljad kojima je on svakidašnja rana. Otkad nas je Isus naučio molit Očenaš (Mt 6,9-13), virnici u ovoj molitvi med prošnjama mole i za kruv, jedinu stvar koja se spominje u najčešće moljenoj molitvi. I rad tog je našim starima kruv bio ne samo svakidašnja rana, već i sastavni dio bogoštovlja, zato su naspram kruva imali odnos kaki nisu imali ni prema jednoj drugoj rani.

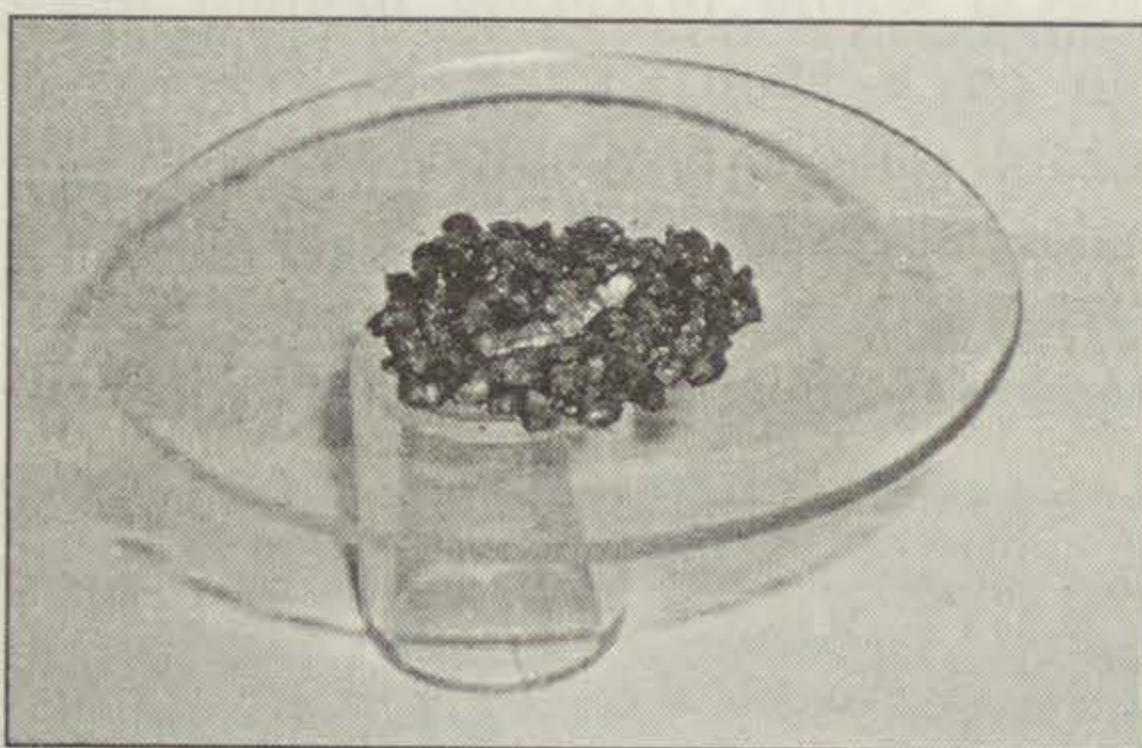
O kruvu ima tušta pismena, knjiga, al je još uvik tušta čeljadi koji o kruvu znadu zdravo malo, el skoro ništa, samo toliko kako ga prodaju u pekari, el u dućanu. Jedared mi visoko učeni čovik odvalio "nauk" kako je kruv ilu "pufer", zato nije ni važno kakog je šmeke (ukusa). O, tempora!

Neupućen, a znatiželjan kako je i kad nasto kruv, ako mu dotiče, mož časkom tušta doznat ako se nakani i zaviri u muzej kruva u nimačkom Ulmu na Dunavu. U tušta muzeja obaško pokazivadu stvari koje su naši stari hasnirali za pečenje kruva, po kojima se mož pratit i kako je on nasto. I u našoj zemlji, u Pećincima, ima manji muzej kruva, al sve šta sam dotleg vidio nije ni blizo onom šta su na jedno misto skupili i pokazivadu u muzeju kruva u Ulmu! (*)

Znamo iz pismena da su do sad najstarija zrna žita nađena oko 6,5 milenija pr. Kr. u iskopinama Jerihona (grad u dolini Jordana, blizo Mrtvog mora). Ko poštiva taj voli vidit starinu, zato sam u Ulmu dugo buljio u ugljenisana zrna žita koja su iskopali oko 4,5 milenija pr. Kr. Nuz ta zrna vidio sam i ugljenisan komad kruva kojeg su prija 3,6 milenija pr. Kr. iskopali u kraju današnje Švicarske. Par puta sam bio u tom muzeju i uvik se najduže zadržo prid

tim kruvom, jel je to do sad u svitu nađen najstariji kruv.

Zato jel se do kruva oduvik dolazilo nuz tušta znoja ljudi su ga od sve rane oduvik najviše poštivali. Cigurno kruva nije bilo u takom izobilju ko kod nas danas, zato su ga ljudi i više poštivali. To je pokazano kroz našu prošlost jel od sve rane koja se čuva do danas, od svi slika i pismena najviše spominju kruv. Brašno su najpreg dobili kad su izgnječili zrna med dva kamena, napridniji ljudi su zrna samlili u kojekakim žrvnjima (ručni mlin s dva kamena), dok nisu počeli praviti najnovije mlinove. Prvo su od brašna pravili kašu i ili je (možda) prisnu, a posli je skuvali.

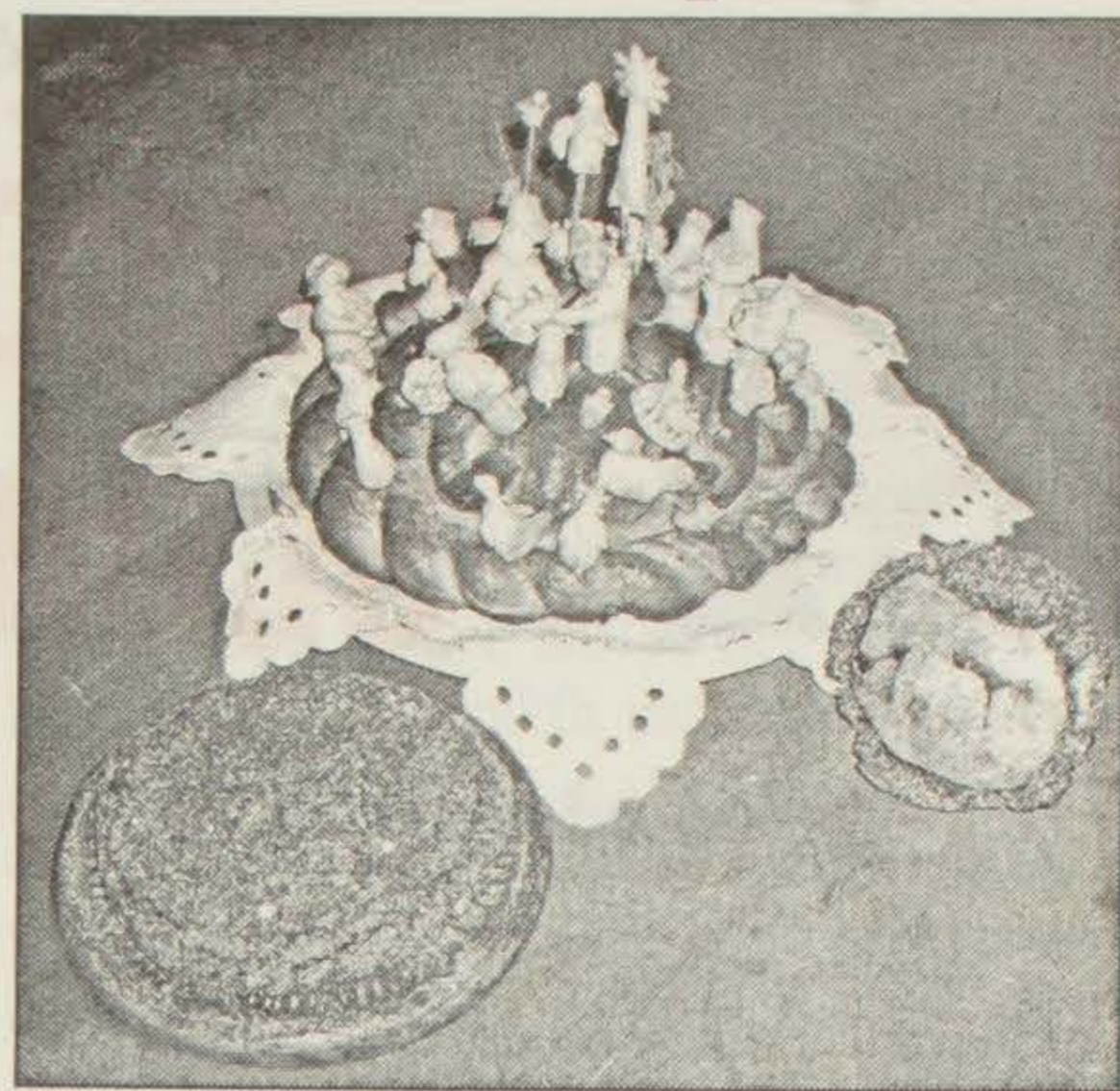

Ugljenisana zrna žita od 4,5 milenija pr. Kr.

Zato niki narodi i danas kažu da se kruv kuva, na priliku niki Bosanci vele "Kava se peče, a hljeb kuva." Tečni kruv su ili dok niki egipatski pekar, dobrim pr. Kr., nije slučajno otkrio kvas, kad je nuz brašno što-god petljo oko pravljenja piva. Od onda su ga najpreg Egipćani, a posli i drugi pekari iz komšinski žitnica počeli peć, vrimenom sve boljeg. Pismena nam vele da su Egipćani u pekarama pekli četrdesetak feli kruva i peciva od brašna.

Priko Mediterana kruv je dospio i u Evropu. Rimljani su bili na velikom glasu po dobrim pekarima i pekarama. Od nji nam je do danas sačuvan, na priliku peretak, najstariji oblik peciva, koji se jeto već više od dvi hiljade godina po obliku nije prominio. Skoro iz istog vrimena je i kifla, koju su najpreg pravili ko naopako napisan "S" (**)

Palo mi je na pamet da s ovi nekoliko pabiraka od ko zna koliko hiljada, upačim prstom da o kruvu tribamo imat družalji odnos. Zato kad idu kruv upućeni kršćani imadu u vidu da blaguju i tilo Kristovo, da su s njim sudionici u obnavljanju života i zato čuvađu kruv makar koliko ga imali.

Na svitskoj izložbi obrednog peciva 2002. godine, usliko sam naš božićnjak s komadom kruva nađenog nuz Bodensko jezero oko 2600 godina pr. Kr.

Da, mi ga imamo, al i med nama je nažalost sve više oni kojima jedva dotiče i za kruv, al ima i taki krajova na Zemlji di narod pati od gladi, upućeni kažu da godišnje od gladi na Zemlji umre nekoliko milijuna, kuražniji kažu čak do desetak, milijuna ljudi. Ne triba se sporit oko tog koliko je taki ljudi, koliko imat na umu kako i tu blizo nas ima gladni, a ne baš ni tako daleko umiru od nje.

Možda će koga ovo kontanje potaknit da od onog šta ima, mož malo odvojit za koga koji nema ni toliko i da potaknut Godinom Euharistije dariva za čeljad kojima triba pomoć, triba njim "kruv naš svagdanji". Ove godine bi tribali bit izdašniji milodarom onima koji ga kupe za potrebite. Kaže narodna: "Sit gladnom ne viruje", a da je to tako znadu tušta stariji koju su kadgod bili više gladni neg siti.

(*) Muzej u Ulmu, Detsches Brotmuseum, su otvorili 1960. godine. Osnivač i vlasnik je dr. Willy Eiselen, koji je dobrim ranije počo kupit stvari o kruvu. Od jeseni 2002. je Musem der Brotkultur, ima za izložbu 1.360 m² i kojekaki predmeta oko 14.000, koje minjaju godišnje tri-četri puta, a za kake prilike prave obaške izložbe. Imadu oko 4500 knjiga o kruvu (med njima je i moja "Kruv naš svagdanji"). Muzej godišnje obađe oko 40.000 gledača iz cilog svita. Koliko se zna u svitu ima oko 53 muzeja kruva, al ovaj je sve nadmašuje.

(**) Tako je izgledala kifla do 1683. godine, dok nuz Dunav kod Kahlenberga, blizo Beča, poljski kralj Jan Sobieski III. nije nadobio Turke, spasio Beč i Evropu od Turaka. U čast pobide nad Turcima niki pekar se dositio i kiflu napravio nalik na po miseca ko što je danas, a taki je i znak islama. S tim su pekari pokazali, a narod privatio, da su Turke tako nadobili, da su ji poili. Zato je i danas kifla nalik na polumisec.

Zahvaljujemo našim darovateljima

Kafana - "Dukal"

Subotica,
Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Posebno se preporučamo za
organiziranje "Poduša"

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom zatvoreno

Vremena su teška. Svaka pomoć nam je dobro došla.
Unaprijed hvala svakom darovatelju.

HORVÁT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

Svake treće nedjelje u mjesecu novi broj "Zvonika"

Maksima Gorkog 20 (kod glavne pošte)

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

RENAULT

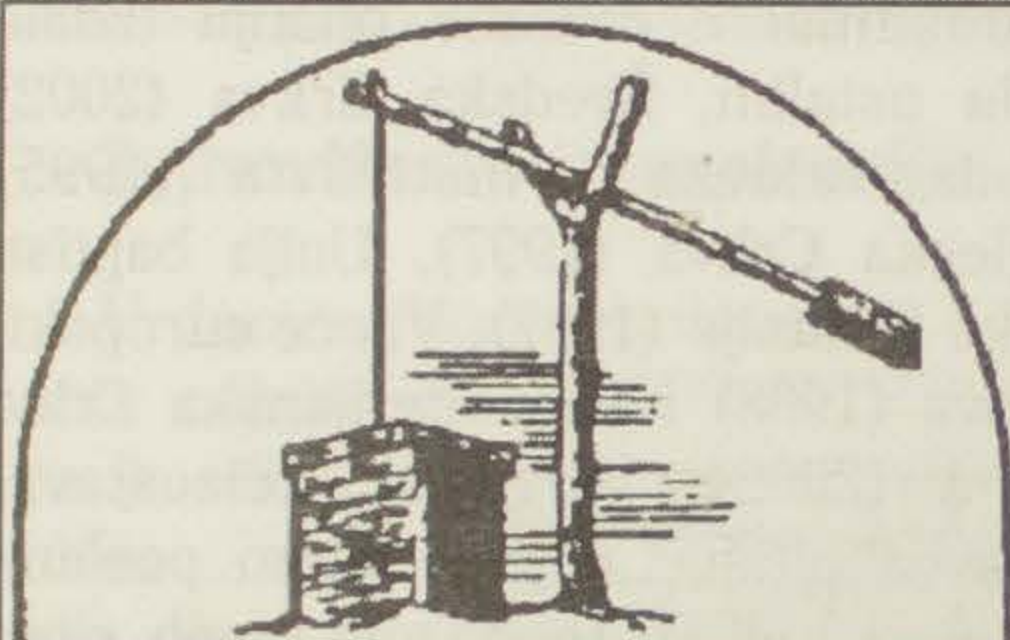

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radlca 51-53
Tel./fax: 024/553-567

SALAŠ

ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

agria

AGRIA D.O.O. SUBOTICA
PROIZVODNJA SIJAČICA I
REZERVNIH DIJELOVA
SUBOTICA, BARANJSKA 23
tel. i fax: 024-561-553
e-mail: agria@suonline.net

POLIKLINIKA

SENTE

24000 Subotica
Jo Lajoša 4a
tel: 024 / 520-698

Radno vrijeme
radnim danom: od 9 do 19 sati
subotom: od 9 do 12 sati

Novo Novo Novo Novo

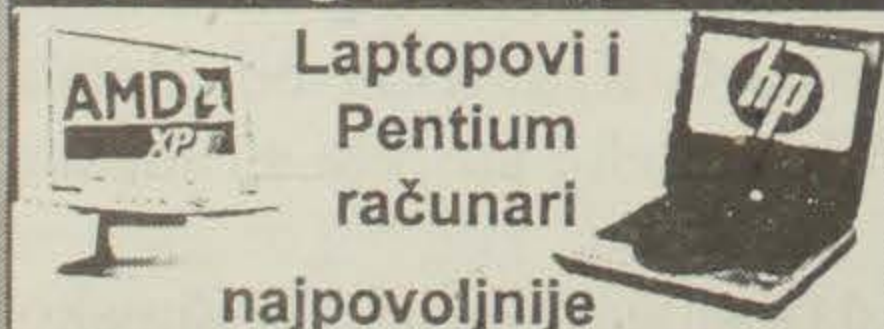
Dermatokozmetologija

IPL laser najnovije generacije

- za fotopodmlađivanje kože
- lečenje akni
- lečenje strija
- uklanjanje pigmentnih promena
- uklanjanje površnih krvnih sudova
- trajno uklanjanje dlaka - epilacija

Millennium GSM Centar

Prodaja i SERVIS

Laptopovi i
Pentium
računari
najpovoljnije

Mobilni
house1
Klima
uređaji

www.millenniumgsm.co.yu
Tel 024/ 551-353 Prvomajska 6.

Neka Bog
blagoslovi
sve koji
radom služe
braći
ljudima!

TippNet

Internet provajding
Prodaja računara
Instalacija i održavanje računarskih mreža
Pojedinačni i grupni kursevi
(Windows, Word, Excel, Internet)
(024) 555-765 Karađorđev put br. 2. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

NAMA JE DOVOLJNO
DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karađorđev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- HORGOS, Borisa Kidriča 7
Telefon (danonoćno): 792-202

RASPORED SAHRANA NA INTERNETU
www.funero.co.yu

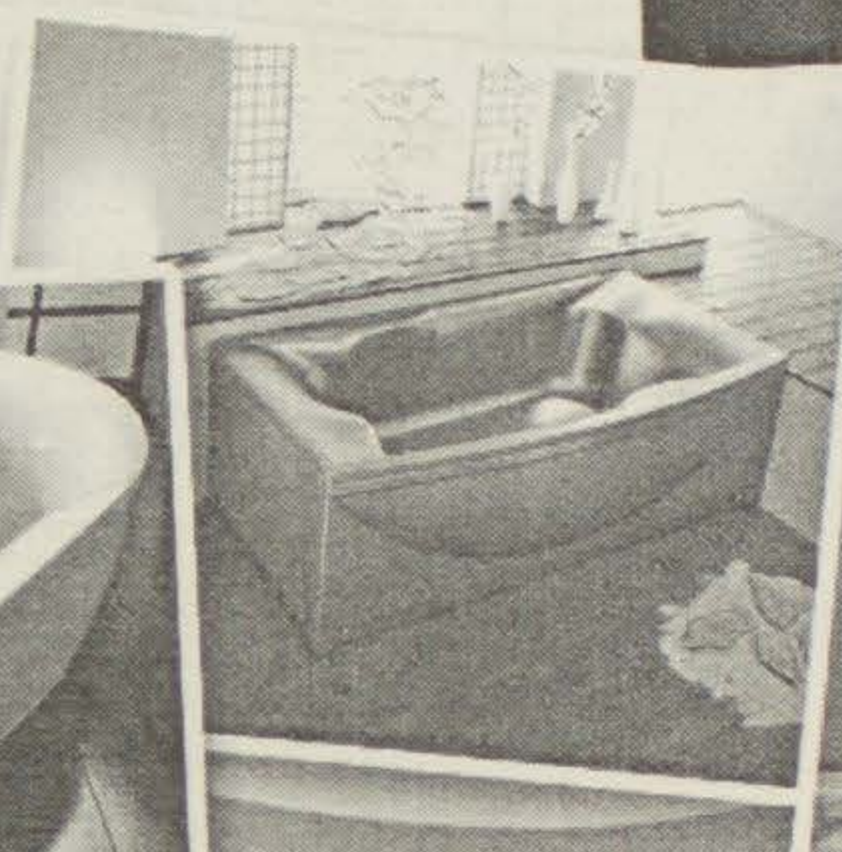
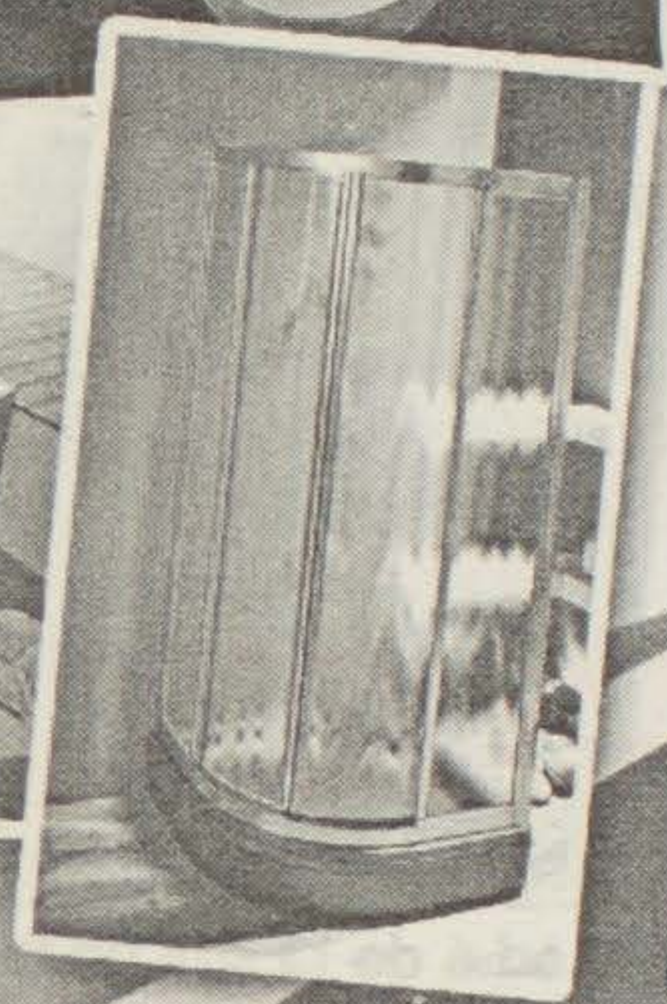
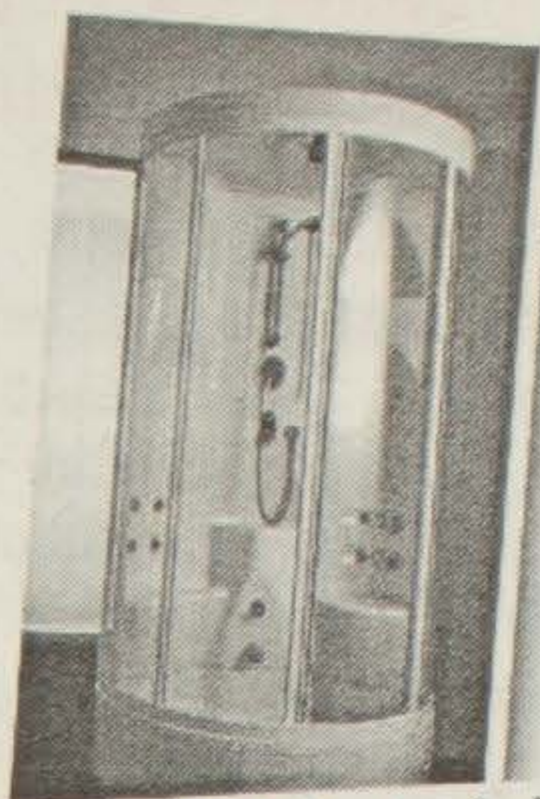
E-mail: funero@funero.co.yu

kolpa·san®

SALON KUPATILA

LETNJA AKCIJA SNIŽENJA **10-30%**

Veliki izbor akrilnih kada, masažnih kada, tuš kada, tuš kabina, masažnih tuš kabina, bazena, nameštaja za kupatilo, sanitarije, ugradni vodokotlići, pločica za unutrašnju i vanjsku upotrebu.

PRODAJNI SALONI:

SUBOTICA Banijska 2

tel: **024/ 547-886**

ZRENJANIN Vojvode Petra Bojovića 2

tel: **023/581-590**

NOVI SAD Rumenački put 11

tel: **021/518-092**

NOVI BEOGRAD Dr. Ivana Ribara 135

tel: **011/158-920**

Prvi privatni i registrirani dom za stara i nemoćna lica

"Sv. Katarina"

PALIĆ, Sutjeska 47

Tel: 024 603-640

Mob.: 063 577-350

064 122-87-55

U ugodnoj paličkoj prirodi i zelenilu, u privatnoj kući s lijepim dvorištem, pružamo usluge, stručno i odgovorno:

Čuvanje i njegu starih i nemoćnih lica; usluge medicinskih sestara; liječničke i specijalističke usluge; njegu starih i nemoćnih lica na terenu (i u vašoj kući).

CSALÁDI MAGAZIN

Cara Dušana 4, 21000 Novi Sad

Tel: (024) 469-474

Email: agape@eunet.yu

www.suboticka-biskupija.info

MONOLIT GRADNJA GRAĐEVINSKO I GRAĐEVINSKO-ZANATSKO PREDUZEĆE d.o.o.

G

Adresa: Subotica, Lenjinov park 13
Tel: 024/ 551-685, 553-111
e-mail: monolit@tippnet.co.yu

Računi:
220-3229-08 Mycro Finance banka
110-401601301333-38 Zepter banka

Hirvivo
Katalikus hotelap
Zlatiborska 4, 24427 Totovo Selo - Tel: (024) 883-040
Email: hirvivo@tothfalu.co.yu

Slušajte **Radio Suboticu** program na hrvatskom jeziku svaku večer od 19-21 sat na frekvenciji 91,5 Mhz

Put Jovana Mikića 12
Tel: 024 55 22 00
Fax: 551-902

U obiteljskoj kući pružamo usluge čuvanja i stručne njege starih i nemoćnih osoba.

Informacije na telefon:
024/561-950
mobitel: 064 - 143 3932

JULIJA-OPTIKA

KULTURA NOŠENJA NAOČARA
33 GOD. TRADICIJA - STRUČNA USLUGA

- Veliki izbor klasičnih i modernih okvira
- Sunčane naočare od vodećih marki na svetu
- Kontaktno sočivo i sredstvo za održavanje

Uslovi kupovine:
- Gotovinsko plaćanje
- Čekovni kredit
- VISA kartica
- Sindikalna prodaja

VODITE RAČUNA O REZERVNIM NAOČARIMA!
24000 Subotica, Braće Radića 6
Telefon: **024/28-482**

190 GODINA OD ROĐENJA IVANA ANTUNOVIĆA obilježit će

Katolički institut za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" u subotu, 2. 07. u 20,00 sati u župnoj dvorani župe sv. Roka u Subotici svečanom sjednicom na kojoj će se podsjetiti njegovog životnog puta i neprocjenjivog rada za naš narod. Sjednica je otvorena za javnost.

SVEĆENIČKO REĐENJE I MLADA MISA

U nedjelju 26. lipnja 2005. u 17,00 sati će u stolnoj Bazilici svete Terezije biskup mons. dr. Ivan Pénczes zarediti za svećenika đakona **Ivicu Ivankovića Radaka**.

Mladu misu vlč. **Ivica Ivanković Radak** će slaviti 3. srpnja 2005. u 10,00 sati na Bunariću.

IZ PROGRAMA DUŽIJANCE 2005.

9. 07. od 6 do 13 sati na Bikovu
TAKMIČENJE RISARA

10. 07. u 10 sati
DUŽIJANCA U STAROM
ŽEDNIKU u crkvi sv. Marka

16. 07. U 20 sati u Tavankutu
OTVARANJE XX. SAZIVA
"PRVE KOLONIJE NAIVE
U TEHNICI SLAME"

17. 07. u 10 sati
DUŽIJANCA U BAJMOKU
u crkvi sv. Petra i Pavla

100. OBLJETNICA SOMBORSKOG KARMELA

15. 07. u 18 sati Svečana Večernja

16. 07. Svečane mise jubileja
u 9,30 na mađarskom jeziku
u 11 sati na hrvatskom jeziku

Slavlja predvode uzoriti kardinali
Josip Bozanić i Erdő Péter

In memoriam

PETAR SKENDEROVIĆ (1937. - 2005.)

U četvrtak, 2. lipnja, još sam bio kod njega u Kutini. Pričali smo o njegovom "odlasku". Prekorio me što nisam ponio potrebno za sakramente umirućima. Ispovjedio sam ga i podijelio mu potpuni oprost. Obećao sam da ću s prijateljem Franjom uskoro posjetiti ga i ponijeti bolesničko ulje i pričest. Ispratio me je na nogama. Zagrlili smo se, u nadi skorog ponovnog susreta.

U nedjelju, u noći, dobio sam ovaj "mail" od s. Tarzicije: ... *Bila sam prije podne kod Pere Sekenderovića u Novoj bolnici (u Zagrebu). U teškom je stanju. Donijela sam mu cvijeće i vazu s naljepnicom "ZVONIK". Progovorila par riječi a on me upita: "Tarzicija, da li je kraj?" Potvrdih. Pere, bliži se jedan kraj, ali i novi početak u koji ja, ti, mi vjerujemo. Potvrdno je na ovu konstataciju odgovorio...* Ujutro su mi javili da je umro. Sazrio je i Bog ga je "ubrao" sebi.

U srijedu ujutro preč. Franjo Ivanković i ja prekidamo duhovne vježbe u Bečeju i rano ujutro krećemo u Zagreb. S nama ide i Marija Mandić, Perina suradnica dok je bio tajnik DSHV-a i prijateljica njegove obitelji. U 12,30 se u Krematoriju opraštamo od njega i ispraćamo njegove zemne ostatke. Ondje su njegovi najmiliji, supruga Gabriela, kćerke Dubravka i Sonja, unuci Krešimir, Mario i Hrvoje; braća Stjepan i Alojzije s obiteljima; nećak Igor sa suprugom Jasnom, te rodbina i prijatelji. Teško mi je. Znao sam da će se to dogoditi uskoro, ali ipak mi je tako brzo otišao. Predvodim sprovodne obrede. Franjo pjeva psalam: "Gospod je pastir moj...". Govorim o Perinom rastu u vjeri, o zadivljujućoj svijesti o smrti koja mu se približavala i za koju se spremao. Ne nijećući njegove slabosti kojih je imao - kao i svatko od nas - spominjem njegovu ljubav prema obitelji, njegovu savjesnost u svemu što je radio. Radio je srcem i zdušno: u prosvjeti, u trgovini, u kulturi, u politici; na njivi, u voćnjaku... Izgarao je za svoj dom, za svoj hrvatski narod i bunjevački rod. Nailazio na protivljenje, prezir... Ističem da će mi nedostajati prijateljevanje u njihovoj vikendici u Tavankutu, zajednički odlasci s njim i Nanom na more kod prijatelja u Poreč... Riječi oprostaja na koncu obreda upućuje i g. Naco Zelić (tekst ćemo u cijelosti objaviti u idućem broju!), a zatim uz nježne zvuke dirljive pjesme "Za svaku dobru riječ", počeo se spuštati lijes s Perinim tijelom. Zaustavlja se još kratko da svi bacimo ružine latice na njega. Ljubim latice i spuštam ih, uz suze i veliki hvala za sve.

Nakon oprostaja odlazimo u Primorsku 20, u koju je i Pere rado zalazio. U kapeli sestara Naše Gospe prikazujemo misu za njega i za njegovu tugujuću obitelj. Preč. Franjo, njegov tavankutski župnik, predvodi misu.

Putem se sjetih da mu nisam zahvalio za brigu oko pretplatnika "Zvonika" iz R. Hrvatske i inozemstva. On i Nana su prihvatili i savjesno primali uplate tih pretplatnika i revno mi prosljeđivali primljeni novac. Neću mu moći poslati "Zvonik" na novu adresu a i ne treba mu, jer on sada zna daleko više nego što piše u "Zvoniku" jer vječnost u koju je zaplovio je iznad granica vremena i prostora.

Andrija Anišić

ZVONIK

Katolički list (mjesečnik)

Izdaje:

Rimokatolički župni ured
sv. Roka, 24000 SUBOTICA
Beogradski put 52

Telefon: 024/554-896;

Fax: 024/551-036;

E-mail:

zvonik@tippnet.co.yu.

Web: www.ZVONIK.org.yu

Uredničko vijeće:

Andrija Anišić,
Stjepan Beretić,
mr. Ervin Čeliković,
Katarina Čeliković,
Marko Forgić,
Ladislav Huska,
Vesna Huska,
Franjo Ivanković,
dr. Andrija Kopilović,
mr. Mato Miloš,
Lazar Novaković,
Jakob Pfeifer,
s. Blaženka Rudić,
Alojzije Stantić,
Mirko Štefković,
dr. Tadej Vojnović

Andrija Anišić
glavni i odgovorni urednik

Franjo Ivanković
zamjenik glavnog
i odgovornog urednika

mr. Ervin Čeliković
tehnički urednik

Katarina Čeliković
lektorica

Tisak:

Štamparija "PRINTEX",
Stipe Grgića 58, Subotica,
Tel.: 024/554-435

ISSN 1451-2149

Godišnja pretplata za "ZVONIK"
- SCG 840 dinara
- inozemstvo - 30 EURA
ili 220 kuna; avionom 60 USD
Pretplatnici iz inozemstva i
R. Hrvatske uplate mogu poslati
pošt. uputnicom ili čekom
na adresu:

Gabrijela Skenderović,
Kneza Trpimira 1/3, 44320
Kutina R. Hrvatska
- tel: +(00) 385 (0)44 681-272

DAN SB O. GERARDA

24. 06. 2005. u 18,30 sati u karmelićanskoj crkvi u Somboru.

Hrvatska riječ

ČITAJTE "HRVATSKU RIJEČ"
hrvatskarijec@tippnet.co.yu
tel: (024) 55-33-55

RADIO MARIJA može se slušati na 102,9 MHz
Tel: 021 4790528; 021 4790529; 021 4790530

URED HRVATSKOG
NACIONALNOG VIJEĆA
Subotica, Preradovićeveva 4
tel: (024) 556-898 i 553-818

HRVATSKI KULTURNI CENTAR
"BUNJEVAČKO KOLO"
Subotica, Preradovićeveva 4
tel: (024) 555-589

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

Slavlje Gospe od Kamenitih vrata u Zagrebu ove godine predvodio je nadbiskup Eterović

Koncert subotičkih zborova 2005.

Caritas Subotičke biskupije proslavio je 10 godina postojanja i uspješnog djelovanja u subotičkoj gradskoj knjižnici

Na 4. kršćanskom festivalu u Adi nastupila je i molitvena zajednica i grupa "Fides" iz Zagreba

Proštenje Marije Majke Crkve u Aleksandrovu ove godine je predvodio biskup Đuro Džudžar iz Ruskog Krstura

Bdjenje mladih na Vodici kod R. Krstura

Obnovljena crkva Rođenja BDM u Subotici

DUHOVNE VJEŽBE ZA SVEĆENIKE

Svećenici su pažljivo pratili razmatranja kardinala Puljića

Jednu radnu grupu predvodio je nadbiskup Zef Gashi

Misa zahvalnica na svršetku duhovnih vježbi

Srdačan susret s pravoslavnom braćom

Dječji vrtić "Marija Petković" iz Subotice i ove godine hodočastio je u Blato na grob bl. Marije Petković i nastupio na susretu dječjih vrtića koji nose njezino ime i koje vode Sestre Kćeri Milosrđa

Susret sa s. majkom Julijanom Franulović, prvom nasljednicom bl. Marije Petković

"Kerske Kraljice" sa s. Silvanom su i ove godine na Duhove oduševljavale svojim "ljeljanjem"